
Butlletí:	Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya
Número:	832
Data publicació:	27/04/1987
Marginal/registre:	(3365)
Òrgan emissor:	DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

LLEI 8/1987, de 15 d'abril, Municipal i de Règim Local de Catalunya.

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia, promulgo la següent

LLEI

nicipi constitueix el nivell bàsic i essencial de l'organització territorial de Catalunya, que permet fer més ra la participació dels ciutadans en l'adopció de les decisions públiques que els afecten més directament. institució i l'Estatut proclamen el principi de l'autonomia municipal. La concreció d'aquest principi exigeix els municipis de Catalunya d'àmbits competencials propis, de la capacitat necessària per a gestionar i sentar els interessos de la col·lectivitat respectiva, de suficiència financera i de la capacitat organització.

Aquesta Llei reproduïx, per raons de coherència interna del text, la normativa bàsica de la Llei de Bases de Règim Local de l'Estat. A la vegada, però, aprofundeix en el procés de potenciació de la institució municipal i en el reconeixement de la seva autonomia, en el marc general que avui defineix la Carta Europea de l'Autonomia Local. La regulació del règim local de Catalunya s'insereix així en les noves coordenades de la distribució de poders territorials que resulten del nostre text fonamental, alhora que constitueix un dels principals exponents de la capacitat legislativa que té atribuïda el Parlament.

En aquest últim sentit, cal destacar que es tracta d'una iniciativa amb un component polític essencial, que enllaça directament amb la reivindicació constant de l'autonomia catalana. L'experiència de la Generalitat republicana n'és una bona mostra. La competència que l'Estatut de 1932 reconeixia a la Generalitat sobre aquesta matèria va permetre l'aprovació de la Llei Municipal de 1933-1934.

Aquesta Llei, malgrat que no es pogué completar íntegrament, significà en aquell moment la instauració a Catalunya d'un nou règim jurídic que destacava per la garantia de l'autonomia local i l'esforç innovador en el camp de les tècniques de gestió dels serveis i de les altres funcions públiques locals.

L'activitat dels ajuntaments democràtics en els darrers anys configura un marc de necessitats i d'experiències que no es pot desconèixer en el moment d'elaborar aquesta Llei.

Els ajuntaments han estat elements fonamentals de participació ciutadana i han afrontat, a instància de llurs veïns, la gestió de serveis que sovint depassaven llur capacitat econòmica de gestió; també han iniciat experiències singulars en matèria de prestació de serveis personals, de defensa de la legalitat vigent i la reforma de les estructures burocràtiques anteriors. Aquestes experiències s'han de tenir en compte ja que han de condicionar no solament els mecanismes futurs de gestió municipal, sinó també, i molt especialment, la necessitat d'establir mecanismes de coordinació i d'actuació conjunta amb la resta d'institucions públiques.

El caràcter de norma de desenvolupament bàsic que té aquesta Llei servirà per a reforçar la garantia institucional del municipi. Des de la perspectiva competencial, la legislació que en el futur aprovi el Parlament en els diferents camps de l'actuació pública ha de quedar necessàriament subjecta a aquesta Llei. Aquest nucli competencial queda, a més, garantit pel reconeixement d'unes competències mínimes, aspecte que no solament s'ha de contemplar des de l'òptica de l'autonomia municipal, sinó també com una garantia perquè els veïns puguin accedir als serveis indispensables i puguin utilitzar-los. L'actuació municipal es completa finalment amb el reconeixement d'una capacitat general que permet l'exercici de totes les activitats que les lleis no atribueixin específicament a altres administracions.

Des de la vessant estructural, el legislador no podia ignorar la realitat del nostre mapa municipal. El territori és un dels elements del municipi i inevitablement suggereix la qüestió de la reforma municipal. S'ha dit que el nombre de municipis de Catalunya és excessiu i comporta una fragmentació que és una de les causes de la crisi municipal, crisi que es manifesta essencialment en la manca de recursos i de capacitat per a prestar amb eficàcia els serveis corresponents. La reforma territorial té, d'altra banda, una significació de gran intensitat en les actuacions legislatives que es van adoptar entre els anys seixanta i setanta en molts països del centre i del nord d'Europa. La principal crítica que se n'ha fet ha estat la pèrdua de representativitat política de molts nuclis de població en benefici del principi de funcionalitat.

Fins al moment present, a l'Estat espanyol els textos legals no han afrontat aquest problema. Per aquest motiu era del tot necessari que el Parlament hi prengués posició, cercant les fórmules adients per a superar les deficiències actuals, però sense caure en l'error d'adoptar mesures dràstiques que ben segur que originarien problemes greus d'ordre polític i social. En aquest sentit, cal destacar l'establiment de mecanismes que habiliten iniciatives municipals de fusió o d'agrupació voluntàries, que es poden concretar en acords intermunicipals, i sobretot que la creació i el bon funcionament de les comarques han de permetre superar la major part dels problemes de gestió dels municipis petits, amb la qual cosa el principi d'eficàcia, que és el que es troba en la base de la reforma, pot trobar en aquest cas una solució original sense necessitat d'alterar el mapa municipal.

La Llei potencia també la participació dels mateixos municipis i dels veïns en els procediments d'alteració de termes, redueix la discrecionalitat de l'Administració de la Generalitat per a la resolució dels expedients i estableix la necessària intervenció del Parlament en els casos en què hi formulin oposició el municipi o els municipis afectats.

Les relacions entre l'Administració local i l'Administració de la Generalitat s'han de considerar a partir del reconeixement constitucional i estatutari del principi d'autonomia dels ens locals. El tradicional esquema pre-constitucional fonamentat en la fiscalització i la tutela ha d'ésser substituït per un de nou que adopti com a criteris ordinaris de relació el de coordinació i el de cooperació interadministratives. Era necessari, per tant, que aquesta Llei establís la regulació necessària per a desenvolupar i aplicar aquests dos principis.

Pel que fa a la coordinació, la seva necessitat deriva del fet inqüestionable que avui no es poden establir divisions nítides entre les diverses esferes d'interès de cada nivell administratiu. La incidència que l'exercici de les competències locals pot tenir sobre els interessos d'altres institucions públiques fa necessària l'articulació dels mecanismes que permetin d'integrar-les globalment. Aquesta situació es fa palesa sobretot en el nivell supramunicipal.

L'aplicació del principi de cooperació té una dimensió diferent si és considerada com una tècnica de relació voluntària o si és considerada com una competència o una funció que el mateix ordenament atribueix a una administració perquè l'exerceixi en benefici d'unes altres.

És evident que la Llei havia de potenciar els sistemes de cooperació voluntària, però també ho és que la presència d'una nova estructura política i administrativa com és la Generalitat ha de comportar un replantejament de la cooperació-funció. L'atribució a la Generalitat d'aquestes funcions i l'establiment d'organismes mixts de col·laboració i d'altres fórmules de cooperació constitueixen els elements definidors del nou sistema de relacions.

La Llei conté finalment la regulació general del règim local de Catalunya, el contingut del qual no es limita únicament als aspectes que es relacionen amb l'organització municipal, sinó que s'estén a tots els aspectes comuns als ens locals que integren el bloc de l'ordenament local.

La prestació dels serveis públics ofereix una perspectiva doble, a vegades oblidada. Una és la de determinar les formes a través de les quals es gestionen els serveis; però no és menys important la garantia de la participació dels usuaris en la prestació dels serveis, ja que ells, en definitiva, en són els beneficiaris.

La Llei introdueix canvis importants en les formes de gestió que tendeixen a simplificar les opcions i a flexibilitzar la implantació dels serveis. En aquest sentit es poden destacar, com a exemples, la precisió del nou concepte de reserva de serveis bàsics, l'exercici d'activitats econòmiques, la configuració de l'empresa pública local i el desplegament de noves figures, com ara la societat cooperativa o la gestió interessada. En aquest apartat cal fer també menció dels principis que han de regir l'activitat de l'administració i molt

especialment els d'igualtat i de legalitat.

L'activitat de foment, superada ja la concepció de mera tècnica del dret administratiu, es configura en el text com una modalitat de l'activitat administrativa que ha de satisfer indirectament determinades necessitats d'interès públic, mitjançant la promoció d'actuacions de particulars o d'altres entitats que tendeixin a aquesta satisfacció. La introducció en aquest camp de la tècnica de l'acció concertada obre noves possibilitats per a l'actuació dels ens locals.

La contractació és un altre dels aspectes importants per al funcionament dels ens locals. La llei pretén d'establir en primer lloc una sistemàtica sobre els elements fonamentals de la matèria, que es concreten en la determinació de les fonts, l'objecte, la definició i la tipologia dels contractes, i les competències dels òrgans locals en aquesta matèria, tenint sempre en compte les precisions establertes per la normativa de la Comunitat

Econòmica Europea.

El règim local de Catalunya es completa, finalment, amb el desplegament dels principis legals relatius al patrimoni i a la funció pública local. En aquest últim cas la Llei ha tingut present dos elements especialment significatius: l'evolució del règim de la funció pública, que tendeix a flexibilitzar la composició del personal al servei de les administracions públiques, i obre un important camp a la contractació laboral, i el necessari marge d'actuació que cal reconèixer en aquesta matèria als mateixos ens locals, derivat de la seva implantació en l'esfera organitzativa.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1

Els municipis i les comarques són els ens locals en què s'organitza territorialment la Generalitat de Catalunya.

Article 2

Tenen també la condició d'ens locals de Catalunya la província, les entitats municipals descentralitzades, les entitats metropolitanes i les mancomunitats de municipis.

Article 3

El municipi, la comarca i la província tenen naturalesa territorial i gaudeixen d'autonomia per a la gestió dels interessos respectius.

Article 4

El Departament de Governació ha de portar un Registre dels ens locals, en el qual s'han d'inscriure tots els ens locals del territori de Catalunya, amb les dades que es determinin per reglament.

Article 5

-1 El català, com a llengua pròpia de Catalunya, ho és també de la seva Administració local. Tota la documentació derivada de les actuacions administratives dels ens locals redactada en català té validesa oficial.

-2 Les convocatòries de les sessions dels òrgans de govern dels ens locals, els ordres del dia, les actes i la resta d'escrits i documentació derivats de llur funcionament, es poden redactar en català, sense necessitat de cap mena de traducció.

-3 El que estableix l'apartat anterior és també aplicable als actes orals o escrits que realitzin els membres de les corporacions locals en l'exercici de llurs drets.

-4 Tots els ciutadans tenen dret a escollir la llengua amb què es relacionen amb els ens locals, i aquests tenen el deure correlatiu de lliurar les resolucions i qualsevol altra documentació en la llengua escollida

pels ciutadans, si així ho manifesten expressament en cada cas.

-5 Els comunicats i qualsevol altra documentació que hagi de tenir efectes fora del territori en què la llengua catalana és oficial han d'ésser redactats en llengua castellana, sens perjudici que ho siguin també en català.

Article 6

-1 Els ens locals es regeixen pel que disposa la Llei 7/1985, del 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, per aquesta Llei i totes altres disposicions específiques i complementàries i pel reglament orgànic i les ordenances pròpies de cada ens.

-2 La legislació sobre règim local de la Generalitat de Catalunya garanteix als ens locals els àmbits normatius necessaris per a fer efectiu el principi d'autonomia organitzativa.

Article 7

-1 Les entitats locals serveixen amb objectivitat els interessos públics que els són encomanats i actuen d'acord amb els principis d'eficàcia, descentralització, desconcentració, coordinació i participació, amb ple sotmetiment a la llei i al dret.

-2 Correspon als tribunals de justícia controlar la legalitat de les disposicions, els acords i els actes de les entitats locals.

Article 8

-1 Com a administracions públiques corresponen als ens locals territorials de Catalunya, en l'àmbit de llurs competències i en els termes establerts per la legislació de règim local, les potestats següents:

- a) La reglamentària i la d'autoorganització.
- b) La tributària i la financera.
- c) La de programació o de planificació.
- d) L'expropiatòria.
- e) La d'investigació, d'atermenament i de recuperació d'ofici de llurs béns.
- f) La d'execució forçosa i la sancionadora.
- g) La de revisió d'ofici de llurs actes i acords.

-2 Els ens locals territorials de Catalunya gaudeixen també de les prerrogatives següents:

- a) La de presumpció de legitimitat i la d'executivitat de llurs actes i acords.
- b) La d'inembargabilitat de llurs béns i drets, en els termes establerts per les lleis, i les de prelació, de preferència i altres prerrogatives reconegudes a la hisenda pública en relació amb llurs crèdits, sens perjudici de les que corresponen a la hisenda de l'Estat i de la

Generalitat.

- c) La d'exempció dels impostos de l'Estat i de la Generalitat, en els termes establerts per les lleis.

-3 Les potestats i les prerrogatives determinades pels apartats 1 i 2 són també aplicables als altres ens locals no territorials d'acord, si s'escau, amb el que estableixen llurs estatuts, amb les particularitats següents:

- a) La potestat tributària es refereix exclusivament a l'establiment de taxes i contribucions especials.
- b) La potestat expropiatòria correspon al municipi o a la comarca, els quals l'han d'exercir en benefici i a instància de l'ens local interessat, llevat del cas de les entitats metropolitanes, que poden exercir-la

directament en l'àmbit de llurs atribucions.

Article 9

-1 Les competències pròpies dels ens locals són les que les lleis determinen. Aquestes competències s'exerceixen en règim d'autonomia i sota la responsabilitat dels ens locals, sens perjudici de la coordinació deguda en llurs programació i execució amb les altres administracions públiques, en els termes establerts per les lleis.

-2 La Generalitat pot delegar competències en els ens locals i atribuir-los la gestió ordinària dels serveis propis de l'Administració de la Generalitat, en els termes establerts per aquesta Llei.

-3 Els ens locals supramunicipals poden delegar competències en els ens d'àmbit territorial inferior, en els termes establerts per aquesta Llei.

-4 Les competències municipals poden ésser exercides per les comarques i per les entitats metropolitanes en els supòsits i amb els requisits establerts per les lleis.

TÍTOL II

Del territori, la denominació, la capitalitat i els símbols dels ens locals Article 10

Les competències dels ens locals territorials de Catalunya s'entenen referides a llurs territoris respectius, sens perjudici de les excepcions que es poden establir en determinades matèries, d'acord amb les lleis.

Capítol I

El terme municipal

Article 11

-1 El terme municipal és l'àmbit territorial on l'ajuntament exerceix les seves competències.

-2 La delimitació territorial del terme municipal ha d'atendre a les dimensions que li són més idònies per a l'exercici de les funcions públiques que l'ajuntament té encomanades, amb especial consideració dels criteris següents: la representació d'una col·lectivitat que té consciència com a tal, l'existència de valors històrics i tradicionals i la capacitat per a la gestió dels serveis públics que l'ajuntament té encomanats.

Article 12 -1 El terme municipal pot ésser alterat:

- a) Per agregació total d'un municipi o diversos municipis a un altre de limítrof, al qual s'incorporen.
- b) Per fusió de dos, o més, municipis limítrofs per a constituir-ne un de nou.
- c) Per segregació de part d'un municipi o de diversos municipis per a constituir-ne un d'independent.
- d) Per segregació de part d'un municipi o de diversos municipis per a agregar-se a un altre.

-2 Cap alteració no pot donar lloc a un terme municipal discontinu.

-3 Els límits territorials dels termes municipals es poden rectificar, per tal d'adequar-los a les iniciatives de correcció de disfuncionalitats territorials elaborades per la Comissió de Delimitació Territorial. La modificació ha d'ésser acordada pel Govern de la Generalitat, a proposta del Departament de Governació, amb informe previ dels municipis afectats i dictamen previ de la Comissió Jurídica

Assessora i amb el compliment del requisit establert per l'article 17.1.e).

Article 13

-1 Es pot procedir a l'agregació total o a la fusió de municipis en algun dels supòsits següents:

a) Quan hi ha insuficiència de mitjans econòmics, materials i personals per a gestionar els serveis mínims obligatoris establerts per la legislació de règim local.

- b) Quan els nuclis de població formen un sol conjunt amb continuïtat urbana.
- c) Quan consideracions d'ordre geogràfic, demogràfic, econòmic o administratiu ho fan necessari o aconsellable.

-2 L'aplicació del que estableix l'apartat 1 comporta la supressió del municipi o dels municipis afectats.

Article 14

Es pot procedir a l'agregació parcial en els supòsits establerts per l'article 13.1.b) i c).

Article 15

-1 Es poden crear nous municipis per segregació només quan concorren tots els requisits següents:

- a) Haver-hi nuclis de població territorialment diferenciats.
- b) Comptar, els municipis resultants, amb el territori i els recursos suficients per al compliment de les competències municipals.
- c) No comportar, la segregació, disminució de la qualitat mitjana dels serveis que es prestaven en el municipi.

-2 Sens perjudici del requisit establert per l'apartat 1.b.), cal també que es justifiqui que la segregació comporta una millora objectiva en la prestació dels serveis en el nou municipi.

Article 16

En cap cas no es pot procedir a l'alteració de termes si no es garanteix que, després de l'alteració, el municipi o els municipis afectats disposaran de recursos suficients per a prestar els serveis mínims obligatoris establerts per la legislació de règim local.

Article 17

-1 L'alteració dels termes municipals a què es refereix l'article 12.1 s'ha d'ajustar al procediment següent:

a) L'expedient s'inicia per acord de l'ajuntament o els ajuntaments interessats, del consell o els consells comarcals interessats, o bé l'inicia d'ofici el Departament de Governació. Es pot iniciar també a petició dels veïns, en una majoria del 50%, com a mínim, del darrer cens electoral del municipi o de la part o parts d'aquest en el supòsit de segregació. En aquest últim cas, l'ajuntament ha d'adoptar l'acord en el termini de dos mesos, a comptar des de la presentació de la petició en el registre municipal.

b) Els acords municipals o comarcals sobre alteració de termes s'han d'adoptar amb el quòrum establert per l'article 112.2 i s'han de sotmetre a informació pública per un període de seixanta dies, com a mínim. Les corporacions han de trametre els acords al Departament de Governació juntament amb la resolució de les reclamacions i les al·legacions presentades, la qual resolució s'ha d'adoptar amb el mateix quòrum requerit per a l'acord inicial. S'ha de fer també aquesta tramesa quan l'expedient s'ha iniciat a instància dels veïns per a la segregació de part del municipi, encara que l'acord o els acords municipals no hi siguin favorables.

c) S'ha de demanar informe als ajuntaments i als consells comarcals interessats en tots els casos en què no hagin promogut ells l'expedient.

d) L'informe previ de la Comissió de Delimitació Territorial i el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora són preceptius.

e) El Departament de Governació ha de posar en coneixement de l'Administració de l'Estat la tramitació de l'expedient.

f) La resolució definitiva de l'expedient s'ha de fer per decret del Govern de la Generalitat i s'ha de publicar en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

-2 Abans d'iniciar l'expedient s'ha d'elaborar una memòria que justifiqui els motius i els objectius de

l'alteració i acrediti el compliment dels requisits establerts pels articles 12 a 17.

Article 18

-1 El Govern de la Generalitat ha d'aprovar l'alteració dels termes municipals promoguda a iniciativa municipal o dels veïns quan es produeix l'acord favorable dels municipis interessats i no hi formulen objeccions els organismes consultius a què es refereix l'article 17.1.d).

-2 En cas que l'expedient hagi estat iniciat d'ofici pel Departament de Governació o a instància d'un consell comarcal, l'alteració dels termes s'ha d'aprovar per llei del Parlament si en el tràmit d'informe hi formulen oposició un, o més d'un, dels municipis afectats.

Article 19

El decret o la llei han de determinar la delimitació dels termes municipals, el repartiment del patrimoni, l'assignació del personal, la forma en què s'han de liquidar els deutes o els crèdits contrets pels municipis i la fixació de la capitalitat, si s'escau. Aquestes determinacions s'han d'ajustar als pactes intermunicipals que es poden establir entre els municipis interessats.

Article 20

-1 El Govern de la Generalitat pot establir mesures de foment per a la fusió o l'agregació voluntària de municipis, quan consideracions d'ordre geogràfic, demogràfic, econòmic o administratiu ho aconsellin. Les mesures de foment poden consistir, entre d'altres, en:

- a) Ajuts econòmics i tècnics per a les iniciatives de fusió o d'agregació que s'emprenguin.
- b) Previsions especials en els criteris de distribució del Fons de Cooperació Local de Catalunya.
- c) Criteris prioritaris o especials en l'assignació de subvencions finalistes.
- d) Previsions especials per a la realització d'inversions a càrrec de l'Administració de la Generalitat.

-2 La fusió o l'agregació voluntàries s'han de concretar en un acord intermunicipal, el qual ha de contenir les determinacions a què es refereix l'article 20.1, en allò que sigui procedent, i pot incloure també:

- a) Les mesures de territorialització de les inversions derivades de l'aplicació del que determina l'apartat 1.b) i c) i de les que en el futur podrà acordar el nou municipi.
- b) La constitució de nuclis de població separats com a òrgans de participació.
- c) Els altres pactes o les altres condicions que lliurement estableixin els municipis en el marc de la legislació de règim local.

-3 L'acord intermunicipal de fusió o d'agregació ha d'ésser aprovat per cada ajuntament amb el quòrum establert per l'article 112.2 i s'ha d'elevat al Govern de la Generalitat perquè l'aprovi per decret.

Article 21

-1 Quan les mesures de foment a què es refereix l'article 20 o la intervenció dels ens supramunicipals no són suficients per a garantir un nivell homogeni en la prestació dels serveis de competència municipal, el Govern de la Generalitat pot iniciar un procés de reforma de l'organització municipal en els àmbits territorials de

Catalunya que ho requereixin.

-2 En el procediment establert per l'apartat 1 han de participar necessàriament tots els municipis afectats i s'ha de donar audiència a les comarques respectives.

-3 La proposta que adopti el Govern de la Generalitat s'ha de trametre com a projecte de llei al Parlament de

Catalunya.

-4 La llei de reforma, en funció de les característiques dels municipis afectats, ha de determinar:

- a) Les tècniques d'alteració de termes aplicables en cada cas.
- b) El manteniment dels antics nuclis municipals com a òrgans de participació territorial o com a entitats municipals descentralitzades.

Article 22

Per a l'aplicació del que estableixen els articles 20 i 21 són preceptius l'informe de la Comissió de Delimitació Territorial i el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora.

Simultàniament a la sol·licitud d'aquest dictamen, se n'ha de donar compte a l'Administració de l'Estat.

Article 23

Quan l'alteració de termes municipals afecta més d'una comarca, cal procedir a la modificació de les demarcacions comarcals respectives, d'acord amb el procediment establert per la Llei d'Organització Comarcal de Catalunya.

Article 24

-1 Els ajuntaments tenen la facultat de promoure la delimitació, l'atermenament i l'amollonament de llurs termes municipals, d'acord amb el procediment establert per reglament.

-2 Els conflictes que es poden plantejar entre municipis en relació amb la delimitació i l'atermenament de llurs termes han d'ésser resolts pel Departament de Governació, amb informe previ de la Comissió de Delimitació Territorial i dictamen previ de la Comissió Jurídica Assessora.

Capítol II

Les demarcacions comarcals

Article 25

L'establiment de la divisió comarcal i la creació de noves comarques o la modificació de les demarcacions comarcals es regeixen per la Llei d'Organització Comarcal de Catalunya.

Capítol III

La Comissió de Delimitació Territorial

Article 26

-1 Es crea la Comissió de Delimitació Territorial com a òrgan d'estudi, consulta i proposta, en relació amb les matèries que afecten la determinació, la revisió i la modificació dels límits territorials dels ens locals de Catalunya i de les demarcacions en què s'estructura l'Administració de la Generalitat.

-2 La Comissió s'adscriu orgànicament al Departament de Governació. -3 Són funcions de la Comissió:

- a) Emetre informe en tots els expedients d'alteració de límits municipals.
- b) Elaborar, a petició del Govern de la Generalitat, els estudis i les propostes de revisió per procedir a l'aplicació del que estableixen els articles 20 i 21.
- c) Elaborar, a iniciativa pròpia o a petició del Govern de la Generalitat o del Departament de Governació, estudis o informes sobre la revisió o la modificació dels límits territorials.
- d) Les altres que li atribueixin les lleis.

Article 27

-1 Sota la responsabilitat de la Comissió s'han d'elaborar el Mapa Municipal i el Mapa Comarcal, en els

quals s'han de determinar els límits territorials dels termes municipals i de les demarcacions comarcals en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i un cop establerta la divisió comarcal de Catalunya. Per a l'elaboració del Mapa Municipal, la Comissió s'ha d'ajustar al que resulti dels expedients de delimitació i d'atermenament i, si s'escau, de les resolucions definitives en cas de conflicte.

-2 Les alteracions o modificacions municipals successives que es produeixin a l'empara d'aquesta Llei o de la Llei d'Organització Comarcal s'han d'incorporar al mapa respectiu.

-3 D'acord amb el que estableix l'article 26.3.c), la Comissió ha de formular les propostes de modificació dels mapes municipal i comarcal que consideri necessàries, d'acord amb els criteris establerts per les lleis. Aquestes propostes poden servir de base tècnica per a les iniciatives d'alteració o de modificació de termes municipals o de demarcacions comarcals. La Comissió s'ha de pronunciar sobre l'actualització dels mapes i, si s'escau, formular cada deu anys les propostes de modificacions que consideri convenients.

-4 La Comissió ha de comptar amb el suport tècnic de l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

Article 28

-1 La composició, l'estructura orgànica i el funcionament de la Comissió s'han de determinar per reglament. En qualsevol cas, n'han de formar part:

a) Representants de l'Administració de la Generalitat.

b) Representants dels ens locals, designats per llurs entitats associatives.

c) Representants d'institucions públiques i privades que, per raó de llurs objectes i finalitats, tenen una relació o una incidència especials sobre l'organització territorial de

Catalunya.

-2 En el Pressupost de la Generalitat s'han de consignar les dotacions econòmiques necessàries perquè la Comissió pugui disposar dels mitjans materials i del personal tècnic necessaris per a exercir les seves funcions.

Capítol IV

Els canvis de denominació i de capitalitat Article 29

-1 La denominació d'un municipi només es pot canviar si així ho acorda el seu ajuntament i per mitjà del procediment establert per l'article 30.

-2 El Govern de la Generalitat, a proposta del Conseller de Governació, pot proposar als municipis les rectificacions de nom que consideri convenients.

Article 30

-1 L'acord de canvi de denominació d'un municipi ha d'ésser adoptat pel ple de l'ajuntament i requereix el vot favorable de les dues terceres parts del nombre de fet i, en tots els casos, de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació. Abans de l'adopció de l'acord municipal, s'ha d'obrir informació pública per un termini mínim de trenta dies.

-2 L'acord municipal ha d'ésser tramès al Departament de Governació.

-3 Quan la nova denominació acordada per l'ajuntament és susceptible d'ésser confosa amb la d'un altre municipi o conté incorreccions lingüístiques o no s'adiu amb la toponímia catalana, correspon al Govern de la Generalitat, a proposta del Departament de Governació, la resolució definitiva sobre el canvi de nom, amb informe previ de les institucions científiques idònies i l'audiència prèvia del municipi interessat.

-4 Si en el termini de tres mesos el Govern de la Generalitat no hi formula oposició, l'acord municipal s'ha de considerar com a definitiu i executiu.

Article 31

-1 Els canvis de denominació dels municipis han d'ésser anotats en el registre que a aquest efecte ha de portar el Departament de Governació i seran publicats en el DOGC.

-2 S'ha de donar compte d'aquests canvis a l'Administració de l'Estat a efectes de l'anotació en el registre general i de la publicació en el BOE.

Article 32

-1 El canvi de capitalitat del municipi ha d'ésser adoptat pel seu ajuntament mitjançant l'acord del ple amb el vot favorable de les dues terceres parts del nombre de fet o el de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació.

-2 S'entén per capital del municipi el nucli de població on té la seu l'ajuntament.

Article 33

-1 Els municipis poden anteposar al seu nom el títol de vila si tenen més de cinc mil habitants i el de ciutat si en tenen més de vint mil. L'adopció o la modificació del tractament ha d'ésser acordada per l'ajuntament, el qual n'ha de donar compte al Departament de Governació.

-2 No obstant el que disposa l'apartat 1, els municipis mantenen els títols i els honors que els hagin estat reconeguts.

Article 34

Els canvis de denominació i de capitalitat de les comarques es regeixen pel que estableix la Llei d'Organització Comarcal de Catalunya.

Capítol V

Els símbols dels ens locals

Article 35

-1 Les corporacions locals poden dotar-se d'un escut o d'un emblema com a distintiu.

-2 Els elements de l'escut s'han de fonamentar en fets històrics o geogràfics, en característiques pròpies de la corporació o en el seu propi nom. En qualsevol cas, han de respectar les normes de l'heràldica.

Article 36

-1 Els municipis poden dotar-se d'una bandera municipal. La bandera deriva del mateix escut, del qual ha de contenir els elements essencials o el color predominant.

-2 No es pot emprar la bandera de Catalunya com a fons de la bandera municipal. En queden exceptuats els municipis que per dret històric tenen en el seu escut el de Catalunya com a element essencial.

Article 37

-1 Per a aprovar o modificar l'escut o la bandera s'ha de seguir un procediment anàleg a l'establert per al canvi de nom dels municipis.

-2 La intervenció del Govern de la Generalitat només es pot produir quan l'escut o la bandera són susceptibles d'ésser confosos amb els d'un altre municipi o quan no es compleixen els requisits establerts en els articles 35 i 36.

TÍTOL III

De la població

Article 38

-1 Els residents d'un municipi constitueixen la seva població. La condició de resident s'adquireix en el moment de practicar-se la inscripció en el padró municipal.

-2 Els residents es classifiquen en veïns i en domiciliats. Són veïns els ciutadans espanyols amb majoria d'edat que resideixen habitualment en el terme municipal i figuren així inscrits en el padró municipal. Són domiciliats els ciutadans espanyols menors d'edat i els estrangers que resideixen habitualment en el terme municipal i figuren així inscrits en el padró municipal.

-3 A efectes electorals, els ciutadans espanyols que resideixen a l'estranger es consideren veïns o domiciliats en el municipi en el padró del qual figuren inscrits.

-4 Totes les persones que, d'acord amb el que estableixen els apartats 1, 2 i 3, tenen veïnatge administratiu en un municipi de Catalunya tenen la condició política de catalans.

Article 39

-1 La inscripció en el padró municipal és obligatòria per a totes les persones que resideixen habitualment en un municipi. Les persones que viuen en diversos municipis s'han d'inscriure en el padró del municipi en el qual habiten durant més temps a l'any. Per a obtenir l'alta en el padró municipal cal presentar la baixa en el padró del municipi en el qual hom residia anteriorment.

-2 Els ciutadans espanyols que circumstancialment viuen en un municipi que no és el de la seva residència habitual poden inscriure-s'hi com a transeünts. En aquest cas, no cal complir el que disposa el darrer incís de l'apartat 1.

Article 40

-1 El padró municipal constitueix la relació de residents i de transeünts en el terme municipal. Té caràcter de document públic i feient a tots els efectes administratius.

-2 En el padró han de constar, en relació amb tots els residents i, si s'escau, els transeünts, les dades personals necessàries per a les relacions jurídic-públiques que determinin l'Estat i la Generalitat i, en qualsevol cas, hi han de constar el nom, els cognoms, l'edat, el sexe, el domicili, la professió o l'ocupació i l'estat civil.

-3 Per tal de garantir el respecte als drets fonamentals reconeguts per la Constitució, no es pot donar informació particularitzada sobre les dades personals compreses en el padró, llevat de les que sol·licitin els mateixos interessats o per conducte judicial. No obstant això, es poden facilitar dades estadístiques sempre que no recullin les circumstàncies personals dels inscrits.

-4 El que disposa l'apartat 3 s'entén sens perjudici de la utilització de les dades del padró per a la formació o la revisió d'altres documents o registres públics, d'acord amb el que estableixen les lleis.

-5 En l'acte de renovació del padró els ajuntaments poden sol·licitar altres dades personals d'interès municipal a efectes estadístics. En aquest cas és aplicable el que estableixen els apartats 3 i 4.

Article 41 -1 Són drets i deures dels veïns:

a) Ésser elector i elegible, d'acord amb el que disposa la legislació electoral.

b) Participar en la gestió municipal, d'acord amb el que disposen les lleis i els reglaments propis del municipi i, si s'escau, quan els òrgans de govern i administració municipal demanin la col·laboració amb caràcter voluntari.

c) Utilitzar, d'acord amb llur naturalesa, els serveis públics municipals i accedir als aprofitaments comunals d'acord amb les normes aplicables.

d) Contribuir, mitjançant les prestacions econòmiques i personals establertes per llei a l'exercici de les competències municipals.

e) Ésser informat, amb petició raonada, i dirigir sol·licitud prèvia a l'administració municipal, en relació amb tots els expedients i la documentació municipal, d'acord amb el que estableixen l'article 105 de la

Constitució, la legislació de règim local i els reglaments de la corporació.

f) Sol·licitar la consulta popular en els termes establerts per la llei.

g) Exigir la prestació i, si s'escau, l'establiment del servei públic corresponent, quan constitueixi competència municipal pròpia de caràcter obligatori.

h) Els altres drets i deures establerts per les lleis i, en el seu marc, pels reglaments de la corporació.

-2 Els estrangers domiciliats majors d'edat tenen els drets i els deures propis dels veïns, llevat dels de caràcter polític. No obstant això, tenen dret a sufragi actiu en els termes establerts per la legislació reguladora de les eleccions locals.

-3 Els espanyols menors d'edat emancipats o judicialment habilitats tenen els mateixos drets i deures que els veïns, a excepció dels de caràcter polític.

Article 42

-1 Per a fer efectius els drets establerts per l'article 41, els titulars poden iniciar els procediments administratius i jurisdiccionals que corresponen per llei, i també poden demanar l'actuació del Síndic de Greuges.

-2 Per a exigir la prestació o l'establiment dels serveis obligatoris, es poden formular, en qualsevol cas, reclamacions contra l'aprovació inicial dels pressupostos, quan aquests no consignin els crèdits necessaris a aquests efectes. Contra els actes que resolguin definitivament la reclamació els interessats poden interposar recurs contenciós administratiu. L'exercici d'aquest dret també es pot obtenir per l'aplicació de l'article 136, mitjançant la presentació de la sol·licitud corresponent davant de l'Administració de la Generalitat, sempre que hi concorrin els requisits establerts legalment.

Article 43

Sens perjudici dels drets i els deures que corresponen als veïns i als estrangers domiciliats envers del municipi, els correspon també, en relació amb la comarca respectiva:

a) Participar en la gestió comarcal, d'acord amb el que estableixen les lleis i les disposicions pròpies de la comarca.

b) Utilitzar, d'acord amb llur naturalesa, els serveis públics comarcals.

c) Contribuir, mitjançant les prestacions econòmiques i personals legalment establertes, a l'exercici de les competències comarcals.

d) Ésser informats per l'administració comarcal, mitjançant petició raonada, i dirigir a aquesta sol·licituds en relació amb tots els expedients i la documentació comarcal, d'acord amb el que estableixen l'article 105 de la Constitució, la legislació de règim local i els reglaments propis de la comarca.

e) Exercir i complir els altres drets i deures establerts per les lleis.

f) Exigir la prestació i, si s'escau, l'establiment del servei públic corresponent, si es tracta d'una competència comarcal pròpia de caràcter obligatori.

TÍTOL IV

Del municipi

Article 44

-1 El municipi és l'entitat bàsica de l'organització territorial i l'element primari de participació ciutadana en els assumptes públics.

-2 Les lleis de Catalunya garanteixen la participació del municipi en tots els assumptes públics que afecten directament els seus interessos.

-3 El municipi gaudeix d'autonomia, té personalitat jurídica i plena capacitat per a l'exercici de les funcions públiques que té encomanades, per a representar els interessos de la col·lectivitat respectiva i per a gestionar els serveis públics la titularitat dels quals assumeixin.

-4 Són elements del municipi el territori, la població i l'organització.

Capítol I

L'organització municipal

Article 45

-1 El govern i l'administració municipals corresponen a l'ajuntament, integrat per l'alcalde o batlle i els regidors.

-2 El règim especial de consell obert es regeix per principis organitzatius especials.

-3 En els ajuntaments en els quals ha tingut predomini al llarg de la història una altra denominació per a l'alcalde o per als regidors, es pot emprar, indistintament, la denominació tradicional o la que estableix aquesta Llei.

Article 46

-1 L'organització municipal es regeix per les regles següents:

a) L'alcalde, els tinents d'alcalde i el ple existeixen a tots els ajuntaments.

b) Existeix una comissió de govern en els municipis amb una població de dret superior a cinc mil habitants, i en els de menys quan ho acorda el ple de l'ajuntament o ho estableix el reglament orgànic d'aquest.

c) La comissió especial de comptes existeix a tots els ajuntaments. -2 Poden complementar l'organització municipal:

a) Les comissions d'estudi, informe o consulta.

b) Els òrgans de participació ciutadana.

c) Qualsevol altre òrgan establert pel municipi.

Article 47

L'ajuntament, en exercici de la seva autonomia organitzativa, pot crear altres òrgans municipals complementaris, respectant en tot cas l'organització bàsica determinada per les lleis. La creació dels òrgans complementaris ha de respondre als principis d'eficàcia, economia organitzativa i participació ciutadana.

Article 48

-1 Per al millor funcionament dels òrgans de govern de la corporació, el ple pot acordar la creació de grups municipals. S'han de constituir grups municipals en els municipis de més de vint mil habitants. -2 Si cap acord del ple no ho regula altrament, per cada llista electoral només es pot constituir un grup municipal.

-3 Només el regidor o els regidors d'una mateixa llista electoral poden constituir grup municipal.

-4 En el termini que estableixi l'acord a què es refereix l'apartat 1, i en els municipis de més de vint mil habitants abans del primer ple ordinari després de la constitució de l'ajuntament, cada regidor ha de presentar a l'alcaldia una declaració signada on ha d'expressar el grup municipal al qual desitja d'ésser adscrit.

-5 Els regidors que no quedin integrats en un grup quedaran automàticament incorporats al grup mixt. La participació d'aquest grup en les activitats de l'ajuntament és anàloga a la dels altres grups.

-6 El municipi, d'acord amb el reglament orgànic i en la mesura de les seves possibilitats, ha de posar a

disposició dels grups els mitjans necessaris per a poder portar a terme llurs tasques.

Article 49

Les funcions i les atribucions dels grups municipals s'entenen, en tot cas, sens perjudici de les que la legislació de règim local atribueix als òrgans municipals i als membres de la corporació.

Article 50

-1 El ple és integrat per tots els regidors i és presidit per l'alcalde. -2 Corresponen al ple les atribucions següents:

- a) Controlar i fiscalitzar els òrgans de govern.
- b) Prendre els acords relatius a la participació en organitzacions supramunicipals; l'alteració del terme municipal; la creació o la supressió de municipis i d'entitats d'administració descentralitzada; la creació d'òrgans desconcentrats; l'alteració de la capitalitat del municipi; el canvi de nom del municipi o de les entitats esmentades, i l'adopció o la modificació de la bandera, l'ensenya o l'escut.
- c) Aprovar els plans i altres instruments d'ordenació i gestió establerts en la legislació urbanística.
- d) Aprovar el reglament orgànic i les ordenances.
- e) Crear i regular òrgans complementaris.
- f) Determinar els recursos propis de caràcter tributari, aprovar i modificar els pressupostos, disposar despeses en els assumptes de la seva competència i aprovar els comptes.
- g) Contractar obres i serveis la quantia dels quals excedeixi la que és permesa a l'alcalde o a la comissió de govern; adquirir patrimoni i fer operacions de crèdit la quantia dels quals excedeix del 5% dels recursos ordinaris del pressupost municipal.
- h) Aprovar les formes de gestió dels serveis i els expedients de municipalització.
- i) Acceptar la delegació de competències feta per altres administracions públiques.
- j) Plantejar conflictes de competència a altres entitats locals i restants administracions públiques.
- k) Aprovar la plantilla del personal, la relació dels llocs de treball, les bases de les proves per a la selecció de personal i per als concursos de provisió de llocs de treball, fixar la quantia de les retribucions complementàries dels funcionaris i el nombre i el règim del personal eventual, tot això en els termes establerts per la legislació sobre funció pública local, i també separar del servei els funcionaris de la corporació, llevat del que estableix l'article 99.4 de la Llei de Bases del Règim Local, i ratificar l'acomiadament del personal laboral.
- l) Exercir les accions administratives i judicials.
- m) Alterar la qualificació jurídica dels béns de domini públic.
- n) Alienar el patrimoni.
- o) Les altres que han de correspondre al ple, pel fet que llur aprovació exigeix una majoria qualificada.
- p) Les altres que expressament li atribueixin les lleis.

-3 Correspon igualment al ple la votació sobre la moció de censura a l'alcalde, la qual es regeix pel que disposa la legislació electoral general.

Article 51

-1 L'alcalde és el president de la corporació i té, en tot cas, les atribucions següents:

- a) Representar l'ajuntament.

- b) Dirigir el govern i l'administració municipals.
- c) Convocar i presidir les sessions del ple, de la comissió de govern i de qualssevol altres òrgans municipals.
- d) Dirigir, inspeccionar i impulsar els serveis i les obres municipals.
- e) Publicar, executar i fer complir els acords municipals.
- f) Dictar bans i vetllar perquè es compleixin.
- g) Autoritzar, disposar despeses i reconèixer obligacions en els límits de la seva competència, ordenar pagaments i retre comptes.
- h) Exercir la direcció superior a tot el personal de la corporació.
- i) Exercir la direcció superior de la policia municipal, i també nomenar i sancionar els funcionaris que porten armes.
- j) Exercir accions judicials i administratives en cas d'urgència.
- k) Adoptar personalment i sota la seva responsabilitat, en el cas de catàstrofe o d'infortunis públics o de greu perill d'aquests, les mesures necessàries i adequades, i donar-ne compte immediat al ple.
- l) Sancionar les faltes de desobediència a la seva autoritat o les infraccions de les ordenances municipals, llevat dels casos en què la facultat s'atribueix a altres òrgans.
- m) Contractar obres i serveis, sempre que llur quantia no excedeixi el cinc per cent dels recursos ordinaris del seu pressupost ni el cinquanta per cent del límit general aplicable a la contractació directa, d'acord amb el procediment legal establert.
- n) Concedir llicències, quan així ho disposin les ordenances.
- o) Les altres atribucions que expressament li atribueixen les lleis i les que la legislació assigna al municipi i no atribueix a altres òrgans municipals.

-2 Correspon també a l'alcalde el nomenament dels tinents d'alcalde.

-3 L'alcalde pot delegar l'exercici de les seves atribucions, llevat de les de convocar i presidir les sessions del ple i de la comissió de govern i les esmentades en els apartats b), f), h), j) i k) de l'apartat 1.

Article 52

-1 La comissió de govern és integrada per l'alcalde i un nombre de regidors no superior al terç del nombre legal d'aquests, nomenats i separats lliurement per l'alcalde, el qual n'ha de donar compte al ple. -2 Correspon a la comissió de govern:

- a) L'assistència a l'alcalde en l'exercici de les seves atribucions.
- b) Les atribucions que l'alcalde o un altre òrgan municipal li deleguin i les que li atribueixen les lleis. No són delegables les atribucions reservades al ple per l'article 50.2., lletres a), b), c), d), e), f), h), i), j), k), m) i o), i 3.

Article 53

L'alcalde designa i revoca lliurement els tinents d'alcalde d'entre els membres de la comissió de govern i, quan no n'hi ha d'entre els regidors. Els tinents d'alcalde substitueixen l'alcalde, per ordre de nomenament, en els casos de vacant, d'absència o de malaltia.

Article 54

-1 L'alcalde pot delegar l'exercici de les seves atribucions, excepte les de l'article 51.3, en els membres de la comissió de govern i, quan no n'hi ha, en els tinents d'alcalde.

-2 L'acord de delegació ha de determinar els assumptes que aquesta comprèn, les potestats que es deleguen i les condicions concretes del seu exercici.

-3 L'alcalde pot també conferir delegacions especials per a encàrrecs específics, a favor de qualsevol regidor, encara que no pertanyi a la comissió de govern.

Article 55

La delegació d'atribucions del ple a favor de la comissió de govern requereix l'acord adoptat per majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació.

Article 56

-1 Correspon a la comissió especial de comptes l'examen, l'estudi i l'informe dels comptes anuals de la corporació.

Aquests queden integrats pel compte general del pressupost, el compte d'administració del patrimoni, el compte de valors independents i auxiliars de pressupost i els comptes d'entitats o organismes municipals de gestió.

-2 Per a l'exercici adequat de les seves funcions, la comissió pot requerir, per mitjà de l'alcalde, la documentació complementària que consideri necessària i la presència dels membres i els funcionaris de la corporació especialment relacionats amb els comptes que s'analitzin.

-3 La comissió és integrada per membres de tots els grups polítics integrants de la corporació. El nombre de membres és proporcional a la seva representativitat en l'ajuntament o igual per a cada grup. En aquest últim cas s'aplica el sistema de vot ponderat.

-4 Les competències de la comissió especial de comptes s'entenen sens perjudici de les que corresponen al Tribunal de Cuentas i a la Sindicatura de Comptes, d'acord amb llur legislació específica.

Article 57

-1 S'han de constituir comissions d'estudi, d'informe o de consulta en tots els municipis de més de vint mil habitants.

En els altres municipis es poden constituir potestativament, per acord del ple.

-2 Corresponen a aquestes comissions l'estudi i el dictamen previs dels assumptes que s'han de sotmetre a la decisió del ple o de la comissió de govern quan actuï per delegació d'aquest. També poden intervenir en relació amb els assumptes que s'han de sotmetre a la comissió de govern quan aquest òrgan els demani dictamen.

-3 Correspon al ple de determinar el nombre i la denominació de les comissions d'estudi, d'informe o de consulta, i llurs modificacions.

-4 Aquestes comissions es poden també constituir amb caràcter temporal per tractar de temes específics.

-5 Les comissions són integrades pels membres que designin els diferents grups polítics que formen part de la corporació, d'acord amb els mateixos criteris de l'article

56.3.

Article 58

-1 Per tal de facilitar la participació ciutadana en la gestió dels assumptes municipals, el ple pot acordar la creació d'òrgans territorials de gestió desconcentrada.

-2 Per a constituir aquests òrgans, s'han d'aplicar les regles següents:

a) Han d'integrar regidors, representants dels veïns i de les associacions ciutadanes.

b) En relació amb el nombre de membres que integren l'òrgan, el nombre de regidors no pot ésser superior

a un terç del total.

c) Per a distribuir els llocs que corresponen a les associacions ciutadanes, s'aplica el criteri de proporcionalitat en relació amb llur implantació efectiva, d'acord amb les dades que resulten dels registres establerts per l'article 143.4.

d) Presideix l'òrgan el regidor en qui l'alcalde delegui, d'acord amb el que estableix la lletra f).

e) Per a designar els regidors es garanteix el principi de proporcionalitat amb els vots obtinguts en el territori corresponent en les darreres eleccions municipals.

f) Per a designar representants dels veïns s'aplica un procediment anàleg a l'establert per l'article 78.3 i 5, i el càrrec de regidor-president ha de correspondre a un membre de la llista més votada en l'àmbit territorial de què es tracta.

Article 59

-1 Així mateix, per acord del ple, es poden crear òrgans de participació sectorial en relació amb els àmbits d'actuació pública municipal que per llur naturalesa ho permetin, amb la finalitat d'integrar la participació dels ciutadans i de llurs associacions en els assumptes municipals.

-2 Presideixen els òrgans de participació sectorial els regidors en qui l'alcalde delegui.

Article 60

Corresponen als òrgans de participació, en relació amb el territori o el sector material corresponent, les funcions següents:

a) Formular propostes per a resoldre els problemes administratius que els afecten.

b) Emetre informes, a iniciativa pròpia o de l'ajuntament, sobre matèries de competència municipal.

c) Emetre i formular propostes i suggeriments en relació amb el funcionament dels serveis i els organismes públics municipals.

d) Les altres de naturalesa anàloga que determini l'acord de creació.

Article 61

-1 Els òrgans territorials de participació poden exercir per delegació funcions deliberatives i executives en les matèries relatives a la gestió i la utilització dels serveis i els béns destinats a activitats sanitàries, assistencials, culturals, esportives i d'esplai quan llur naturalesa permeti la gestió desconcentrada i no afecti els interessos generals del municipi. Es pot ampliar la delegació a altres activitats, sempre que hi concorrin les condicions anteriors.

-2 Per tal de garantir el principi d'unitat de govern i de gestió del municipi:

a) L'exercici de les facultats de gestió i execució correspon, en tot cas, al regidor-president, d'acord amb les decisions adoptades per l'òrgan de participació.

b) S'han d'establir els sistemes de revisió i control dels actes i els acords adoptats pels òrgans de participació.

c) Els òrgans desconcentrats han d'exercir llurs funcions d'acord amb els programes i les directrius establerts pel ple.

Article 62

-1 Els grups de població que dins un municipi constitueixen nuclis separats es poden constituir com a òrgans territorials de participació. La constitució és obligatòria quan la majoria dels veïns interessats ho demani.

-2 Presideix l'òrgan el regidor que a aquest efecte designi l'alcalde, a proposta del cap de la llista més

votada en l'àmbit territorial corresponent. La resta de membres són determinats i designats pel ple, en funció de la població i d'acord amb un procediment anàleg a l'establert per l'article 78.2, 3 i 5.

-3 Corresponen a aquests òrgans de participació les atribucions establertes pels articles 60 i 61.1.

Capítol II

Les competències municipals

Article 63

-1 El municipi, per a la gestió dels seus interessos i en l'àmbit de les seves competències, pot promoure tota mena d'activitats i prestar tots els serveis públics que contribueixin a satisfer les necessitats i les aspiracions de la comunitat de veïns.

-2 El municipi té competències pròpies en les matèries següents:

a) La seguretat en llocs públics.

b) L'ordenació del trànsit de vehicles i de persones en les vies urbanes.

c) La protecció civil, la prevenció i l'extinció d'incendis.

d) L'ordenació, la gestió, l'execució i la disciplina urbanístiques; la promoció i la gestió d'habitatges; els parcs i els jardins, la pavimentació de vies públiques urbanes i la conservació de camins i vies rurals.

e) El patrimoni històrico-artístic.

f) La protecció del medi.

g) Els abastaments, els escorxadors, les fires, els mercats i la defensa d'usuaris i de consumidors.

h) La protecció de la salubritat pública.

i) La participació en la gestió de l'atenció primària de la salut.

j) Els cementiris i els serveis funeraris.

k) La prestació dels serveis socials i la promoció i la reinserció socials.

l) El subministrament d'aigua i l'enllumenat públic, els serveis de neteja viària, de recollida i tractament de residus, les clavegueres i el tractament d'aigües residuals.

m) El transport públic de viatgers.

n) Les activitats i les instal·lacions culturals i esportives, l'ocupació del lleure, el turisme.

o) La participació en la programació de l'ensenyament i la cooperació amb l'administració educativa en la creació, la construcció i el manteniment dels centres docents públics; la intervenció en els òrgans de gestió dels centres docents i la participació en la vigilància del compliment de l'escolaritat obligatòria.

-3 En els àmbits materials a què es refereix l'apartat 2, les lleis han de determinar les competències dels municipis, en funció de:

a) Els principis de descentralització i de màxima proximitat de la gestió administrativa als ciutadans.

b) La capacitat de gestió del municipi.

c) Les característiques pròpies de cada activitat pública.

d) El principi d'igualtat dels ciutadans en l'accés als serveis públics.

Article 64

Els municipis, independentment o associats, han de prestar, com a mínim, els serveis següents:

- a) En tots els municipis: enllumenat públic, cementiri, recollida de residus, neteja viària, abastament domiciliari d'aigua potable, clavegueres, accés als nuclis de població, pavimentació i conservació de les vies públiques i control d'aliments i begudes.
- b) En els municipis amb una població superior als cinc mil habitants, a més: parc públic, biblioteca pública, mercat i tractament de residus.
- c) En els municipis de població superior a vint mil habitants, a més: protecció civil, prestació de serveis socials, prevenció i extinció d'incendis, instal·lacions esportives d'ús públic i escorxador.
- d) En els municipis de població superior a cinquanta mil habitants, a més: transport col·lectiu urbà de viatgers i protecció del medi.

Article 65

-1 Si l'establiment o la prestació dels serveis a què es refereix l'article 64 resulta impossible o de molt difícil compliment, els municipis poden sol·licitar al Govern de la Generalitat la dispensa de l'obligació de prestar-los.

-2 En aquest cas, correspon a la comarca de prestar els serveis municipals obligatoris, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

-3 La intervenció supletòria a què es refereix l'apartat 2 no és necessària quan la dispensa es justifica en la innecessarietat de la prestació del servei, d'acord amb les característiques particulars del municipi. En aquest cas, a la sol·licitud de dispensa s'ha d'adjuntar el resultat de la informació pública que ha de donar prèviament el municipi.

-4 La sol·licitud de dispensa ha d'ésser objecte d'informe del consell comarcal i de la diputació provincial corresponents.

-5 En la instrucció de l'expedient de dispensa s'han de demanar els informes necessaris per a determinar les característiques econòmiques i financeres del servei i les característiques tècniques per a prestar-lo adequadament.

-6 La resolució del Govern de la Generalitat ha de determinar necessàriament:

- a) L'administració que ha d'assumir el servei.
- b) Les aportacions econòmiques municipals per a cobrir la totalitat del cost del servei, quan la dispensa és deguda a causes tècniques, o per a cobrir-ne parcialment el cost, quan és per raons de naturalesa econòmica.

Article 66

-1 No és necessària la instrucció d'expedient de dispensa de prestació de serveis mínims si concorren alguns dels supòsits següents:

- a) Municipis que, per insuficiència de capacitat financera, per l'especial estructura del territori i dels assentaments de la població o per altres causes tècniques, no poden establir o prestar adequadament o eficientment els serveis mínims de llur competència.
- b) Municipis en què les partides pressupostàries per a retribuir les funcions públiques necessàries constitueixen més del cinquanta per cent de llur capacitat financera.
- c) Municipis de població disseminada o configurats per diversos nuclis de població, sempre que cap d'ells no agrupi més de cinquanta habitants.

-2 Correspon a la comarca, sens perjudici de les competències que pertocuen a les diputacions, en relació amb els municipis a què es refereix l'apartat 1, establir els serveis mínims deficitaris o assegurar l'adequada prestació dels que ho requereixen, i també, si s'escau, exercir les funcions públiques

necessàries.

-3 L'aplicació del que estableix l'apartat 2 requereix l'aprovació del Govern de la Generalitat a proposta de la comarca corresponent i que el municipi interessat no s'hi oposi en el tràmit de consulta prèvia que se li atorgui pel termini d'un mes.

Si el Govern de la Generalitat no resol en el termini dels tres mesos següents a la tramesa de la sol·licitud per la comarca, la proposta s'entendrà aprovada.

Article 67

El municipi pot exercir competències delegades per l'Administració de la Generalitat en els termes establerts per les lleis.

Article 68

-1 Per a la gestió dels seus interessos, el municipi també pot exercir activitats complementàries de les pròpies d'altres administracions públiques i, en particular, les relatives a:

- a) L'educació.
- b) La cultura, la joventut i l'esport.
- c) La promoció de la dona.
- d) L'habitatge.
- e) La sanitat.
- f) La protecció del medi.
- g) L'ocupació i la lluita contra l'atur.
- h) Els arxius, les biblioteques, els museus, els conservatoris de música i els centres de belles arts.
- i) El foment de les estructures agràries i la prestació de serveis d'interès públic agrari.

-2 Per a la realització d'aquestes activitats, els municipis poden exercir les potestats d'execució que no estiguin atribuïdes per la legislació a altres administracions públiques, inclosa, si s'escau, la de dictar reglaments interns d'organització dels serveis corresponents.

Capítol III

Els règims municipals especials

Article 69 -1 Són municipis de règim especial:

- a) Els que funcionen en règim de consell obert.
- b) Els de muntanya.
- c) Els turístics.
- d) Els històrico-artístics.
- e) Els industrials.

-2 Sens perjudici del que estableix aquesta Llei, les lleis reguladores dels diferents sectors de l'actuació pública poden establir també tractaments diferenciats per a determinats municipis quan:

- a) Predominen en el seu terme activitats mineres.
- b) Tenen característiques pròpies en relació amb l'àmbit material de la regulació sectorial.

c) Concorren altres circumstàncies objectives que ho justifiquen.

-3 L'aplicació de més d'un règim o més d'un tractament especial es pot compatibilitzar sempre que el municipi reuneixi les condicions i requisits legals exigits en cada cas.

-4 En la fixació dels criteris de distribució del Fons de Cooperació Local, s'ha de tenir en compte l'exigència de majors responsabilitats i la pèrdua de capacitat financera que es pot derivar de l'aplicació de les normes que afecten singularment els municipis a què es refereix aquest article.

-5 El Departament de Governació ha de portar un registre en el qual s'han d'inscriure, d'ofici o a iniciativa municipal, amb informe previ de la Comissió de Delimitació Territorial i de la Comissió Jurídica Assessora, els municipis de règim especial.

El termini del procediment per a la inscripció, inclosos els informes previs, és de tres mesos a comptar des de la sol·licitud, si s'escau, i el sentit de l'acte presumpte és estimatori.

Article 70

-1 Funcionen en règim de consell obert els municipis de menys de cent habitants i els municipis que tradicionalment compten amb aquest règim de govern i administració.

-2 Poden també funcionar amb aquest règim especial els municipis de menys de dos-cents cinquanta habitants que gaudeixen d'aprofitaments comunals de rendiment, igual o superior a la quarta part dels ingressos ordinaris del seu pressupost, o que tenen característiques especials que ho fan aconsellable. La constitució del consell obert requereix, en aquests casos, la petició de la majoria dels veïns, la decisió favorable per majoria de dos terços dels membres de l'ajuntament i l'aprovació del Govern de la

Generalitat.

-3 En aquests municipis, el govern i l'administració corresponen a un alcalde elegit d'acord amb el que disposa la legislació electoral i un consell general format per tots els electors. L'alcalde ha de designar una comissió integrada per un mínim de dos i un màxim de quatre vocals, que l'han d'assistir en l'exercici de les seves funcions i l'han de substituir, per ordre de designació, en cas d'absència o malaltia.

-4 Correspon a l'alcalde representar i administrar el municipi i executar els acords adoptats pel consell general.

-5 En defecte d'ús, costum o tradició local, el consell general s'ha de reunir com a mínim cada tres mesos i quan ho decideix l'alcalde o ho sol·licita la quarta part, com a mínim, dels veïns, per tractar de tots els assumptes d'interès del municipi. És aplicable supletòriament, en tot cas, el règim general de funcionament establert per al ple per la legislació de règim local.

Article 71

-1 Els municipis que formen part d'una comarca de muntanya queden integrats en el règim comarcal especial establert per la Llei de l'Organització Comarcal de Catalunya, sens perjudici de l'aplicació dels beneficis que determina l'apartat 3.

-2 Tenen la consideració de municipis de muntanya els municipis que, sense pertànyer a comarques de muntanya, compleixen alguna de les condicions següents:

a) Tenir situat el seixanta-cinc per cent, com a mínim, de la superfície de llur terme en cotes superiors als vuit-cents metres.

b) Tenir un pendent mitjà superior al vint per cent i tenir situat el seixanta per cent, com a mínim, de la superfície de llur terme en cotes superiors als set-cents metres.

-3 Les bases de selecció del Pla Director d'Inversions Locals de Catalunya poden establir criteris prioritaris en relació amb les obres i els serveis que sol·licitin aquests municipis. Els municipis de muntanya poden tenir tractament preferencial en les ajudes i les subvencions de caràcter sectorial que són competència de la Generalitat i gaudir dels ajuts tècnics i dels altres beneficis que estableix la legislació específica sobre aquesta matèria.

-4 Quan diversos municipis limítrofs compleixen les condicions de l'apartat 2, el règim específic que res ulta d'aquest article es pot aplicar unitàriament per al conjunt dels municipis afectats.

-5 Als municipis de muntanya, els són aplicables les disposicions específiques que estableix la legislació sectorial sobre aquesta matèria.

Article 72

-1 Tenen la consideració de municipis turístics aquells en què, per aflluència estacional, la mitjana ponderada anual de població turística és superior al nombre de residents i en què el nombre d'allotjaments turístics és superior al nombre d'habitatges de residència primària.

-2 Sens perjudici dels serveis mínims establerts amb caràcter general, els municipis a què es refereix l'apartat 1 han de prestar també els següents:

a) La protecció de la salubritat pública i la higiene en el medi urbà i natural i en les platges i les costes.

b) La protecció civil i la seguretat ciutadana.

-3 Els municipis turístics han de prestar també els serveis mínims que els corresponen d'acord amb la població que resulta de sumar el nombre de residents amb la mitjana ponderada anual de població turística. També poden establir altres serveis complementaris, en el marc del que estableix l'article 63, en funció de llurs necessitats; aquests serveis es poden prestar temporalment, d'acord amb les èpoques d'aflluència turística.

-4 Els serveis mínims a què es refereixen els apartats 2 i 3 poden tenir la consideració de prioritaris als efectes del Pla Director d'Inversions Locals, d'acord amb el que estableixen les bases de selecció.

-5 D'acord amb el que estableix la legislació de finances locals, els municipis turístics poden establir tributs o recàrrecs específics que gravin l'estada.

-6 Els municipis turístics i l'Administració de la Generalitat poden establir convenis per determinar les formes de cooperació i de coordinació i les tècniques de descentralització de competències que siguin necessàries per a prestar adequadament llurs serveis específics i, si s'escau, per a establir-los.

Article 73

-1 Tenen la consideració de municipis històrico-artístics els que, d'acord amb la legislació específica que regula aquesta matèria:

a) Siguin declarats conjunt històric.

b) Tinguin declarat conjunt històric, com a mínim, el cinquanta per cent dels immobles del municipi.

-2 Aquests municipis han de comptar necessàriament amb un òrgan específic d'estudi i de proposta en matèria de conservació, de protecció i de vigilància del patrimoni històrico-artístic.

-3 Els municipis històrico-artístics i l'Administració de la Generalitat poden establir convenis per a determinar:

a) Les formes d'assistència i de cooperació tècnica i econòmica per a realitzar i finançar els plans especials de protecció i els projectes d'obres de conservació, de manteniment, de restauració i de rehabilitació dels immobles que integren el conjunt o el seu entorn.

b) Els sistemes de participació en els òrgans de l'Administració de la Generalitat encarregats de la conservació i la protecció del patrimoni històrico-artístic de Catalunya.

c) Els sistemes de coordinació entre les dues administracions.

Article 74

-1 Tenen la consideració de municipis industrials aquells en què l'activitat econòmica predominant correspon al sector secundari i la seva implantació comporta la necessitat d'establir les mesures especials

determinades per aquest article. El Govern de la Generalitat ha d'establir els criteris generals i els requisits per a procedir a la qualificació de municipi industrial.

-2 El règim especial del municipi industrial es pot concretar en els aspectes següents:

a) L'establiment d'un servei de protecció del medi adequat a la naturalesa contaminant de les activitats industrials que radiquen en el terme municipal.

b) L'establiment de condicions tècniques específiques per als serveis municipals derivades de llur utilització industrial.

c) La participació del municipi en l'elaboració dels plans econòmics i territorials. Aquesta participació ha de comprendre, en tot cas, l'estimació inicial de les necessitats i els dèficits existents.

d) L'audiència del municipi en els expedients de concessió de subvenció, d'estímul fiscal o d'altres ajuts a les indústries que radiquen en el seu terme.

-3 L'Administració de la Generalitat i els municipis industrials poden establir convenis o acords de cooperació i delegació quan ho requereix el desplegament de les mesures determinades per l'apartat 2.

-4 La planificació hidràulica que elabori i aprovi la Generalitat ha d'establir les determinacions necessàries per a l'abastament, l'evacuació i el tractament d'aigües en els municipis o nuclis industrials.

-5 Els plans territorials i sectorials han d'establir les actuacions prioritàries que s'han d'aplicar en aquests municipis, i també les dotacions d'infraestructura i d'equipaments necessàries per a equilibrar els dèficits existents.

-6 El major cost dels serveis derivats de la condició industrial del municipi, en relació amb l'estàndard ordinari, no ha de repercutir en els residents quan les característiques d'aquests serveis ho permeten. La repercussió s'ha de realitzar en la forma que determini la legislació de finances locals i pot consistir, si s'escau, en l'establiment d'una taxa específica per a l'aprofitament i la utilització especial del domini públic.

Article 75

El municipi de Barcelona ha de gaudir d'un règim jurídic especial establert per llei.

TÍTOL V

De les entitats municipals descentralitzades

Article 76

-1 Les concentracions de població que dins d'un municipi constitueixin nuclis separats es poden constituir en entitats municipals descentralitzades, d'acord amb les regles següents:

a) La iniciativa correspon indistintament a la majoria dels veïns interessats o a l'ajuntament corresponent.

b) En el primer cas, l'ajuntament ha d'adoptar l'acord en el termini de dos mesos, a comptar de la presentació de la petició en el registre municipal.

c) L'acord municipal sobre la constitució d'entitats municipals descentralitzades s'ha de sotmetre a informació pública per un termini no inferior a seixanta dies. La corporació municipal l'ha de trametre al Departament de Governació juntament amb la resolució de les declaracions o les al·legacions presentades, la qual s'ha d'adoptar amb el mateix quòrum establert per l'article 112.2.b). També s'ha de fer la tramesa quan l'expedient s'ha iniciat a instància dels veïns, encara que l'acord municipal no hi sigui favorable.

d) L'entitat ha de comptar amb un òrgan unipersonal executiu d'elecció directa i amb un òrgan col·legiat de control.

-2 No es pot constituir com a entitat municipal descentralitzada el nucli on té la seu l'ajuntament.

Article 77

-1 La constitució d'entitats municipals descentralitzades requereix l'aprovació definitiva del Govern de la Generalitat, amb informe previ de la Comissió de Delimitació Territorial i de la Comissió Jurídica Assessora. El Govern de la Generalitat ha d'aprovar-ne la constitució quan l'acord de l'ajuntament i els informes de les comissions hi són favorables.

-2 Només és procedent la constitució d'entitats municipals descentralitzades quan concorren, conjuntament, les condicions següents:

a) Si la constitució no comporta una pèrdua de qualitat en la prestació dels serveis generals del municipi.

b) Si l'entitat pot comptar amb els recursos suficients per a complir les seves atribucions.

c) Si hi concorren circumstàncies d'ordre geogràfic, històric, social, econòmic o administratiu que ho requereixen.

-3 L'aprovació comporta la determinació dels límits territorials als quals s'estén la jurisdicció de l'entitat i la corresponent separació de patrimoni.

-4 Es pot procedir a la modificació o a la supressió de les entitats d'administració descentralitzada:

a) A petició de l'entitat, amb audiència prèvia de l'ajuntament.

b) A petició de l'ajuntament, amb audiència prèvia de l'entitat.

c) Per acord del Govern de la Generalitat, quan motius d'ordre econòmic o administratiu ho facin aconsellable amb consulta prèvia a l'entitat i a l'ajuntament.

-5 En els casos assenyalats per les lletres a) i b) de l'apartat 4, cal l'aprovació definitiva del Govern de la Generalitat i, en tot cas, n'han d'informar prèviament la Comissió de Delimitació Territorial i la Comissió Jurídica

Assessora.

-6 La supressió o la denegació de constitució d'una entitat d'administració descentralitzada s'entén sens perjudici del que disposa l'article 62.

Article 78

-1 L'òrgan unipersonal, que adopta la denominació de president, és elegit directament pels veïns de l'entitat pel sistema majoritari mitjançant la presentació de candidats pels diferents partits, federacions, coalicions o agrupacions d'electors.

-2 L'òrgan col·legiat, que adopta la denominació de junta de veïns, és format pel president i dos vocals en els nuclis de població inferior a dos-cents cinquanta residents i per quatre en els de població superior a aquesta xifra, sempre que el nombre de vocals no superi la tercera part del nombre de regidors que integren l'ajuntament, en el qual cas els vocals han d'ésser dos.

-3 La designació dels vocals és feta de conformitat amb els resultats de les eleccions per l'ajuntament en la secció o les seccions constitutives de l'entitat.

-4 La junta electoral de zona ha de determinar, d'acord amb el que disposa la legislació electoral, el nombre de vocals que correspon a cada partit, federació, coalició o agrupació.

-5 Un cop realitzada l'operació anterior, els representants de cada candidatura han de designar entre els electors de cada entitat els que han d'ésser vocals.

-6 No obstant això, es pot establir el règim de consell obert per a les entitats en què concorren les característiques assenyalades per l'article 70. En aquest cas, s'ha d'elegir només el president, d'acord amb el que disposa l'apartat 1.

Article 79 -1 És competència de l'entitat municipal descentralitzada:

- a) La vigilància dels béns d'ús públic i dels comunals.
 - b) La conservació i l'administració del seu patrimoni, inclòs el forestal, i la regulació de l'aprofitament dels seus béns comunals.
 - c) L'enllumenat públic i la neteja viària.
 - d) L'execució d'obres i la prestació de serveis de competència municipal d'interès exclusiu de l'entitat, quan no són a càrrec del municipi respectiu o de la comarca.
- 2 L'ajuntament pot delegar en l'entitat les altres competències que permeten un exercici descentralitzat. Per a fer efectiva la delegació cal l'acceptació de l'entitat municipal descentralitzada.
- 3 Si l'entitat municipal descentralitzada es crea en virtut de fusió o d'agregació de municipis, pot prestar els serveis que gestionava anteriorment el municipi extingit.

Article 80

- 1 Correspon al president representar l'entitat, administrar-ne els interessos, executar els acords adoptats per la junta de veïns i les altres atribucions que corresponen a l'alcalde, d'acord amb la legislació de règim local.
- 2 Les atribucions i el règim de funcionament de la junta de veïns són els que corresponen al ple, en l'àmbit de les seves competències.
- 3 Les entitats municipals descentralitzades, en l'àmbit de llurs atribucions, tenen plena autonomia per a l'administració del nucli de població. No obstant això, els acords sobre disposició de béns, operacions de crèdit i expropiació forçosa han de ser ratificats per l'ajuntament.
- 4 El president o el vocal en qui delegui pot assistir amb veu però sense vot a les sessions de l'ajuntament.
- 5 L'entitat ha de contribuir a les càrregues generals del municipi en la forma i la proporció que determina la legislació de finances locals.

TÍTOL VI

De la comarca

Article 81

D'acord amb el que estableix l'Estatut d'Autonomia, la comarca es constitueix com una entitat local formada per l'agrupació de municipis contigus, que té personalitat jurídica pròpia i plena capacitat i autonomia per al compliment dels seus fins.

Article 82

Correspon a la comarca realitzar activitats i prestar serveis públics d'interès supramunicipal. Li correspon també assegurar l'establiment i l'adequada prestació dels serveis municipals en el territori de la comarca i l'exercici de les competències municipals, en els termes establerts per la Llei de l'Organització Comarcal de Catalunya i per la legislació de règim local.

Article 83

La Llei de l'Organització Comarcal de Catalunya ha de regular:

- a) Els límits territorials, la denominació i la capitalitat de les comarques, i també les modificacions que hi puguin correspondre.
- b) Els òrgans de govern i d'administració de la comarca i llur forma d'elecció.
- c) Les competències comarcals.
- d) La iniciativa legislativa comarcal davant el Parlament de Catalunya.

e) El règim econòmic i financer de les comarques.

TÍTOL VII

De la província

Article 84

-1 La província és una entitat local formada per l'agrupació de municipis, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat per al compliment de les seves finalitats.

-2 El govern i l'administració de les províncies catalanes corresponen a les diputacions respectives, com a corporacions de caràcter representatiu. Quan Catalunya es constitueixi com a comunitat autònoma uniprovincial, la Generalitat n'ha d'assumir el govern i l'administració, i també les competències, els mitjans i els recursos que els corresponguin.

Article 85

L'organització i les competències de les diputacions catalanes es regeixen pel que disposen els articles 86, 87, 88, 89 i 90, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat.

Article 86 Formen part de l'organització provincial:

a) El president, els vice-presidents, la comissió de govern i el ple. És també òrgan de la província la comissió especial de comptes.

b) Són òrgans complementaris les comissions d'estudi, d'informe o de consulta i qualsevol altre òrgan establert per la diputació provincial.

Article 87

-1 El ple de la diputació provincial és constituït pel president i els altres membres de la corporació.

-2 La comissió de govern és integrada pel president i un nombre de membres no superior a la tercera part del nombre legal, nomenats i separats lliurement pel president, el qual n'ha de donar compte al ple.

-3 Corresponen al ple, al president i a la comissió de govern les atribucions que determina la Llei Reguladora de les Bases del Règim Local.

-4 En els termes establerts per la Llei, el president pot delegar l'exercici de les seves atribucions en els membres de la comissió de govern, sens perjudici de les delegacions especials que, per a encàrrecs específics, pot fer a favor de qualsevol membre de la corporació, encara que no pertanyi a la comissió de govern.

-5 Els vice-presidents substitueixen el president, per ordre de nomenament, en els casos de vacant, absència o malaltia.

Són lliurement designats pel president d'entre els membres de la comissió de govern.

Article 88

-1 Són competències pròpies de les diputacions provincials les que sota aquest concepte li atribueixen les lleis. -2 Els correspon, en qualsevol cas:

a) Coordinar els serveis municipals entre si, per garantir la prestació integral i adequada dels serveis en tot el territori de la província.

b) Prestar assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis, especialment els que tenen menys capacitat econòmica i de gestió.

c) Prestar serveis públics de caràcter supracomarcal.

d) Fomentar i administrar els interessos peculiars de la província.

-3 Per a l'exercici de les funcions de coordinació i de cooperació econòmica en les obres i els serveis de competència municipal i per a l'atribució de competències administratives en el marc del que estableix l'apartat 2, lletres c) i d), s'ha d'aplicar el que disposa la Llei del Règim Provincial de les Competències de les Diputacions

Provincials.

Article 89

-1 Les diputacions provincials han d'exercir les funcions d'assistència i de cooperació jurídica i tècnica mitjançant:

- a) L'orientació i l'assessorament jurídic, econòmic i tècnic.
- b) L'assistència administrativa.
- c) Les ajudes tècniques en la redacció d'estudis i projectes.
- d) Qualsevol altra fórmula anàloga que determini la mateixa diputació provincial.

-2 Sens perjudici del que disposen l'apartat 1 d'aquest article i el Títol III de la Llei del Règim Provisional de les competències de les Diputacions Provincials, les diputacions provincials poden cooperar també en l'efectivitat dels serveis municipals, mitjançant l'atorgament de subvencions i altres ajuts econòmics, dels quals poden ésser beneficiaris els municipis i les comarques.

-3 Correspon també a les diputacions provincials garantir l'exercici efectiu dins els municipis de les funcions públiques necessàries a què es refereix l'article 92.3 de la Llei Reguladora de les Bases del Règim Local.

-4 Les funcions d'assistència i cooperació municipal s'han d'exercir especialment per a l'establiment i la prestació dels serveis públics mínims, i s'entenen sens perjudici de les que corresponen també a la comarca, d'acord amb la Llei de l'Organització Comarcal de Catalunya.

Article 90

-1 Les funcions d'assistència i cooperació es poden complir també a favor de la comarca, si aquesta exerceix competències municipals.

-2 D'acord amb els criteris de coordinació a què es refereix l'article 168 i, si s'escau, per mitjà de convenis entre les diputacions i els consells comarcals, s'han d'establir els mecanismes de suport que siguin necessaris perquè la comarca pugui desplegar les competències que li atribueix la Llei de l'Organització Comarcal de Catalunya en matèria d'assistència i cooperació i d'exercici de les funcions públiques necessàries en l'àmbit municipal.

TÍTOL VIII

De les entitats metropolitanes

Article 91

Per llei del Parlament de Catalunya es poden crear, modificar o suprimir entitats metropolitanes. En la tramitació de la llei s'ha de donar audiència a l'Administració de l'Estat i als ens locals afectats.

Article 92

-1 Les entitats metropolitanes tenen naturalesa d'entitats locals integrades pels municipis compresos en el territori corresponent, amb personalitat jurídica pròpia i amb plena capacitat per a l'exercici de llurs competències.

-2 Pot correspondre a les entitats metropolitanes la planificació, la coordinació o la gestió d'aquells serveis municipals que, per les característiques econòmiques, socials i urbanes concurrents en els àmbits territorials respectius, facin necessària una actuació d'abast supramunicipal.

Article 93

-1 La llei reguladora de l'entitat metropolitana ha de determinar-ne:

a) Els òrgans de govern i d'administració.

b) El règim econòmic i de funcionament.

c) Els serveis a prestar i les obres a realitzar, i també el procediment per a executar-los.

d) Les formes amb què ha de garantir la participació de tots els municipis en el procés de presa de decisions.

-2 D'acord amb el principi d'autonomia municipal, la llei ha de determinar les obres i els serveis concrets que han d'ésser executats per l'entitat metropolitana, i l'assignació s'ha de justificar per la concurrència dels elements definidors del territori metropolità.

TÍTOL IX

Del funcionament dels ens locals

Capítol I

Règim de les sessions

Article 94

Els òrgans col·legiats dels ens locals funcionen en règim de sessions ordinàries, de periodicitat preestablerta, i de sessions extraordinàries, que poden ésser, si s'escau, urgents.

Article 95

El ple ha d'ajustar el seu funcionament a les regles següents:

a) El ple té sessió ordinària cada tres mesos, com a mínim, i extraordinària quan el president ho decideix o quan ho demana la quarta part, almenys, del nombre legal de membres de la corporació. En aquest últim cas, el president està obligat a convocar-la dins els deu dies següents al de la sol·licitud, i la celebració no es pot endarrerir més enllà d'un mes des que ha estat sol·licitada.

b) Les sessions plenàries s'han de convocar, com a mínim, amb dos dies hàbils d'antelació, llevat de les extraordinàries amb caràcter urgent, la convocatòria de les quals ha d'ésser ratificada pel ple. La documentació íntegra dels assumptes inclosos en l'ordre del dia que ha de servir de base per al debat i, si s'escau, la votació, ha d'ésser a disposició dels regidors en la secretaria de la corporació abans de l'expedició de la convocatòria.

c) El ple es constitueix vàlidament amb l'assistència d'un terç del seu nombre legal de membres, que mai no pot ésser inferior a tres. Aquest quòrum s'ha de mantenir durant tota la sessió. Cal l'assistència del president i del secretari o de qui legalment els substitueixi.

d) L'adopció d'acords es produeix mitjançant votació ordinària, llevat que el mateix ple acordi, en relació amb un cas concret, de fer-ho mitjançant votació nominal. El vot es pot emetre en sentit afirmatiu o negatiu, i els membres de la corporació es poden abstenir de votar. L'absència d'un regidor o més, un cop iniciada la deliberació d'un assumpte, equival, a l'efecte de la votació corresponent, a l'abstenció. En cas de votacions amb resultat d'empat, s'ha d'efectuar una altra votació, i, si persisteix l'empat, decideix el vot de qualitat del president.

Article 96

-1 La comissió de govern, per a exercir les seves competències resolutòries, té sessions ordinàries amb la periodicitat determinada pel ple de la corporació, i sessions extraordinàries quan el president ho decideix.

-2 Per a exercir les seves funcions d'assistència, es reuneix quan el president de la corporació ho

determina.

Article 97

La periodicitat de les sessions ordinàries de les comissions d'estudi, d'informe o de consulta i dels òrgans de participació ha d'ésser determinada pel ple. Poden, no obstant això, tenir sessions extraordinàries quan el president ho decideix o quan ho demana la quarta part, almenys, del nombre legal de membres.

Article 98

-1 La comissió especial de comptes s'ha de reunir necessàriament abans del dia 1 de juny de cada any per examinar els comptes generals de la corporació, juntament amb els justificants i antecedents, i emetre'n informe. Pot, no obstant això, tenir reunions preparatòries si el seu president ho acorda o si ho demana una quarta part, almenys, del nombre legal de membres de la comissió.

-2 Per acord del ple de la corporació, la comissió d'estudi, d'informe o de consulta especialitzada en matèria de finances pot actuar com a comissió especial de comptes.

-3 Els comptes generals i la documentació complementària han d'ésser a disposició dels membres de la comissió, perquè els puguin examinar i consultar, com a mínim quinze dies abans de la primera de les reunions.

Articles 99

-1 Les sessions dels òrgans de la corporació s'han de tenir a la seu d'aquesta, llevat dels casos en què, per força major, el president cregui convenient de fer-les en un altre lloc de l'àmbit territorial de la corporació.

-2 A les sessions del ple i de la comissió de govern, quan exerceix competències resolutòries, ha d'assistir el secretari de la corporació o qui legalment el substitueix.

Article 100

-1 La convocatòria dels òrgans col·legiats ha d'incloure l'ordre del dia dels assumptes a tractar.

-2 En les sessions extraordinàries, convocades a sol·licitud dels membres de la corporació, la convocatòria ha d'incloure l'ordre del dia proposat pels qui han adoptat la iniciativa.

No obstant això, el president pot incloure en la convocatòria altres assumptes si ho considera convenient.

-3 L'ordre del dia de les sessions ordinàries, en cas d'urgència, pot ésser ampliat si el ple o la comissió ho acorden per majoria absoluta, a proposta del president, d'una quarta part dels membres o d'algun dels portaveus.

Quan la proposta es presenta en el ple l'apreciació de l'urgència eximeix del tràmit de dictamen o informe de la comissió informativa respectiva.

-4 En el cas de les sessions extraordinàries, no es poden tractar assumptes que no s'han inclòs en l'ordre del dia.

Capítol II

Ordenació de les propostes i dels debats Article 101

-1 Als dictàmens o informes de les comissions d'estudi, d'informe o de consulta s'han d'adjuntar els vots particulars formulats pels membres que en formen part. Els altres membres de la corporació hi poden formular també esmenes abans que l'assumpte se sotmeti a debat i votació del ple.

-2 L'informe de la comissió especial de comptes, amb els vots particulars i les esmenes presentats, juntament amb els comptes generals de la corporació, han d'ésser objecte d'informació pública abans d'ésser sotmesos a l'aprovació del ple. En el període d'informació pública es poden presentar reclamacions i observacions sobre els comptes generals. Article 102

-1 Els membres de la corporació poden formular precis i preguntes en el ple relatiu a l'actuació o als propòsits d'actuació dels òrgans de govern de la corporació.

-2 En l'ordre del dia de les sessions ordinàries s'ha de reservar un temps per a formular preguntes. Les preguntes formulades oralment en el decurs d'una sessió han d'ésser contestades en la sessió següent, llevat que l'interpel·lat hi doni resposta immediatament.

-3 Si la pregunta es formula per escrit vint-i-quatre hores abans, com a mínim, del començament de la sessió, s'ha de contestar en el decurs d'aquesta, llevat que el destinatari de la pregunta en demani l'ajornament per a la sessió següent.

-4 Es poden formular també preguntes a respondre per escrit.

En aquest cas, han d'ésser contestades en el termini màxim d'un mes.

Article 103

-1 Els grups o un mínim de tres membres de la corporació poden presentar al ple propostes de resolució per a debat i votació. En el cas que no s'hagin constituït grups, aquest dret correspon a tots els regidors, individualment.

-2 S'han d'incloure en l'ordre del dia les propostes presentades abans de la convocatòria del ple. Si la proposta es presenta després, només es pot procedir al debat i la votació mitjançant acord previ del ple que n'aprecii la urgència, adoptat per majoria absoluta.

Article 104

-1 Abans de sotmetre'ls a votació, els assumptes han d'ésser objecte de debat, llevat que ningú no demani la paraula.

-2 Si s'hi han formulat vots particulars o esmenes, aquestes s'han de debatre en primer lloc i després passar a la discussió del dictamen o l'informe.

-3 Tots els membres de la corporació tenen dret a intervenir en els debats d'acord amb les regles d'ordenació i d'intervenció establertes pel ple, les quals han de garantir la màxima participació.

-4 Corresponen al president les facultats d'ordenació i de direcció dels debats. Així mateix, li correspon decidir sobre la procedència de les intervencions sol·licitades per rectificació o per al·lusions.

Article 105

-1 Es consideren com a aprovades per assentiment les propostes del president si, un cop anunciades, no originen cap objecció o cap oposició. Altrament, s'ha de fer votació ordinària o, si s'escau, nominal, d'acord amb el que estableix l'article 95.d).

-2 Un cop feta una votació o el conjunt de votacions sobre una mateixa qüestió, els grups que no han intervingut en el debat poden explicar el vot. Si un membre de la corporació ha votat en sentit contrari al del seu grup pot fer explicació individual de vot.

Capítol III

Actes de les sessions

Article 106

-1 De totes les sessions s'ha d'aixecar acta, la qual ha de contenir, com a mínim:

- a) La data i l'hora en què comença i en què s'aixeca la sessió.
- b) La relació de matèries debatudes.
- c) La relació dels assistents.

d) La indicació de les persones que hi han intervingut.

e) Les incidències esdevingudes.

f) Els vots emesos i els acords adoptats.

g) La relació succinta de les opinions emeses.

-2 Correspon al secretari de la corporació o, si s'escau, al de l'òrgan corresponent d'elaborar l'acta.

-3 L'acta s'ha de sotmetre a votació en la sessió ordinària següent de l'òrgan i ha d'ésser llegida prèviament si abans no ha estat distribuïda entre els seus membres. S'ha de fer constar en l'acta la lectura i l'aprovació de l'acta anterior, i també les rectificacions que siguin pertinents; en cap cas no pot modificar el fons dels acords, i les rectificacions s'han de limitar als errors materials.

Article 107

-1 Les actes de les sessions, un cop aprovades, s'han de transcriure en el llibre o en els plecs de fulls habilitats legalment.

-2 Els fulls del llibre o dels plecs han d'ésser numerats i protocol·litzats amb la rúbrica del president i el segell de la corporació.

-3 Els requisits i les formalitats que s'han de complir per a l'habilitació dels plecs de fulls i l'enquadernació posterior s'han de fixar per reglament.

-4 Els acords adoptats s'han de transcriure en els llibres o plecs.

Capítol IV

Disposicions comunes per a altres òrgans

Article 108

-1 Les regles i els requisits generals relatius a la convocatòria i al sistema de votació del ple són aplicables als altres òrgans col·legiats.

-2 El quòrum d'assistència per a la constitució vàlida d'aquests òrgans és el d'un terç del nombre legal de membres. El quòrum s'ha de mantenir durant tota la sessió.

Els acords s'adopten per majoria simple i, en cas d'empat, decideix el vot del president.

Article 109

El règim de funcionament dels òrgans de participació és determinat pel ple de la corporació.

Capítol V

Responsabilitat política

Article 110

-1 D'acord amb el que estableix la legislació electoral, el procediment per a exigir la responsabilitat política dels presidents de les corporacions locals es regeix per les regles següents:

a) La moció de censura ha d'ésser subscripta, almenys, per la tercera part dels membres de la corporació, i ha d'incloure el nom del candidat que hom proposa per a alcalde o president, el qual és proclamat en cas que prosperi la moció. Poden ésser candidats tots els membres de la corporació.

b) El president de la corporació ha de donar compte immediatament als seus membres de la presentació de la moció i ha convocar el ple en sessió extraordinària. El dia de la sessió s'ha de fixar a partir del tercer dia de la presentació de la moció i en cap cas no pot superar el termini de quinze dies.

- c) Dins els dos dies següents a la presentació de la moció, es poden presentar mocions alternatives.
- d) La moció originària i, si s'escau, les alternatives s'han de debatre conjuntament.
- e) Durant el debat, el candidat a la presidència ha d'exposar el seu programa. El president de la corporació té dret a intervenir en qualsevol moment.
- f) Es considera com a aprovada la moció de censura si és votada afirmativament per la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació. La votació ha d'ésser secreta.
- g) En cap cas no es pot presentar una moció de censura si ha estat publicada al BOE o al DOGC una convocatòria electoral política i fins que han tingut les eleccions corresponents.

-2 Cap membre de la corporació no pot subscriure durant el seu mandat més d'un moció de censura.

Article 111

-1 Si el president de la corporació no convoca el ple dins el termini establert per l'article 95.a) o pel 110.1.b), els membres de la corporació que han signat la petició de convocatòria de sessió extraordinària o que han presentat la moció de censura poden posar aquest fet en coneixement del

Departament de Governació.

-2 El Conseller de Governació, després d'examinar la petició i de comprovar l'incompliment del termini legal, ha de requerir el president perquè convoqui immediatament el ple.

Capítol VI

Règim d'adopció d'acords

Article 112

-1 Els acords del ple de les corporacions locals s'adopten, per regla general, per majoria simple dels membres presents.

Hi ha majoria simple si els vots afirmatius són més que els negatius.

-2 Es requereix el vot favorable de les dues terceres parts del nombre de fet i, en tot cas, de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació per a adoptar acords sobre les matèries següents:

- a) La creació i la supressió de municipis i l'alteració dels termes municipals.
- b) La creació, la modificació i la supressió de les entitats d'administració descentralitzada.
- c) L'aprovació de la delimitació del terme municipal.
- d) L'alteració del nom del municipi o de la comarca i de la capitalitat del municipi.

-3 És necessari el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació per a adoptar acords sobre les matèries següents:

- a) L'aprovació i la modificació del reglament orgànic propi de la corporació.
- b) La creació i la regulació dels òrgans complementaris.
- c) L'adopció d'acords inicials de creació i modificació de comarques.
- d) La creació, la modificació i la dissolució de mancomunitats o altres organitzacions associatives, i també l'aprovació i la modificació dels seus estatuts.
- e) La dispensa de serveis mínims i la transferència de funcions o activitats a altres administracions públiques.

- f) La cessió, per qualsevol títol, de l'aprofitament de béns comunals.
- g) La concessió de béns o serveis per més de cinc anys, sempre que llur quantia excedeixi el deu per cent dels recursos ordinaris del seu pressupost.
- h) L'exercici d'activitats econòmiques en règim de monopoli i l'aprovació de la forma concreta de gestió del servei corresponent.
- i) L'aprovació d'operacions financeres o de crèdit i la concessió de quitaments o esperes, llur import excedeix el cinc per cent dels recursos ordinaris del seu pressupost.
- j) La imposició i l'ordenació dels recursos propis de caràcter tributari.
- k) Els plans i els instruments d'ordenació urbanística.
- l) La separació del servei dels funcionaris de la corporació i la ratificació de l'acomiadament disciplinari del personal laboral.
- m) L'alienació de béns, si llur quantia excedeix el 10% dels recursos ordinaris del pressupost.
- n) L'alteració de la qualificació jurídica dels béns demaniais o comunals.
- o) La cessió gratuïta de béns a altres administracions o institucions públiques.
- p) Les altres matèries determinades per llei.

TÍTOL X

De les mancomunitats de municipis

Article 113

-1 Els municipis tenen el dret d'associar-se amb altres en mancomunitats per a l'execució en comú d'alguna o algunes obres i per la gestió de serveis de llur competència.

L'objecte de la mancomunitat ha d'ésser determinat i no pot incloure totes les competències dels municipis associats.

-2 Les mancomunitats tenen la naturalesa d'ens locals amb personalitat i amb capacitat jurídica per al compliment de llurs fins específics, i es regeixen per llurs propis estatuts.

-3 Els estatuts de la mancomunitat n'han de regular necessàriament:

- a) Els municipis que comprèn.
- b) L'objecte i la competència.
- c) La denominació i el domicili.
- d) Els recursos financers, les aportacions i els compromisos, i els drets i deures dels municipis associats.
- e) Els òrgans de govern, el nombre i la forma de designació dels representants dels municipis associats, i la forma de designar i revocar els administradors.
- f) El termini de duració i els supòsits de dissolució.
- g) Les normes de funcionament.
- h) La forma de liquidació.
- i) Les relacions amb els municipis i, si s'escau, les comarques interessats.

-4 Els òrgans de govern de la mancomunitat són representatius dels ajuntaments.

Article 114

Els municipis d'una comarca no es poden associar amb altres d'una comarca diferent si la mancomunitat té per objecte obres i serveis compresos en el programa d'actuació comarcal.

Article 115

-1 El procediment per a constituir la mancomunitat s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) L'acord inicial de promoure la constitució de la mancomunitat ha d'ésser adoptat pels municipis interessats.

Aquest acord requereix majoria simple.

b) El projecte d'estatuts ha d'ésser elaborat pels regidors de tots els municipis promotors constituïts en assemblea. Per a la realització dels treballs preparatoris, l'assemblea pot designar una comissió d'estudi amb un representant de cada ajuntament.

c) L'informe sobre el projecte d'estatuts ha d'ésser emès pels consells comarcals i les diputacions provincials interessats.

d) El projecte d'estatuts s'ha de posar a informació pública per un període de trenta dies, com a mínim, perquè s'hi presentin observacions i suggeriments.

e) La constitució i els estatuts de la mancomunitat han d'ésser aprovats per acord del ple de tots els ajuntaments.

Aquest acord ha d'ésser adoptat per majoria absoluta.

Article 116

Sens perjudici dels supòsits de dissolució expressament establerts pels estatuts, es pot dissoldre la mancomunitat sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que l'acord corresponent sigui adoptat per l'assemblea de regidors dels municipis associats.

b) Que els consells comarcals i les diputacions provincials interessats n'emetin informe.

c) Que el Departament de Governació emeti informe.

d) Que l'acord sigui ratificat pel ple dels municipis associats.

Article 117

-1 Abans que el ple dels ajuntaments aprovi els estatuts, se n'ha de donar compte al Departament de Governació, el qual, en el termini d'un mes, pot formular les observacions de legalitat, i també els suggeriments i les propostes que consideri convenientes.

-2 Un cop aprovats definitivament, la mancomunitat ha de trametre còpia dels estatuts al Departament de Governació.

-3 El que estableixen els apartats 1 i 2 s'ha d'aplicar també en el cas de modificació dels estatuts de la mancomunitat.

TÍTOL XI

De les organitzacions associatives d'ens locals

Article 118

-1 Els ens locals es poden associar en organitzacions per a protegir i promoure llurs interessos comuns.

-2 La creació d'organitzacions associatives d'àmbit català es regeix per les regles següents:

- a) L'acord de creació ha d'ésser adoptat pels ens locals interessats.
- b) L'acord de creació ha de comportar l'aprovació dels estatuts pels quals s'ha de regir l'associació.

-3 Es poden constituir associacions de diferents tipus d'ens locals.

-4 Les entitats associatives dels ens locals de Catalunya constituïdes vàlidament tenen, per a les institucions de la Generalitat, la consideració de representants dels interessos generals de les institucions de govern local que agrupen.

-5 Per al compliment de llurs finalitats, les associacions tenen dret a participar en els òrgans de l'Administració de la Generalitat que determina aquesta llei.

Article 119

Les associacions tenen personalitat i capacitat jurídiques per a complir llurs finalitats i es regeixen per llurs estatuts, els quals n'han de regular necessàriament els aspectes següents:

- a) La denominació.
- b) La determinació de les finalitats.
- c) Els òrgans de govern, que han d'ésser representatius dels ens associats.
- d) El règim de funcionament i el sistema d'adopció d'acords.
- e) El procediment d'admissió de nous ens locals i de pèrdua de la condició de membre.
- f) Els drets dels ens associats que han d'incloure llur participació en les tasques associatives.
- g) Els recursos econòmics i llur administració.

Article 120

-1 El Departament de Governació ha de portar un registre especial en el qual s'han d'inscriure les associacions d'àmbit territorial català.

-2 Les Associacions d'ens locals poden gaudir de subvencions i d'ajuts econòmics, d'acord amb les lleis.

-3 A petició de l'associació, la Generalitat, d'acord amb el que disposa el Decret 3256/1981, del 29 de desembre, ha de sol·licitar a l'Estat la declaració d'utilitat pública de l'entitat.

Article 121

En els aspectes no fixats per aquest Títol, s'ha d'aplicar la legislació general sobre associacions.

TÍTOL XII

De la delegació i l'assignació de competències de la

Generalitat als ens locals

Article 122

-1 L'Administració de la Generalitat pot delegar o assignar l'exercici de competències pròpies als ens locals de

Catalunya.

-2 La delegació o l'assignació és general. No obstant això, pot ésser específica per a un o diversos ens per motius de capacitat econòmica i de gestió, pel nombre d'habitants, per la naturalesa o les característiques del servei, o si hi concorren altres circumstàncies objectives que ho justifiquen.

Capítol I

Delegació de competències

Article 123

-1 La delegació d'una competència comporta que l'ens local ha d'exercir les potestats inherents a aquesta competència sense que, no obstant això, se n'alteri la titularitat.

-2 Les delegacions s'efectuen a la instància territorial més idònia, d'acord amb els principis de més proximitat als ciutadans, participació i eficàcia en la prestació dels serveis, i atenent sempre els interessos propis dels ens locals.

-3 L'efectivitat de la delegació requereix que aquesta sigui acceptada per l'ens local. No obstant això, la delegació és obligatòria si així es determina per llei, amb audiència prèvia dels ens locals afectats; en aquest cas, la delegació ha d'anar acompanyada de la dotació o de l'increment de mitjans econòmics necessaris per a desenvolupar-la.

-4 La delegació ha de respectar la potestat de l'ens local per a reglamentar l'organització dels serveis corresponents.

Article 124

L'acord de delegació ha d'ésser adoptat pel Govern de la Generalitat, ha de determinar l'abast i la duració de la delegació i ha de concretar les facultats de direcció i de control que es reserva l'Administració de la Generalitat, les quals poden ésser:

- a) Exercir la potestat reglamentària sobre la matèria.
- b) Interposar recursos d'alçada davant els òrgans de l'Administració de la Generalitat contra les resolucions dictades per l'ens local.
- c) Revisar d'ofici en relació amb aquestes resolucions, d'acord amb el que estableixen els articles 109 i 110 de la Llei de Procediment Administratiu.
- d) Elaborar programes i establir directrius sobre la gestió de les competències delegades.
- e) Demanar en qualsevol moment informació sobre la gestió dels serveis.
- f) Enviar comissionats.
- g) Formular requeriments per a la correcció de les deficiències que es puguin observar.
- h) Adoptar altres mesures anàlogues a les anteriors.

Article 125

-1 En cas d'incompliment, d'obstaculització o d'inobservança de les mesures establertes per l'article 124, el Govern de la Generalitat, amb advertiment previ a l'ens local, pot suspendre o deixar sense efecte la delegació i executar directament les competències.

-2 El que disposa l'apartat 1 s'aplica també en el supòsit que es constati una gestió deficient o incorrecta dels serveis delegats.

-3 Els ens locals organitzen els serveis delegats d'acord amb el que resulta de l'article 124.

Capítol II

Assignació de competències

Article 126

-1 Són competències assignades les que comporten la realització de la gestió ordinària dels serveis propis de l'Administració de la Generalitat pels ens locals de caràcter supramunicipal.

-2 L'acord d'assignació ha d'ésser adoptat pel Govern de la Generalitat i ha de concretar les facultats de direcció i control que es reserva l'Administració de la Generalitat, les quals han d'incloure, en tots els casos:

a) La potestat reglamentària sobre la matèria.

b) L'establiment de recursos d'alçada i la facultat de revisió d'ofici en els termes que resulten de l'article 124.b) i c).

c) La fixació de mòduls de funcionament i finançament i de nivells de rendiment mínim.

d) Les establertes per l'article 124.d). e). f). i g).

-3 L'acord d'assignació pot reservar també la facultat de reglamentar totalment o parcialment l'organització del servei assignat.

-4 Els ens locals poden millorar els mòduls i els nivells a què es refereix l'apartat 2.c), utilitzant les pròpies disponibilitats pressupostàries.

-5 S'aplica a l'assignació el que disposa l'article 123.3.

Article 127

-1 En el cas d'incompliment de les directrius o les mesures a què es refereix l'article 126, el Govern de la Generalitat pot, amb advertiment previ a l'ens local, suspendre o deixar sense efecte l'assignació i executar directament les competències.

-2 En aquest cas, les decisions del Govern de la Generalitat són vinculants per a tots els agents que gestionen el servei, mentre dura la situació d'incompliment i, si s'escau, durant el període necessari perquè l'Administració de la Generalitat es pugui fer càrrec de la gestió del servei.

Capítol III

Disposicions comunes

Article 128

-1 L'acord de delegació o d'assignació ha d'incloure la dotació econòmica corresponent i, si s'escau, els mitjans materials i personals que assegurin la prestació efectiva dels serveis. També pot incloure les altres condicions que estableixen lliurement les administracions interessades, entre elles les causes de revisió i de resolució de l'acord.

-2 El personal al servei de l'Administració de la Generalitat que sigui afectat pel que disposen els articles anteriors restarà en la situació que determini la legislació sobre funció pública.

-3 Els béns de la Generalitat adscrits a funcions o a serveis delegats o assignats han de revertir a la mateixa Generalitat un cop extingida la delegació o l'assignació o quan no són necessaris per a la prestació dels serveis.

TÍTOL XIII

De les relacions interadministratives

Article 129

Per a la coordinació i l'eficàcia administratives, l'Administració de la Generalitat i els ens locals de Catalunya han d'adequar llur actuació als principis següents:

a) La lleialtat institucional respecte a l'exercici de les competències que corresponen a les altres

administracions.

b) La informació recíproca, principalment quan l'activitat desplegada pot tenir una especial incidència sobre l'àmbit competencial d'altres administracions.

c) La cooperació, la col·laboració i l'assistència recíproques per al millor compliment de les funcions que corresponen a les altres administracions. Aquest deure s'estén a la tramesa dels documents presentats pels ciutadans davant de qualsevol administració a l'administració competent per raó de la matèria.

Article 130

-1 Els ens locals han de trametre al Departament de Governació, en la forma i en els terminis que es determinin per reglament, una còpia literal o, si s'escau, un extracte de llurs actes i acords. Els presidents de les corporacions i, de manera immediata, els secretaris són responsables del compliment d'aquest deure.

-2 Amb la finalitat de comprovar l'efectivitat de l'aplicació de la seva legislació, l'Administració de la Generalitat pot demanar als ens locals informació concreta sobre llur activitat, per la qual cosa pot, fins i tot, requerir l'exhibició d'expedients i l'emissió d'informes.

L'exercici d'aquestes funcions correspon al Departament de Governació.

-3 La Generalitat ha d'elaborar un pla d'informàtica que estructurï els mitjans necessaris per a integrar la informació local a tot Catalunya. Al mateix temps, ha de promoure una xarxa de comunicacions informàtiques entre totes les administracions. El deure d'informació que estableixen els apartats 1 i 2 es pot complir mitjançant els serveis d'informàtica, d'acord amb les condicions i els requisits que es determinin per reglament.

Article 131

-1 L'Administració de la Generalitat, per a assegurar la coherència d'actuació de les distintes administracions públiques, pot exercir les seves facultats de coordinació sobre l'activitat de l'Administració local, i especialment dels ens supramunicipals, en els supòsits següents:

a) Si l'activitat o el servei transcendeixen l'àmbit dels interessos propis dels ens locals.

b) Si l'activitat o el servei local incideixen o condicionen de manera rellevant els interessos de la Generalitat.

c) Si l'activitat o el servei local són concurrents o complementaris respecte als de la Generalitat.

-2 La coordinació es pot fer mitjançant la creació d'òrgans de col·laboració o l'aprovació de plans sectorials.

-3 Les funcions de coordinació de l'Administració de la Generalitat no poden afectar en cap cas l'autonomia dels ens locals.

Article 132

-1 La creació d'òrgans paritaris de col·laboració s'ha de fer per llei, la qual ha de determinar, en tots els casos:

a) La composició i el funcionament de l'òrgan.

b) Les funcions i l'àmbit material i territorial d'actuació de l'òrgan.

-2 Les funcions atribuïdes als òrgans de col·laboració tenen caràcter deliberant o consultiu.

-3 El que disposa aquest article s'entén sens perjudici dels òrgans específics que poden establir els plans sectorials de coordinació.

Article 133

-1 Les lleis reguladores dels diferents sectors de l'acció pública poden atribuir al Govern de la Generalitat la facultat de coordinar l'activitat de l'Administració local per mitjà de plans sectorials de coordinació si les tècniques de cooperació voluntària no permeten assegurar la coherència en l'actuació de les diferents administracions públiques si aquestes són inadequades en funció de les característiques de la tasca pública de què es tracta.

-2 Els plans sectorials han d'atendre necessàriament les previsions següents:

a) La fixació dels objectius i la determinació de les prioritats de l'acció pública en la matèria corresponent.

b) Les bases generals d'actuació per a programar, finançar i executar les activitats coordinades.

c) L'establiment dels òrgans o instruments de coordinació corresponents, en els quals s'ha de garantir la participació dels ens locals interessats.

-3 Els plans sectorials de coordinació són aprovats per decret, a proposta del Conseller corresponent. En la tramitació dels plans s'ha de garantir la participació dels ens locals interessats.

-4 En la formulació dels plans sectorials de coordinació s'ha de tenir en compte, si s'escau, el que estableixin els plans aprovats d'acord amb la Llei 23/1983, del 21 de novembre, de Política Territorial, i les altres normes generals o sectorials que hi són aplicables.

-5 Els ens locals exerceixen llurs facultats de programació, planificació, ordenació i execució, si s'escau, dels serveis i activitats de llur competència en el marc de les previsions dels plans sectorials de coordinació.

-6 Les lleis que atorguen la facultat de coordinació n'han de determinar, en qualsevol cas, les condicions i els límits amb el suficient grau de detall. Han d'establir també les modalitats de control parlamentari d'acord amb els procediments específics fixats pel Reglament del Parlament.

-7 Els instruments de coordinació no poden afectar l'autonomia dels ens locals per a la gestió de les competències que els són absolutament pròpies ni tampoc poden comprometre els recursos locals de manera obligatòria.

Article 134

-1 Les administracions públiques que, d'acord amb el que estableix aquesta Llei o el que estableix la legislació reguladora dels diferents sectors de l'acció pública, tenen atribuïda la competència de formulació i l'aprovació d'instruments de planificació han d'assegurar la participació de la resta de les administracions afectades en el procés d'elaboració dels plans.

-2 La participació pot consistir en l'atorgament d'un termini d'audiència per poder formular observacions o suggeriments, en l'emissió d'informes previs o en la intervenció directa en la realització dels treballs d'elaboració dels plans, sens perjudici que es pugui articular també de manera orgànica.

-3 L'Administració de la Generalitat ha de facilitar l'accés dels representants legals dels ens locals als instruments de planificació, programació i gestió d'obres i serveis que els afecten directament.

Article 135

-1 Els ens locals supramunicipals que tenen atribuïdes funcions de cooperació poden, amb aquesta finalitat, establir convenis o crear consorcis amb llurs municipis.

Aquesta facultat s'ha d'exercir amb criteris objectius i d'acord amb el principi d'igualtat i amb els criteris de coordinació establerts. Si en el conveni o en el consorci participa una diputació provincial, és necessari l'informe previ del consell o els consells comarcals afectats.

-2 Les diputacions provincials i els consells comarcals poden establir convenis de cooperació amb finalitat idèntica a la que estableix l'article 89.2.

Article 136

-1 L'Administració de la Generalitat ha de prendre les mesures necessàries per procedir a l'execució subsidiària de les competències locals d'exercici obligatori, si l'ens local incompleix obligacions imposades directament per la Llei, sempre que l'incompliment afecti l'exercici de competències de la Generalitat i l'obligació tingui garantida legalment o pressupostàriament la cobertura econòmica.

-2 L'exercici de la potestat a què es refereix l'apartat 1 correspon al Govern de la Generalitat, a instància del Departament de Governació, sempre que prèviament l'ens local no hagi complert la seva obligació dins un mes a comptar del requeriment que en aquest sentit li hagi fet el dit

Departament.

Article 137

Si la naturalesa d'una activitat fa molt difícil o inconvenient una assignació diferenciada i distinta de les facultats decisòries sobre una matèria, les lleis sectorials reguladores de l'acció pública poden integrar les atribucions dels ens locals en actuacions o en procediments conjuntament amb l'Administració de la Generalitat. En aquest cas, la decisió final correspon a aquesta última, sens perjudici de la intervenció necessària dels ens locals en el procediment, d'acord amb el que estableixi la Llei corresponent, i de la potestat d'autoorganització dels serveis que correspon a l'ens local.

Article 138

-1 Les administracions locals d'àmbit supramunicipal poden delegar l'exercici de competències pròpies en ens locals de nivell inferior, si afecten els interessos d'aquests i sempre que es millori l'eficàcia de la gestió pública i es contribueixi a una major participació ciutadana.

-2 L'acord de delegació s'ha d'adoptar per majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació i requereix que l'ens local delegat en faci l'acceptació.

-3 Són aplicables a aquestes delegacions les disposicions que estableix aquesta Llei per a les delegacions de competències de la Generalitat.

TÍTOL XIV

De la informació i la participació ciutadanes Article 139

-1 Les corporacions locals han de facilitar la més àmplia informació sobre llur activitat i la participació de tots els ciutadans en la vida local.

-2 Les formes, els mitjans i els procediments de participació que les corporacions estableixen en l'exercici de llur potestat d'autoorganització no poden en cap cas disminuir les facultats de decisió que corresponen als òrgans representatius.

Capítol I

Informació als ciutadans

Article 140

-1 La corporació, per acord del ple, ha de determinar els mitjans necessaris per a donar publicitat als acords adoptats per la corporació i les convocatòries dels òrgans les sessions dels quals siguin públiques, a fi de garantir el dret dels ciutadans a la més àmplia informació sobre les activitats de l'ens local. -2 Tots els ciutadans tenen dret a:

a) Obtenir còpies i certificacions acreditatives dels acords adoptats per les corporacions locals i dels seus antecedents. Per a exercir aquest dret cal que el sol·licitant acrediti la seva condició d'interessat en el procediment, d'acord amb el que disposa la legislació sobre procediment administratiu.

b) Consultar la documentació, els arxius i els registres de la corporació. Per a exercir aquest dret cal que la documentació tingui la condició de pública o s'acrediti un interès directe en l'assumpte. No és necessari

aquest requisit si es tracta de documentació històrica, d'acord amb el que estableix la Llei d'Arxius de Catalunya.

-3 Els drets anteriors resten, en qualsevol cas, limitats en tot allò que afecta la seguretat i la defensa de l'Estat, la investigació de delictes o la intimitat de les persones.

-4 El procediment per a exercir el dret d'informació s'ha de regular per acord del ple. En qualsevol cas, la denegació ha d'ésser motivada i justificada d'acord amb els supòsits establerts legalment.

-5 Els reglaments i les ordenances locals poden ésser consultats en qualsevol moment per tots els ciutadans.

Capítol II

Participació ciutadana

Article 141

-1 Les sessions del ple de les corporacions locals són públiques. No obstant això, poden ésser secrets el debat i la votació d'aquells assumptes que poden afectar el dret fonamental dels ciutadans a què es refereix l'article 18.1 de la Constitució, quan així s'acordi per majoria absoluta.

No són públiques les sessions de les comissions de govern.

-2 Són també públiques les sessions dels òrgans de participació.

-3 Les sessions dels altres òrgans de govern són secretes, llevat que es disposi altrament per acord del ple.

Article 142

-1 Els ciutadans poden exercir el dret de petició davant les autoritats locals sol·licitant l'adopció d'actes o acords en matèria de llur competència.

-2 Les peticions s'han de formalitzar sempre per escrit.

-3 Els requisits i la tramitació de les peticions s'han d'ajustar al que disposa la legislació que desplega l'article 29 de la Constitució i, si s'escau, la de procediment administratiu.

Capítol III

Associacions de veïns

Article 143

-1 Les associacions constituïdes per a la defensa dels interessos generals o sectorials dels veïns tenen la consideració d'entitats de participació ciutadana.

-2 En relació amb el municipi, per acord del ple, les associacions tenen dret a:

a) Rebre informació directa dels assumptes que són de llur interès.

b) Elevar propostes d'actuació en l'àmbit de les matèries de competència municipal.

c) Formar part dels òrgans de participació.

d) Intervenir en les sessions del ple i de les comissions d'estudi, d'informe o de consulta en els supòsits específics que es determinin.

-3 Els municipis, d'acord amb llurs possibilitats econòmiques, han de determinar els mitjans públics que poden ésser utilitzats per les associacions en l'exercici de llurs funcions, i també els ajuts econòmics de què poden gaudir a càrrec dels pressupostos corresponents. L'assignació de mitjans i la distribució dels ajuts s'han d'efectuar amb criteris objectius, d'acord amb la importància i la representativitat de les

entitats.

-4 Sens perjudici del Registre General d'Associacions de la Generalitat, els municipis han d'establir un registre propi a l'efecte del que disposa aquest article.

-5 A petició de l'ens local interessat i de les mateixes entitats, la Generalitat, d'acord amb el que disposa el Decret 3526/1981, del 29 de desembre, ha de sol·licitar a l'Estat la declaració d'utilitat pública de les entitats a què es refereix aquest article.

Capítol IV

Consultes populars

Article 144

-1 Els alcaldes, amb l'acord previ del ple per majoria absoluta, poden sotmetre a consulta popular els assumptes de la competència pròpia municipal i de caràcter local que siguin d'especial importància per als interessos dels veïns, llevat dels relatius a les finances locals.

-2 L'alcalde ha de sotmetre al ple, a l'efecte del que estableix l'apartat 1, les sol·licituds de consulta popular presentades per un nombre de veïns que, com a mínim, sigui igual a:

a) El 20% dels habitants, en poblacions de 5.000 habitants o menys.

b) 1.000 més el 10% dels habitants que excedeixen els 5.000 habitants, en les poblacions de 100.000 habitants o menys.

c) 10.500 més el 5% dels habitants que excedeixen els 100.000 habitants, en les poblacions de més de 100.000 habitants.

-3 Per reglament s'han de determinar els requisits i les condicions per a exercir aquest dret.

-4 L'autorització de la convocatòria de consulta popular s'ha d'ajustar a les regles següents:

a) La corporació local ha de trametre a la Generalitat una còpia literal de l'acord adoptat pel ple de l'ajuntament, la qual ha de contenir els termes exactes de la consulta.

b) El Govern de la Generalitat ha de trametre la sol·licitud municipal al Govern de l'Estat, a la qual ha d'adjuntar, si s'escau, un informe sobre la conveniència de fer la consulta, d'acord amb l'interès general de

Catalunya.

c) Correspon al Govern de l'Estat d'autoritzar la consulta.

Article 145

-1 El Govern de la Generalitat, un cop concedida l'autorització i d'acord amb la resolució municipal, ha de convocar la consulta popular mitjançant decret, el qual ha de contenir el text íntegre de la disposició o la decisió objecte de la consulta i ha d'assenyalar clarament la pregunta o les preguntes que ha de respondre el cos electoral convocat. Així mateix, d'acord amb la resolució municipal, ha de determinar la data en què s'ha de fer la consulta, la qual ha de quedar inclosa entre els trenta i els seixanta dies posteriors a la data de publicació del decret.

-2 El decret de convocatòria s'ha de publicar en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i en el butlletí oficial de la província corresponent. S'ha d'anunciar també en un dels diaris de més circulació en l'àmbit de Catalunya i en una de les publicacions periòdiques de més circulació en l'àmbit comarcal corresponent, si s'escau, dins els cinc dies naturals següents a la publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

-3 L'ajuntament afectat ha d'afixar el decret de convocatòria en el tauler d'anuncis i l'ha de difondre, si s'escau, pels mitjans de comunicació local.

Article 146

La realització de la consulta s'ha d'ajustar a les disposicions generals i al procediment establerts per la legislació de l'Estat sobre referèndums, amb les modificacions següents:

- a) Les funcions de les juntes electorals provincials corresponen a les juntes de zona.
- b) Les funcions de la Junta Electoral Central corresponen a la Junta Electoral de Catalunya.
- c) Els espais gratuïts de propaganda resten limitats als mitjans de comunicació institucionals de l'àmbit local afectat. Només hi tenen dret els grups polítics amb representació a l'ajuntament i les associacions o grups promotors de les consultes populars.
- d) El règim dels recursos contenciosos electorals s'ha d'ajustar al que resulta de les lletres a) i b).

TÍTOL XV

De l'estatut dels membres de les corporacions locals Article 147

-1 Es regeixen pel que disposa la legislació bàsica de l'Estat i, si s'escau, per la legislació específica aplicable:

- a) La situació i els drets dels funcionaris que passin a tenir la condició de membres de les corporacions locals.
- b) El règim i els límits de les retribucions a percebre pels membres de les corporacions locals, com a conseqüència de l'exercici del càrrec.
- c) El règim de responsabilitat civil i penal dels actes i les omissions comesos en l'exercici del càrrec.

-2 La determinació del nombre de membres dels ajuntaments i de les diputacions provincials, el procediment per a elegir-los, la durada de llur mandat i els supòsits d'inelegibilitat i d'incompatibilitat es regulen pel que disposa la legislació electoral.

Capítol I

Drets i deures

Article 148

-1 Tots els membres de les corporacions locals estan obligats a formular, abans de prendre possessió del càrrec i quan es produeixin variacions en el curs del mandat, una declaració dels béns i de les activitats privades que els proporcionen o els poden proporcionar ingressos econòmics o que afecten l'àmbit de les competències de les corporacions.

Les declaracions s'han d'inscriure en un registre d'interessos que ha de constituir cada corporació local.

-2 La declaració a què es refereix l'apartat 1 s'ha de formular dins el mes següent a la data d'accés ple a la condició de membre de la corporació o d'haver-se produït la variació patrimonial o de les activitats.

-3 Els membres de les corporacions locals no poden invocar o fer servir aquesta condició per a exercir activitats comercials, industrials o professionals.

-4 El registre d'interessos està sota la responsabilitat directa del president de la corporació o del membre en qui delegui. Mitjançant l'acord previ del ple, els membres de la corporació tenen dret a consultar-lo, i també totes les persones que acreditin un interès legítim i directe.

Article 149

-1 Tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o el president, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció.

-2 Els serveis de la corporació han de facilitar directament informació als membres de les corporacions

quan:

a) Exerceixin funcions delegades i la informació es refereixi a assumptes propis de llur responsabilitat.

b) Es tracti d'assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats dels quals són membres.

-3 En els altres casos, la sol·licitud d'informació s'entén com a acceptada per silenci administratiu si no es dicta resolució denegatòria en el termini de quatre dies a comptar de la data de presentació de la sol·licitud. En qualsevol cas, la resolució denegatòria s'ha de motivar, i només es pot fonamentar en els supòsits següents:

a) Quan el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge.

b) Quan es tracti de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial.

-4 El que disposen els apartats anteriors s'entén sens perjudici de l'obligació de facilitar a tots els membres de la corporació la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria. Quan es tracti d'un assumpte inclòs per declaració d'urgència, s'haurà de distribuir, com a mínim, la documentació indispensable per poder tenir coneixement dels aspectes essencials de la qüestió sotmesa a debat.

-5 Els membres de la corporació han de respectar la confidencialitat de la informació a què tenen accés per raó del càrrec si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers.

Article 150

-1 Els membres de les corporacions locals tenen el dret i el deure d'assistir a totes les sessions del ple i de les comissions de què formen part.

-2 Els membres de les corporacions locals tenen dret a vot en el ple i en les comissions de què formen part. Tenen també dret a intervenir en els debats d'acord amb les lleis i amb el reglament orgànic de la corporació.

-3 Els membres de les corporacions locals són obligats a observar la cortesia deguda i a respectar les normes de funcionament dels òrgans de la corporació, i també a guardar secret sobre els debats que tenen aquest caràcter.

Article 151

-1 Els membres de les corporacions locals han de percebre retribucions per l'exercici dels llurs càrrecs quan el fan amb dedicació exclusiva. En aquest cas, la retribució és incompatible amb qualsevol altra a càrrec dels pressupostos de les administracions públiques i dels ens, els organismes i les empreses que en depenen.

-2 Els membres de les corporacions locals poden percebre indemnitzacions en la quantia i les condicions que acorda el ple de la corporació.

-3 Les corporacions locals han de consignar en els pressupostos les retribucions o les indemnitzacions a què es refereixen els apartats 1 i 2, dins els límits establerts amb caràcter general.

Article 152

-1 En l'exercici del càrrec, els membres de les corporacions locals han d'observar en tot moment les normes sobre incompatibilitats establertes per l'ordenament vigent i s'han d'abstenir de participar en la deliberació, la votació, la decisió i l'execució de qualsevol assumpte si hi concorren algunes de les causes a què es refereix la legislació sobre procediment administratiu i la de contractes de les administracions públiques.

-2 L'actuació dels membres de les corporacions locals en què concorren les esmentades causes ha de

comportar, si ha estat determinant, la invalidesa dels actes en què han intervingut.

Capítol II

Sancions

Article 153

-1 Els membres de les corporacions locals que sense justificació suficient no assisteixen a dues reunions consecutives del ple o de les comissions de què formen part, o a tres d'alternes, durant un període d'un any, poden ésser sancionats pel president amb la pèrdua del dret a percebre la retribució o l'assignació econòmica fins a un màxim de tres mesos.

-2 La resolució adoptada pel president de la corporació ha de determinar la quantia o la durada de la sanció, dins dels límits assenyalats per l'apartat 1.

-3 El president de la corporació, amb autorització prèvia del ple, pot privar també del dret a percebre les retribucions o les assignacions econòmiques en cas d'incompliment reiterat dels deures que corresponen als membres de les corporacions locals, segons la legislació de règim local i, si escau, el reglament orgànic de la corporació.

Capítol III

Denominació i tractaments

Article 154

-1 Els membres de les corporacions locals de Catalunya tenen la denominació següent:

- a) Regidors, els membres dels ajuntaments.
- b) Consellers comarcals, els membres dels consells comarcals.
- c) Diputats provincials, els membres de les diputacions provincials.

-2 Les autoritats locals de Catalunya tenen el tractament següent:

- a) L'Alcalde de Barcelona, excel·lentíssim senyor, i els altres alcaldes, il·lustríssim senyor.
- b) Els presidents dels consells comarcals, il·lustríssim senyor.
- c) Els presidents de les diputacions provincials, il·lustríssim senyor.

-3 Es respecten els tractaments reconeguts tradicionalment o per disposició legal expressa.

-4 Les precedències i l'ordenació de les autoritats són les que determinin les normes específiques que regulen el protocol de la Generalitat.

Capítol IV

Mitjans de suport

Article 155

Els membres de les corporacions locals tenen dret a accedir als mitjans materials necessaris per al compliment adequat de llurs funcions. Correspon a cada corporació, en la mesura de les seves possibilitats, dotar els seus membres dels mitjans indispensables. El ple de la corporació ha de determinar aquests mitjans i llurs condicions d'utilització.

TÍTOL XVI

Del règim jurídic i de la impugnació d'actes i acords Capítol I

Règim jurídic

Article 156

Els actes administratius dels ens locals són immediatament executius, llevat d'aquells supòsits en què una disposició legal estableix el contrari o quan llur eficàcia resta suspesa d'acord amb la llei.

Article 157

-1 Contra els actes i els acords dels ens locals que posen fi a la via administrativa, els interessats poden, mitjançant recurs de reposició previ, en els casos en què és procedent, exercir les accions corresponents davant la jurisdicció competent.

-2 Posen fi a la via administrativa les resolucions dels òrgans i les autoritats següents:

a) Les del ple, les dels alcaldes o presidents, les de les comissions de govern i les del gerent, llevat dels casos excepcionals en què la llei requereix l'aprovació ulterior d'una altra administració o quan és procedent la interposició de recurs en via administrativa, en els supòsits de delegació o assignació de competències.

b) Les de les autoritats i els òrgans inferiors en els casos en què resolen per delegació de l'alcalde, president o altres òrgans les resolucions dels quals posen fi a la via administrativa.

c) Les de qualsevol altra autoritat o òrgan, si una disposició legal ho estableix.

Article 158

-1 Els ens locals poden revisar llurs disposicions, actes o acords en els termes establerts per la legislació reguladora del procediment administratiu comú, sens perjudici de supòsits específics establerts per la legislació bàsica de règim local.

-2 Els és igualment aplicable la legislació reguladora del procediment administratiu comú en matèria d'invalidesa dels actes i dels acords i de silenci administratiu.

Article 159

Els ens locals responen directament dels danys i els perjudicis causats als particulars en llurs béns i drets com a conseqüència del funcionament dels serveis públics o de l'actuació de llurs autoritats, funcionaris o agents, en els termes establerts per la legislació general sobre responsabilitat administrativa.

Article 160

-1 Els ens locals tenen l'obligació d'exercir les accions necessàries per a defensar els seus drets i béns. Qualsevol veí que es trobi en ple ús dels seus drets civils i polítics pot requerir-ne l'exercici a l'ens interessat. Aquest requeriment ha d'ésser comunicat als qui poden resultar afectats per les accions corresponents i suspèn el termini per a exercir aquestes accions durant un període de trenta dies hàbils.

-2 Si en el termini d'aquests trenta dies l'ens local no acorda d'exercir les accions sol·licitades, els veïns poden exercir-les en nom i interès de la corporació.

-3 En el cas que prosperi l'acció, l'actor té dret a ésser reemborsat per l'ens local de les costes processals i a la indemnització dels danys i els perjudicis que se li han produït.

Article 161

-1 Els conflictes d'atribucions entre òrgans i entitats dependents d'una mateixa corporació local s'han de resoldre:

a) Pel ple, si es tracta de conflictes que afecten òrgans col·legiats, membre d'aquests o entitats d'administració descentralitzada.

b) Per l'alcalde o el president de la corporació, en la resta de supòsits.

-2 Els conflictes de competències plantejats entre diferents ens locals de Catalunya han d'ésser resolts pel Departament de Governació, sens perjudici d'una impugnació ulterior de la resolució dictada davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 162

-1 Els ens locals han d'ajustar llur actuació a la legislació de l'Estat reguladora del procediment administratiu comú i a la legislació de la Generalitat sobre procediment administratiu, sens perjudici de l'aplicació de les normes especials que estableixin les lleis sectorials corresponents. Els acords que adoptin els ens locals s'han de publicar o notificar en la forma prescrita per la llei.

-2 L'aprovació de les ordenances i els reglaments locals s'ha d'ajustar al procediment següent:

a) Aprovació inicial del ple.

b) Informació pública i audiència dels interessats, per un període mínim de trenta dies, perquè puguin presentar reclamacions i suggeriments.

c) Resolució de totes les reclamacions i els suggeriments presentats i aprovació definitiva del ple. En cas de no haver-hi cap reclamació o suggeriment l'acord inicial esdevindrà definitiu.

-3 Les ordenances i els reglaments, incloses les normes urbanístiques, s'han de publicar.

Article 163

-1 És necessari l'informe previ del secretari de la corporació i, si s'escau, de l'interventor, o de qui legalment els substitueixi, per a adoptar els acords següents:

a) En tots els casos en què ho demana el president de la corporació o un terç dels membres, amb l'antelació suficient al dia de la sessió en què s'ha d'adoptar l'acord.

b) Sempre que es tracta de matèries per a les quals la llei exigeix un quòrum de votació especial.

-2 És també necessari l'informe previ en els supòsits en què ho estableix la legislació de règim local i, si s'escau, la legislació sectorial.

-3 Els informes han de precisar la legislació aplicable a cada cas i han de determinar si les propostes de resolució s'hi adequen.

Capítol II

Impugnació d'actes i acords

Article 164

-1 D'acord amb la Llei de Bases de Règim Local, i en els termes que aquesta estableix, poden impugnar els actes i els acords dels ens locals:

a) L'Administració de la Generalitat, en els supòsits determinats en els articles següents, sens perjudici dels supòsits de legitimació establerts amb caràcter general per la legislació reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

b) Els membres de les corporacions locals que han votat en contra dels actes o dels acords.

-2 Els ens locals poden impugnar les disposicions i els actes de l'Administració de la Generalitat d'acord amb el que estableix la Llei de Bases de Règim Local i la legislació reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 165

-1 Si l'Administració de la Generalitat considera que un acte o un acord d'un ens local infringeix l'ordenament jurídic, pot impugnar-lo directament davant la jurisdicció contenciosa administrativa dins els

dos mesos següents a la comunicació d'aquesta.

-2 No obstant el que disposa l'apartat 1, l'Administració de la Generalitat pot optar per requerir l'ens local, invocant aquest article i el 65 de la Llei de Bases del Règim Local, perquè anul·li l'acte o l'acord.

-3 El requeriment, que ha d'ésser motivat i ha d'expressar la normativa que es considera vulnerada, s'ha de formular dins el termini fixat per l'apartat 1. Si un cop passats trenta dies el requeriment no és atès, l'Administració de la Generalitat pot procedir a impugnar l'acte o l'acord davant la jurisdicció contenciosa administrativa dins els dos mesos següents al dia en què es compleix el termini. Si l'ens local rebutja el requeriment, l'Administració de la Generalitat pot procedir a impugnar l'acte o l'acord davant la jurisdicció contenciosa administrativa en el mateix termini de dos mesos següents a la comunicació que, en aquest sentit, li faci l'ens local.

Article 166

-1 Els actes i els acords dels ens locals que afecten competències de la Generalitat, n'interfereixen l'exercici o excedeixen la competència dels ens locals poden ésser impugnats directament davant la jurisdicció contenciosa administrativa, sense necessitat de requeriment previ, en el termini de quinze dies hàbils a comptar de la recepció de la comunicació de l'acord. No obstant això, l'Administració de la Generalitat pot optar també per requerir prèviament l'ens local, en els termes que estableix l'article 165.2 i 3.

-2 La impugnació ha de precisar la lesió o, si s'escau, l'extralimitació competencial que la motiva i les normes legals en què es fonamenta.

-3 Si la integritat i l'efectivitat dels interessos de la Generalitat afectats ho requereixen, l'Administració de la Generalitat pot formular petició expressa de suspensió de l'acte o de l'acord impugnat.

-4 D'acord amb el que estableix la Llei de Bases de Règim Local, el tribunal, si considera fonamentada la petició, ha d'acordar la suspensió en el primer tràmit subsegüent a la presentació de la impugnació.

-5 Sens perjudici del que disposen els apartats anteriors, el tribunal, a instància de l'ens local, un cop escoltada l'Administració de la Generalitat, pot aixecar en qualsevol moment, totalment o parcialment, la suspensió decretada, quan en pugués derivar perjudici per a l'interès local no justificat per les exigències de l'interès comunitari al·legat en la impugnació.

Article 167

En els supòsits establerts pels articles 165 i 166, l'Administració de la Generalitat pot sol·licitar a l'ens local l'ampliació de la informació tramesa d'acord amb el que estableix l'article 130 d'aquesta Llei, que s'ha de remetre en el termini màxim de vint dies hàbils. En aquest cas, s'interromp el termini per a formular el requeriment o per a impugnar directament l'acte o l'acord.

TÍTOL XVII

De l'assistència de la Generalitat als ens locals i de la cooperació amb aquests Article 168

-1 L'Administració de la Generalitat ha de col·laborar amb els ens locals per tal de facilitar-los l'assistència i la cooperació econòmica, jurídica i tècnica que requereixen.

-2 L'Administració de la Generalitat també ha de facilitar la seva cooperació als ens locals en les actuacions següents:

a) Donar-los el suport jurídic i els mitjans de coacció necessaris per al compliment efectiu de llurs actes i acords, a petició de l'ens local respectiu.

b) Gestionar davant les institucions financeres el tractament preferencial dels ens locals.

c) Donar-los suport en llurs relacions amb les empreses prestadores de serveis públics.

-3 Correspon al Govern de la Generalitat d'establir els criteris de coordinació en l'exercici de les funcions d'assistència i de cooperació que la legislació de règim local atribueix a l'Administració de la Generalitat i als ens locals supramunicipals. En cap cas aquests criteris de coordinació poden afectar l'autonomia dels

ens locals.

Aquests criteris, que s'han de fixar per decret, en qualsevol cas han d'establir:

a) Els objectius i la determinació de les prioritats d'actuació.

b) Les bases generals per a la programació i el finançament.

c) Els òrgans de coordinació pertinents, en els quals s'ha de garantir la participació dels ens locals interessats.

d) Les relacions i els mitjans de suport entre els mateixos ens que tinguin atribuïdes funcions de cooperació.

-4 La coordinació té la finalitat d'integrar totes les funcions d'assistència i de cooperació en un sistema global, per assolir una actuació conjunta, l'homogeneïtat tècnica, la informació recíproca i l'eliminació de disfuncionalitats.

-5 En l'elaboració dels criteris de coordinació s'ha de garantir la participació dels consells comarcals i de les diputacions provincials.

-6 Un cop elaborats els criteris, i abans d'ésser aprovats per decret, s'han de trametre al Parlament de Catalunya perquè s'hi pronunciï, d'acord amb el que estableix el Reglament del Parlament. El Govern de la Generalitat ha d'informar, en tots els casos, el Parlament de l'aplicació dels criteris de coordinació.

Article 169

El Pla Director d'Inversions Locals de Catalunya és l'instrument bàsic de la cooperació econòmica per a la realització de les obres i els serveis de competència municipal, i té com a finalitat d'assegurar en tot el territori de Catalunya la prestació integral i adequada dels serveis municipals.

Article 170

-1 Per mitjà del Pla Director d'Inversions Local de Catalunya es coordinen i s'integren les aportacions econòmiques de la Generalitat, les dels ens locals i les de les altres administracions públiques que hi participen, destinades a inversions en obres i serveis de competència municipal, per tal d'assolir l'actuació conjunta, l'homogeneïtat tècnica, la informació recíproca i l'eliminació de disfuncionalitats.

-2 Són beneficiaris del Pla els municipis, les mancomunitats intermunicipals i les comarques quan actuïn en l'àmbit de les competències municipals d'acord amb el procediment i els requisits establerts per la Llei de l'Organització Comarcal de Catalunya. El Pla pot condicionar el finançament de les obres i dels serveis a la necessària realització o prestació d'àmbit supramunicipal.

Article 171

-1 El Pla Director d'Inversions Locals de Catalunya s'ha d'elaborar tenint en compte:

a) L'inventari dels dèficits en les infraestructures i els equipaments municipals.

b) Les sol·licituds dels municipis o, si s'escau, de les entitats locals beneficiàries.

c) Els programes d'actuació sectorial que aprovin, en l'àmbit de llurs competències respectives, els diferents departaments de l'Administració de la Generalitat.

d) Les previsions contingudes en els programes d'actuació dels consells comarcals.

-2 El Pla és elaborat d'acord amb el que estableix l'article 173.2 i és aprovat pel Govern de la Generalitat. L'aprovació del Pla comporta la declaració d'utilitat pública de les obres i els serveis que inclou als efectes d'expropiació forçosa.

Article 172

-1 La durada del Pla és indefinida, sens perjudici de la revisió quadriennal i de l'execució mitjançant

programes que han d'ésser aprovats pel Govern de la Generalitat.

-2 Cada programa anual s'ha de concretar amb les determinacions següents:

a) Basar-se en projectes tècnics aprovats definitivament.

b) Disposar d'un calendari d'execució que permeti de concloure'l definitivament dins l'any natural d'aprovació del programa.

c) Especificar els ens o els òrgans encarregats de l'execució, els sistemes de contractació de les obres i, si s'escau, els òrgans d'insepció i de control.

d) El finançament total del programa.

-3 Els programes que incloguin projectes d'execució plurianual han de dividir-se en fases anuals i figurar amb aquest caràcter en el Pla. En aquest cas, el compromís de finançament de les anualitats futures s'ha de regir per la normativa pressupostària que correspongui.

-4 El Pla únic d'Obres i Serveis de Catalunya s'integra en el Pla Director d'Inversions Locals com a programa anual específic.

Article 173

-1 Es crea la Comissió de Cooperació Local com a organisme adscrit al Departament de Governació i integrat paritàriament per representants de l'Administració i de la Generalitat i dels ens locals de Catalunya. En la representació dels ens locals s'ha d'assegurar la participació de totes les Diputacions catalanes.

-2 Correspon a la Comissió de Cooperació Local de formular el projecte del Pla Director i els programes anuals i d'informar prèviament de les modificacions d'aquests programes. Així mateix, ha d'informar de les qüestions relatives a l'aplicació del Pla o dels programes que li sotmetin a consideració els òrgans o les institucions amb competència en aquesta matèria.

Article 174

-1 L'Administració de la Generalitat i els ens locals poden establir convenis o consorcis sobre serveis locals o assumptes d'interès comú, per tal d'instrumentar fórmules d'assistències i cooperació econòmica, tècnica i administrativa.

-2 Dels acords de cooperació establerts entre l'Administració de la Generalitat i els ens locals, se n'ha de donar compte a les altres administracions que hi puguin estar interessades i no hagin intervingut en la formalització de l'acord.

Article 175

-1 Es crea en el si del Departament de Governació la Comissió de Govern Local de Catalunya, com a òrgan permanent de col·laboració entre l'Administració de la Generalitat i les administracions locals.

-2 La Comissió està integrada, sota la presidència del Conseller de Governació, per un nombre igual de representants de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals. L'Administració de l'Estat pot participar en les reunions de la Comissió mitjançant la designació de delegats. La designació de representants dels ens locals correspon a les associacions d'ens locals, d'acord amb llur representativitat.

-3 La Comissió es reuneix, convocada pel president, a iniciativa pròpia o a sol·licitud de la representació local.

Els acords s'adopten per consens entre ambdues representacions. La voluntat de la representació dels ens lo cals s'obté per majoria absoluta de llurs membres.

Article 176 -1 Corresponen a la Comissió les funcions següents:

a) Emetre informe sobre els avantprojectes de llei i els projectes de reglament que afectin el règim local.

b) Estudiar i proposar criteris per a la distribució del Fons de Cooperació Local de Catalunya i per a l'elaboració i l'execució del Pla Director d'Inversions Locals de

Catalunya.

c) Estudiar i proposar les mesures que cregui convenientes en relació amb la situació econòmico-financera dels ens locals.

d) Elaborar estudis i informes per a la reforma i la modificació del règim jurídic, del règim de personal i altres qüestions que afectin els funcionaris de les corporacions locals.

e) Proposar mesures d'assistència i assessorament a les corporacions locals.

f) Fer propostes i suggeriments sobre l'atribució, la delegació i l'assignació de competències als ens locals.

g) Informar de les necessitats i les insuficiències dels municipis en matèria de serveis mínims, i proposar criteris generals per a acordar la dispensa de la seva prestació i l'establiment de serveis comarcals.

h) Proposar criteris de coordinació perquè les diferents administracions públiques exerceixin llurs funcions de cooperació econòmica, tècnica i administrativa.

i) Vetllar pel compliment dels principis d'autonomia i suficiència financera dels ens locals.

-2 La Comissió pot funcionar en ple o en subcomissions, que actuen per delegació en els àmbits materials que els siguin atribuïts.

-3 La Comissió, per al compliment de les seves funcions, pot requerir a les institucions, als organismes i als serveis de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals la realització d'estudis i l'emissió d'informes.

Article 177

-1 L'Administració de la Generalitat, per mitjà dels seus organismes i serveis, ha de cooperar en l'àmbit de la investigació, l'estudi, la informació i la difusió de les matèries que afecten l'Administració local de Catalunya.

-2 Correspon a l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, d'acord amb les normes que regulen la funció pública local i la mateixa Escola, participar en el procés de selecció, la formació i el perfeccionament dels funcionaris dels ens locals. També li correspon, en els termes establerts per la Llei de Bases del Règim Local, seleccionar i formar els funcionaris a què es refereix l'article 92.3, de l'esmentada Llei.

TÍTOL XVIII

De les finances locals

Article 178

La Generalitat ha de regular les finances dels ens locals de Catalunya en el marc del que estableix la legislació bàsica de l'Estat.

Article 179

Correspon a la Generalitat, d'acord amb l'article 48 de l'Estatut d'Autonomia:

a) Crear el Fons de Cooperació Local de Catalunya.

b) Exercir les funcions de tutela financera sobre els ens locals, segons el que determina la legislació reguladora de les finances locals.

Article 180

El finançament dels ens locals ha de tenir en compte les característiques específiques de l'organització territorial de Catalunya que resulten de l'exercici que fa el Parlament de les potestats legislatives

reconegudes per l'Estatut d'Autonomia i que es concreten en aquesta Llei.

Article 181

D'acord amb el que disposa l'article 178, la legislació sobre finances locals de Catalunya ha de regular:

- a) Els criteris de distribució dels ingressos dels ens locals consistents en participacions en ingressos estatals i de la Generalitat i en subvencions incondicionades.
- b) La intervenció de la Generalitat en la concessió de subvencions estatals a les corporacions locals de Catalunya.
- c) El règim de subvencions concedides per la Generalitat.
- d) El crèdit local, la coordinació d'aquest amb les operacions de la Generalitat i, per mitjà d'aquesta, amb la política d'endeutament general de l'Estat.
- e) Els tributs locals.
- f) Els ingressos de dret privat, les multes i qualssevol altres que puguin correspondre als ens locals de Catalunya.
- g) El règim pressupostari de comptabilitat i de control i fiscalització dels ens locals de Catalunya.
- h) Els criteris de finançament dels serveis transferits a altres ens locals per aplicació del que disposen aquesta

Llei i la legislació sectorial.

Article 182

-1 L'import de les participacions a què es refereix l'article 181.a) s'ha de destinar a integrar el Fons de Cooperació Local de Catalunya.

-2 D'acord amb el que disposa l'article 48.2 de l'Estatut, correspon a la Generalitat, mitjançant la Llei anual de Pressupost, distribuir el Fons, d'acord amb el criteris que legalment s'estableixin.

-3 En tot cas, els criteris de distribució han de tenir en compte les especificitats de l'organització territorial de Catalunya i les modificacions sobre el règim de les competències locals que resulten de la legislació de règim local i de les lleis sectorials.

-4 A les subvencions incondicionades que l'Estat i la Generalitat atorguin als ens locals, els és aplicable el que disposa l'apartat 3.

TÍTOL XIX

Del patrimoni, les obres, les activitats, els serveis i la contractació Capítol I

El patrimoni

Article 183

El patrimoni dels ens locals és constituït per tots els béns i els drets que els pertanyen per qualsevol títol.

Article 184

Els béns dels ens locals es classifiquen en béns de domini públic i béns patrimonials.

Article 185

-1 Són bens de domini públic els afectes a l'ús públic o als serveis públics dels ens locals i els que la llei

els declari amb aquest caràcter. Tenen també aquesta consideració els béns comunals.

-2 S'entén que són afectes a l'ús públic aquells béns destinats a ésser directament utilitzats pels particulars.

-3 S'entén que són afectes al servei públic aquells béns que, per llur naturalesa o per les disposicions particulars d'organització, s'adeqüin essencialment o exclusivament al fi particular del servei.

-4 En tot cas, són béns de domini públic els immobles propietat de l'ens local on té la seva seu la corporació i aquells en què s'allotgen els seus òrgans i serveis.

-5 Igualment són subjectes al règim de domini públic els drets reals que corresponen a les entitats locals sobre béns que pertanyen a altres persones, quan aquests drets es constitueixen per a utilitat d'algun dels béns indicats pels apartats anteriors o per a la consecució de fins d'interès públic equivalents als que serveixen els dits béns.

Article 186

Tenen la consideració de béns comunals aquells l'aprofitament dels quals correspon al comú dels veïns. Els és aplicable el règim jurídic dels béns de domini públic, sens perjudici de les normes específiques que regulen llur aprofitament.

Article 187

Tenen la consideració de béns patrimonials els que són propietat de l'ens local i no són destinats directament a l'ús públic o a l'exercici de cap servei públic de competència local, o a l'aprofitament pel comú dels veïns.

Es regeixen pel que disposa llur legislació específica i, si aquesta mancava, per les normes de dret privat.

Article 188

-1 Per a alterar expressament la qualificació jurídica dels béns dels ens locals s'ha d'incoar expedient en el qual se n'acrediti l'oportunitat i la legalitat.

-2 No obstant això, s'entén com a efectuada automàticament l'afectació dels béns al domini públic en els supòsits següents:

a) Per l'aprovació definitiva dels plans d'ordenació urbana i els projectes d'obres i serveis.

b) Per l'adscripció de béns patrimonials durant més de vint-i-cinc anys a un ús o servei públic.

c) Quan l'ens local adquireix per usucapió el domini d'un bé que hagués estat destinat a un ús o un servei públic o comunal.

d) Quan els béns s'adquireixen per expropiació forçosa, en el qual cas s'entenen com a afectats a l'ús o el servei determinants de la declaració d'utilitat pública o d'interès social.

e) Quan els béns s'adquireixen per cessió obligatòria per tal d'ésser destinats a l'ús públic o a la prestació d'un servei públic.

-3 Si el que disposen les lletres a) i b) afecta béns comunals, s'entén com a modificada llur naturalesa de béns de domini públic en el sentit de l'afectació que correspongui.

-4 Si els béns comunals no han estat objecte d'aprofitament durant més de deu anys, encara que en alguns hi hagi actes aïllats d'aprofitament, pot alterar-se'n la qualificació jurídica i considerar-se com a béns patrimonials, si així ho autoritza el Govern de la Generalitat.

-5 La resolució dels expedients d'alteració de la qualificació jurídica dels béns dels ens locals correspon al ple. Si l'acord comporta la desafectació del béns de domini públic o comunals, cal el vot favorable de la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació.

Article 189

-1 Es pot procedir a la desafectació de béns de domini públic i dels comunals si, durant el període de vint-i-cinc anys, no s'han utilitzat en el sentit de llur afectació pública.

-2 En aquest cas, cal que així es constati per acord del ple adoptat per majoria simple, sense que s'hagi de tramitar l'expedient previ a què es refereix l'article 188.1.

-3 El que estableix aquest article no és aplicable quan la utilització dels béns s'ha fet en un sentit inherent a una altra modalitat del domini públic.

Article 190

-1 Els béns locals tenen capacitat jurídica plena per a adquirir tota classe de béns i drets i per a posseir-los, i també per a exercir les accions i els recursos procedents en defensa de llur patrimoni.

-2 L'adquisició de béns a títol lucratiu no és subjecta a cap restricció. No obstant això, si l'adquisició comporta l'assumpció d'una condició, una càrrega o un gravamen onerosos, només poden acceptar-se els béns quan llur valor és superior al d'aquells. L'acceptació d'herències s'entén sempre que és a benefici d'inventari. -3 L'adquisició de béns a títol onerosos necessita:

a) El compliment de les normes sobre contractació dels ens locals. No obstant això, amb informe previ del Departament de Governació, es pot procedir a l'adquisició directa quan ho requereixin les peculiaritats dels béns, les necessitats del servei a satisfer o les limitacions del mercat immobiliari. També es pot procedir a l'adquisició directa en supòsits d'urgència extrema.

b) La valoració pericial, en el cas de béns immobles.

c) En el cas de valors mobiliaris, l'informe previ del Departament d'Economia i Finances. L'informe s'ha d'emetre en el termini màxim de trenta dies.

-4 D'acord amb el que estableixen les lleis, els ens locals poden adquirir també béns i drets:

a) Per successió administrativa.

b) Per cessió obligatòria o interadministrativa.

c) Per expropiació forçosa.

d) Per qualsevol altra forma admesa en dret.

Article 191

-1 S'entén que les condicions i les modalitats d'afectació permanent sota les quals s'han adquirit els béns són completes i consumades si, durant trenta anys, s'han destinat al fi previst i deixen d'ésser-ho per circumstàncies sobrevingudes d'interès públic.

-2 S'entén que les condicions i les modalitat són completes també si els béns es destinen a finalitats anàlogues a les fixades en l'acta d'adquisició.

Article 192

-1 Els béns de domini públic i els comunals, mentre conserven llur caràcter, són inalienables, inembargables i imprescriptibles.

-2 Són també inalienables i inembargables les forests catalogades que pertanyen als ens locals, en els termes que estableix la legislació específica sobre la matèria.

Article 193

-1 Per a alienar o gravar béns patrimonials, s'han de tenir en compte les regles següents:

a) En el cas de béns immobles, cal l'informe previ del Departament de Governació si llur valor excedeix el vint-i-cinc per cent dels recursos ordinaris del pressupost consolidat de la corporació. L'informe s'ha d'emetre en el termini màxim de trenta dies. Si l'informe no és favorable, el ple ha d'adoptar l'acord

d'alienació o de gravamen amb els requisits que estableix l'article 47.2 de la Llei 7/1985, de Bases de Règim Local.

b) En el cas de valors mobiliaris, cal l'informe previ del Departament d'Economia i Finances, que s'ha d'emetre en el termini màxim de trenta dies.

-2 Per a l'alienació, cal abans la valoració pericial que acrediti l'apreujament dels béns.

-3 L'alienació de béns patrimonials s'ha de fer per subhasta pública, llevat que es tracti d'una permuta. Aquest tràmit no és necessari en el cas de béns mobles o en els casos excepcionals determinats per l'article 190.3.a).

-4 En cap cas no es pot procedir a l'alienació de béns patrimonials per finançar despeses corrents, llevat que es tracti de parcel·les sobreres de vies públiques no edificables o de béns no utilitzables en serveis locals.

Article 194

-1 La permuta de béns patrimonials requereix un expedient en el qual s'ha d'acreditar la necessitat o la conveniència d'efectuar-la i l'equivalència de valors entre els béns. No obstant això, la permuta es pot fer també si la diferència de valors entre els béns no excedeix el cent per cent del valor més baix i si s'estableix la compensació econòmica pertinent quan la diferència és en perjudici del bé de l'ens local.

-2 Si la diferència de valors és més elevada, es pot procedir a la permuta, amb informe previ del Departament de Governació. L'informe s'ha d'emetre en el termini màxim de trenta dies. Si l'informe no és favorable, el ple ha d'adoptar l'acord amb els requisits que estableix l'article 47.2 de la Llei 7/1985, de Bases de Règim Local.

Transcorregut el termini sense l'emissió de l'informe, s'entendrà, aquest, favorable per silenci positiu.

-3 En el cas de permuta de cosa futura es poden establir per reglament altres requisits i garanties addicionals.

Article 195

-1 Els ens locals poden cedir gratuïtament els béns patrimonials, mitjançant la instrucció prèvia d'un expedient en el qual s'ha de determinar, com a mínim:

a) La finalitat de la cessió i que aquesta es fa en benefici de la població de l'ens local.

b) La justificació que la finalitat de la cessió no es pot assolir mantenint l'ens local el domini o el condomini dels béns, ni constituint sobre aquests cap dret real.

-2 Abans que el ple aprovi la cessió, l'expedient s'ha de sotmetre a informació pública per un període mínim de trenta dies, durant el qual es poden formular reclamacions o al·legacions.

Article 196

-1 Els béns patrimonials immobles es poden cedir gratuïtament:

a) A altres administracions o entitats públiques.

b) A entitats privades sense ànim de lucre que els hagin de destinar a fins d'utilitat pública o d'interès social, sempre que complementin o contribueixin al compliment d'interessos de caràcter local.

-2 L'acord de cessió ha de determinar la finalitat concreta a què les entitats o les institucions beneficiàries han de destinar els béns.

-3 Si els béns cedits no es destinen a l'ús previst en el termini fixat o deixen d'ésser-hi destinats, reverteixen automàticament de ple dret al patrimoni de l'ens local cedent, el qual té dret a rebre, si s'escau, el valor dels danys i perjudicis causats i el del detriment experimentat pels béns.

Article 197

-1 En el supòsit de delegació de competències a altres administracions públiques, l'acord ha de determinar els béns adscrits que han d'ésser objecte de cessió.

-2 La reassumpció del servei o de la funció comporta la reversió dels béns. La reversió es produeix també en el supòsit que els béns cedits no es trobin efectivament adscrits a la prestació del servei.

Article 198

-1 L'alienació, el gravamen o la cessió de béns han d'ésser acordats pel ple de la corporació.

-2 Els acords de cessió i els d'alienació, en aquest últim cas si la quantia corresponent excedeix el deu per cent dels recursos ordinaris del pressupost, han d'ésser adoptats per majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació.

-3 Els actes de gravamen i els d'alienació que no són els determinats per l'apartat 2 es poden delegar en la comissió de govern.

Article 199

Les disposicions anteriors sobre alienació, gravamen o cessió s'apliquen sens perjudici de les normes específiques que pot establir la legislació sectorial corresponent.

Article 200

-1 Es produeix successió en la titularitat dels béns dels ens locals, segons el que disposa aquesta Llei:

a) Si es modifica el territori de l'ens titular, d'acord amb els procediments establerts per les lleis.

b) Si s'atribueix la titularitat de la competència a un altre ens local o a l'Administració de la Generalitat.

-2 En el cas de l'apartat 1.a), la successió comprèn els béns de domini públic i els patrimonials afectats per la modificació, i, en el cas de l'apartat 1.b), els béns afectes a les funcions o als serveis transferits com a conseqüència de l'alteració competencial.

Article 201

L'ús dels béns de servei públic es regeix pel que disposen les normes sobre serveis dels ens locals i, supletòriament, per les que en regulen el patrimoni.

Article 202

-1 La utilització dels béns de domini públic pot adoptar les modalitats següents:

a) Ús comú, general o especial, si hi concorren circumstàncies singulars de perillositat, d'intensitat d'ús o altres de semblants.

b) Ús privatiu.

-2 L'ús comú general s'exerceix lliurement d'acord amb la naturalesa dels béns, els actes d'afectació i les disposicions generals.

-3 L'ús comú especial es pot subjectar a llicència, d'acord amb la naturalesa dels béns, els actes d'afectació i d'obertura a l'ús públic i les disposicions generals.

-4 L'ús privatiu inherent a l'afectació dels béns i el que comporta la transformació o la modificació del domini públic resta subjecte a concessió administrativa. L'ús privatiu que no comporta transformació ni modificació del domini públic resta subjecte a llicència.

Article 203

-1 Els béns patrimonials han d'ésser administrats d'acord amb els criteris de màxima rendibilitat, en les condicions usuals de la pràctica civil i mercantil.

-2 L'arrendament i qualsevol altra forma de cessió d'ús dels béns patrimonials s'ha de fer per mitjà de subhasta pública o, excepcionalment, per concurs.

Article 204

-1 L'aprofitament dels béns comunals es fa ordinàriament en règim d'explotació comuna o col·lectiva. Quan aquest sistema no és possible, l'aprofitament s'ha de regir pel costum o les ordenances locals i, en defecte d'aquestes, s'ha d'adjudicar per lots entre els veïns.

-2 Excepcionalment, quan no sigui possible l'aprofitament en la forma determinada per l'apartat 1, els béns comunals es poden arrendar o cedir en ús. En aquest cas, l'adjudicació s'ha de fer per subhasta pública, amb informe previ del Departament de Governació, que l'ha d'emetre en el termini màxim de trenta dies.

Article 205

-1 Els acords relatius a les concessions sobre béns de domini públic de més de cinc anys i de quantia superior al deu per cent dels recursos ordinaris del pressupost, i també els referents a les cessions d'aprofitaments de béns comunals, han d'ésser adoptats per majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació.

-2 Les altres concessions sobre béns de domini públic, i la cessió per qualsevol títol de l'ús de béns patrimonials, han d'ésser també competència del ple. No obstant això, aquest les pot delegar en la comissió de govern.

Article 206

-1 Els ens locals han de portar un inventari de llurs béns, el qual ha de comprendre els béns de domini públic i els patrimonials, els drets i els valors mobiliaris.

-2 L'inventari ha d'ésser objecte d'actualització continuada, sens perjudici de la seva rectificació i comprovació, que s'ha de fer cada any, en el primer cas, i cada cop que es renovi la corporació, en el segon.

-3 Correspon al ple de la corporació l'aprovació, la rectificació i la comprovació de l'inventari.

-4 Els organismes autònoms locals han de fer inventaris separats de llurs béns i drets, la còpia dels quals s'ha d'adjuntar com a annex a l'inventari general de l'ens local.

Article 207

-1 Els ens locals han d'inscriure en el Registre de la Propietat llurs béns immobles i drets reals.

-2 Són exempts d'inscripció els béns de domini públic d'ús general.

-3 Per a la inscripció dels béns i els drets en el Registre de la Propietat s'ha d'aplicar el que disposa la legislació hipotecària.

Article 208

-1 Els béns adquirits pels organismes autònoms locals a càrrec de llurs pressupostos s'han d'inscriure a nom d'aquests organismes.

-2 Els béns dels ens locals adscrits a llurs organismes autònoms no es poden inscriure a nom d'aquests, però s'ha de fer constar l'adscripció.

Article 209

-1 La titularitat dels béns comporta l'obligació de conservar-los i millorar-los.

-2 Si, per llur naturalesa, els béns són objecte de regulació sectorial, els ens locals han de fer els actes d'administració, de conservació i de foment que determina la legislació especial.

-3 Els béns immobles i els béns mobles de caràcter històric, artístic o de considerable valor econòmic es

poden assegurar, un cop fets la valoració i l'estudi econòmic.

Article 210

- 1 Els ens locals tenen la facultat de promoure i d'executar l'atermenament entre els béns que els pertanyen i els dels particulars, si els límits són imprecisos o hom hi aprecia indicis d'usurpació.
- 2 El procediment per a l'atermenament s'ha d'ajustar al que disposa la legislació del patrimoni de l'Estat.
- 3 Corresponen al secretari general i a l'interventor de la corporació les funcions relatives a la qualificació de la validesa i l'eficàcia dels títols presentats pels interessats i a la determinació del pressupost de despeses de l'atermenament.
- 4 Si el procediment és iniciat d'ofici per la mateixa corporació, correspon al ple d'adoptar-ne l'acord. La resolució de l'expedient correspon també al ple.
- 5 L'atermenament de les forests públiques que pertanyen als ens locals es regeix pel que estableix la legislació específica sobre aquesta matèria.

Article 211

- 1 Els ens locals tenen plena capacitat per a exercir tota mena d'accions i de recursos en defensa de llurs drets i patrimoni.
- 2 Els ens locals poden recuperar ells mateixos, en qualsevol moment, la possessió de llurs béns de domini públic.
- 3 Igualment, poden recuperar els béns patrimonials dins un any a comptar de l'endemà de la data en què s'ha produït l'ocupació. Passat aquest període, només ho poden fer acudint davant la jurisdicció ordinària.
- 4 En els supòsits a què es refereixen els apartats 2 i 3, no poden admetre interdictes contra les actuacions dels ens locals.
- 5 La recuperació de la possessió de les forests catalogades s'ha de regir per la legislació específica sobre aquesta matèria.

Article 212

L'extinció dels drets constituïts sobre els béns de domini públic i comunals en virtut d'autorització, concessió o qualsevol altre títol i de les situacions possessòries a què han pogut donar lloc, és efectuada per via administrativa pels mateixos ens locals, un cop instruït l'expedient i escoltats els interessats, i pot donar lloc a indemnització si s'escau en dret.

Article 213

L'exercici de les accions administratives a què es refereixen els articles 211 i 212 és competència del ple de la corporació, llevat de les que són urgents, que han d'ésser exercides pel president.

Article 214

Els ens locals no es poden avenir a les demandes judicials, fer transaccions sobre llurs béns o drets, ni sotmetre a arbitratge les conteses que se suscitin sobre aquests si no és mitjançant acord del ple adoptat per majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació.

Article 215

- 1 Cap tribunal, jutge o autoritat administrativa no pot dictar providència d'embargament ni tramitar manament d'execució contra els béns i els drets del patrimoni dels ens locals, ni contra llurs rendes, fruits o productes.
- 2 El compliment de les resolucions que determinen obligacions a càrrec dels ens locals es regeix pel que disposi la legislació reguladora de les finances locals, de la qual és supletòria la Llei General Pressupostària.

Article 216

Els béns comunals i els altres béns de domini públic no són subjectes a cap tribut.

Article 217

-1 Les persones que tenen a llur càrrec la gestió dels béns o dels drets dels ens locals són obligades a tenir cura de llur custòdia, conservació i aprofitament, i responen davant la corporació respectiva dels danys i els perjudicis esdevinguts per llur pèrdua o detriment, o en cas de frau o negligència.

-2 Els particulars que per frau o negligència causin danys en el domini públic dels ens locals o hi facin actes d'ocupació seran sancionats amb multa, l'import de la qual es pot establir entre el valor i el doble del valor del perjudici causat o d'allò usurpat, sens perjudici d'ésser obligats a reparar els danys i els perjudicis i a restituir el que haguessin sostret.

-3 Les responsabilitats a què es refereixen els apartats 1 i 2 són substanciades i executades per via administrativa.

Capítol II

Obres, activitats i serveis

Article 218

-1 Tenen la consideració d'obres locals les que executen els ens locals per prestar els serveis de llur competència.

-2 Les obres executades pels ens locals poden ésser ordinàries o d'urbanització. Aquestes últimes es regeixen pel que disposa la legislació urbanística.

Article 219 -1 El projecte d'obres ha de contenir, com a mínim:

- a) La memòria i el pressupost de realització.
- b) Les prescripcions tècniques i facultatives.
- c) Els plànols.
- d) La relació detallada i la valoració dels béns que s'han d'ocupar i, si s'escau, d'expropiar.

-2 L'aprovació dels projectes d'obres s'ha d'ajustar al procediment següent:

- a) Redacció del projecte a càrrec del personal tècnic de la mateixa corporació o bé d'altres facultatius.
- b) Acord d'aprovació inicial del projecte.
- c) Informació pública del projecte per un període de trenta dies com a mínim, durant el qual es poden formular reclamacions i al·legacions.
- d) Aprovació definitiva del projecte per l'òrgan corresponent de l'ens local.

-3 L'aprovació dels projectes d'obres porta implícita la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels terrenys i els edificis que hi són compresos, a l'efecte d'expropiació forçosa.

Article 220

-1 Els ens locals poden intervenir l'activitat dels ciutadans pels mitjans següents:

- a) Aprovació d'ordenances i bans.
- b) Submissió a llicència i actes de control preventiu.
- c) Ordres individuals de manament.

-2 L'activitat d'intervenció s'ha d'ajustar als principis de legalitat, igualtat, proporcionalitat i congruència amb els motius i els fins que justifiquen la potestat i el respecte a la llibertat individual.

Article 221

-1 Les ordenances i els bans no poden contenir preceptes contraris a les lleis i a altres disposicions generals.

-2 Les ordenances poden tipificar infraccions i establir sancions d'acord amb el que determinen les lleis sectorials.

-3 Si les lleis no estableixen un règim sancionador específic, es poden imposar multes per infracció de les ordenances locals fins a la quantia màxima de vint-i-cinc mil pessetes.

-4 El que estableix l'apartat 3 és també aplicable a les infraccions de bans dictats per raó d'urgència.

-5 Correspon al president de la corporació d'exercir la potestat sancionadora, llevat que la llei l'atribueixi a un altre òrgan de la corporació.

Article 222

-1 L'exercici pels particulars d'activitats d'interès general és subjecte a l'ordenació del sector, d'acord amb la legislació corresponent, i és sotmès a les mesures de control, de policia i d'autorització que corresponguin.

-2 En l'àmbit local, els ens locals poden intervenir aquestes activitats per mitjà d'un règim reglamentat d'autorització administrativa.

-3 Per a atorgar les autoritzacions s'han de respectar, en tots els casos, els principis de lliure concurrència i d'igualtat.

Article 223

L'activitat de foment s'exerceix d'acord amb els principis de publicitat, d'objectivitat, de lliure concurrència i d'igualtat, i amb adequació a la legalitat pressupostària.

Article 224

-1 Els ens locals poden atorgar subvencions i ajuts de contingut econòmic o d'una altra naturalesa a favor d'entitats públiques o privades i de particulars que fan activitats que complementen o supleixen les competències locals.

-2 Els ens locals han de comprovar l'aplicació efectiva de les mesures de foment a la finalitat prevista.

Article 225

En l'atorgament de les subvencions s'han de tenir en compte, si s'escau, els criteris, les directrius i les prioritats que estableixen els plans sectorials de coordinació, sens perjudici de l'autonomia local per a l'exercici de les seves competències.

Article 226

-1 El foment i la promoció de les activitats socials o econòmiques d'interès públic es poden exercir per mitjà de l'acció concertada. -2 L'acció concertada s'ha d'ajustar al procediment següent:

a) Elaboració i aprovació pel ple de les bases del concert.

b) Les bases han de determinar les obligacions que assumeixen les empreses o els particulars, els ajuts i altres estímuls que s'atorguin, i també les altres condicions que l'ens local consideri convenient d'establir.

c) Determinació del contingut i dels requisits de les sol·licituds.

d) Determinació dels criteris de selecció.

-3 L'incompliment pels particulars dels compromisos assumits determina la suspensió de l'aplicació dels beneficis establerts i el reintegrament, si s'escau, dels ajuts econòmics rebuts.

Article 227

-1 L'exercici pels ens locals d'activitats econòmiques requereix un expedient previ, en el qual s'ha d'acreditar la conveniència i l'oportunitat de la iniciativa pública. -2 Per a adoptar la iniciativa cal:

a) L'acord inicial del ple, en què s'ha de designar també una comissió d'estudi integrada per membres de l'ens local i personal tècnic.

b) Una memòria redactada per la comissió, que ha de servir de base per a la resolució de l'expedient i que ha de tenir en compte els aspectes socials, financers, tècnics i jurídics de l'activitat, la forma d'exercici, els beneficis potencials i els supòsits de cessament de l'activitat.

c) La presa en consideració de la memòria pel ple i l'exposició al públic per un període de trenta dies com a mínim, durant el qual es poden presentar reclamacions i al·legacions.

d) L'aprovació final pel ple de l'ens local.

-3 L'exercici de l'activitat s'ha de realitzar en règim de lliure concurrència. Es pot adoptar la forma d'organisme autònom de caràcter industrial, comercial o financer, o la de societat mercantil de capital públic o mixt, o la de societat cooperativa.

-4 No és aplicable el procediment establert en aquest article si es tracta de la simple administració o explotació per l'ens local del seu patrimoni.

Article 228

Quan l'activitat econòmica té per objecte prestar un servei públic essencial reservat per llei als ens locals, l'adopció de la iniciativa es regeix pel procediment establert per l'article 227.2, amb les particularitats següents:

a) Han de formar part de la comissió d'estudi representants dels usuaris.

b) S'ha de determinar la forma de gestió del servei, dins les establertes per la llei.

c) La memòria ha d'incloure un projecte de tarifes del servei.

Article 229

-1 Els serveis essencials que han estat reservats per llei als ens locals es poden prestar en règim de lliure concurrència o en règim de monopoli.

-2 Si la prestació del servei ha d'ésser en règim de lliure concurrència, l'aprovació definitiva correspon al ple. La prestació en règim de monopoli requereix, a més, l'aprovació del Govern de la Generalitat.

-3 Per a l'exercici dels serveis essencials reservats es pot utilitzar qualsevol de les formes de gestió establertes per la llei.

-4 L'exercici en règim de monopoli comporta, si és necessària l'expropiació, la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació dels béns afectes al servei.

Article 230

-1 Els ens locals tenen plena potestat per a constituir, organitzar, modificar i suprimir els serveis de llur competència, d'acord amb el que estableix la legislació de règim local i altres disposicions aplicables.

-2 En el supòsit de competències delegades o assignades, són aplicables les normes específiques que regulen aquesta matèria.

Article 231

-1 Els ens locals han d'acordar de manera expressa la creació del servei públic local i procedir, si s'escau, a regular-lo per reglament abans de començar a prestar-lo.

Així mateix, han de determinar les modalitats de prestació i el règim estatutari dels usuaris.

-2 Els ens locals poden declarar obligatòria la recepció dels serveis pels usuaris, si hi concorren circumstàncies d'ordre públic que ho requereixen.

Article 232

-1 En l'accés als serveis públics i en la utilització d'aquests s'ha de respectar el principi d'igualtat en relació amb totes aquelles persones que compleixen els requisits establerts per la reglamentació del servei.

-2 Si les característiques o la naturalesa del servei ho permeten, els ens locals han d'establir les tècniques de participació dels usuaris en el desenvolupament dels serveis públics, per tal de garantir llur funcionament adequat i llur millora.

Article 233

-1 La facultat d'establir el sistema de gestió dels serveis públics correspon a la potestat organitzadora dels ens locals. Els serveis públics locals es poden gestionar directament o indirecta. -2 La gestió directa pot adoptar les formes següents:

a) Gestió pel mateix ens local.

b) Organisme autònom.

c) Societat mercantil amb capital social íntegrament públic. -3 La gestió indirecta pot adoptar les formes següents:

a) Concessió.

b) Gestió interessada.

c) Concert.

d) Arrendament.

e) Societat mercantil o cooperativa amb capital social mixt.

Article 234

Per a establir i garantir la continuïtat dels serveis públics, s'han de determinar necessàriament:

a) Les característiques del servei.

b) Les obres i les instal·lacions necessàries per a l'explotació del servei amb indicació, si s'escau, de les que ha de fer el contractista.

c) Les tarifes a percebre dels usuaris.

d) El cànon, la participació i la subvenció que ha de satisfer l'ens local, si s'escau.

Article 235

Correspon als ens locals la potestat de direcció i de control del servei públic, que comporta l'exercici de la potestat de modificació i la inclusió implícita de la clàusula d'actualització del servei d'acord amb els estàndards econòmics i socials.

Article 236

-1 En la gestió directa pel mateix ens local, aquest assumeix i centralitza el servei, i exerceix de manera exclusiva les potestats de direcció i de gestió.

-2 Els mitjans personals i materials del servei s'adscriuen i s'integren en el pressupost de l'ens local, d'acord amb el principi d'unitat pressupostària.

-3 La gestió directa per l'ens local es pot fer també per mitjà d'una organització especial, amb un consell d'administració i una gerència. En aquest cas, s'ha d'obrir una secció pròpia en el pressupost de l'ens local i s'ha de portar també una comptabilitat especial.

Article 237

-1 Per a la gestió directa dels serveis es poden constituir organismes autònoms que tenen personalitat jurídica pública.

La constitució requereix la dotació d'un patrimoni independent i comporta la imputació a l'organisme autònom de drets i obligacions pròpies.

-2 L'organisme autònom pot tenir caràcter administratiu o caràcter industrial, comercial, financer o anàleg.

-3 Correspon a l'organisme autònom, en règim de descentralització, l'organització i l'administració del servei públic, sens perjudici de les facultats locals de tutela.

Article 238

-1 Els serveis locals de caràcter econòmic es poden gestionar directament per mitjà d'una societat mercantil. En aquest cas el servei s'exerceix en règim d'empresa privada i el capital social ha de pertànyer íntegrament a l'ens local.

-2 El capital social ha d'ésser desemborsat totalment des del moment de la constitució de la societat.

-3 La societat ha d'adoptar una de les formes de responsabilitat limitada i actuar amb subjecció a les normes del dret mercantil, sens perjudici de les matèries exceptuades per l'acord de creació i de l'aplicació de les normes especials sobre les empreses públiques.

Article 239

La forma de gestió a què es refereix l'article 238 es pot realitzar també mitjançant la transformació d'una societat anònima o de responsabilitat limitada, inicialment privada, en societat de capital íntegrament públic. En aquest cas, no es pot modificar l'objecte social.

Article 240

-1 La direcció i l'administració de la societat s'han de regir pels òrgans següents:

a) La junta general, assumida pel ple de l'ens local.

b) El consell d'administració.

c) La gerència.

-2 El personal de la societat no adquireix en cap cas la condició de funcionari.

-3 En matèria de contractació, les societats se subjecten al dret privat, llevat dels casos establerts en l'acord de creació. En qualsevol cas, l'adquisició de béns i l'execució d'obres s'han de sotmetre a procediments que s'adaptin als principis de publicitat i concurrència propis de la contractació administrativa. L'incompliment d'aquests principis no és causa de nul·litat del contracte, sens perjudici de les responsabilitats que hi pugui haver i de la possibilitat de resolució del contracte en cas de mala fe del contractista.

Article 241

La concessió de serveis locals comporta que el concessionari assumeixi la gestió i l'explotació del servei i que hi porti els mitjans materials, personals i tècnics necessaris. La concessió pot comprendre també la realització de les obres necessàries per a establir el servei.

Article 242

-1 La concessió de servei públic s'atorga mitjançant licitació. A la licitació s'han de determinar els criteris d'adjudicació, entre els quals han de figurar necessàriament els millors avantatges que se'n desprenen per als usuaris del servei.

-2 L'ens local no pot renunciar a la fiscalització del servei, llurs modificacions, el rescabament, al segrest o a la declaració de caducitat.

-3 En tots els casos, l'ens local ha de garantir l'equilibri econòmic de la concessió.

-4 Les clàusules de la concessió han de contenir les prescripcions determinades per reglament i han d'establir la reversió dels béns locals, i també dels béns adquirits pels concessionaris, que estiguin amortitzats al final de la concessió.

Article 243

-1 En la gestió interessada, el servei públic es presta per mitjà d'una empresa gestora, a canvi d'una participació en el resultat de l'explotació.

-2 La participació de l'empresa gestora pot ésser substituïda per una remuneració consistent en assignacions fixes, en assignacions proporcionals a la despesa o en altres primes de naturalesa vària.

-3 En cap cas el gestor no pot assumir la condició de funcionari, i la relació no pot ésser considerada com a societària o de capital compartit.

Article 244

-1 Els ens locals poden prestar els serveis públics mitjançant un concert amb altres entitats públiques o privades o amb particulars, utilitzant llurs serveis o instal·lacions.

-2 El concert es pot establir amb persones o entitats radicades fora del territori de l'ens.

-3 El pagament del concert pot consistir en un preu global predeterminat i inalterable per la totalitat del servei o per unitats o actes.

Article 245

-1 Els ens locals poden prestar els serveis públics mitjançant l'arrendament de les instal·lacions que els pertanyen.

-2 Són exclosos d'aquesta forma de gestió els serveis d'assistència social i els serveis que comporten l'exercici de potestats de coacció administrativa.

-3 Les clàusules del contracte n'han de determinar l'objecte, les obres i les instal·lacions arrendades, el preu o el cànon, els efectes del contracte, els drets i les obligacions de les parts, les tarifes i les causes d'extinció.

-4 S'entén que són aplicables a aquest sistema de gestió les disposicions corresponents a la concessió, si no són incompatibles amb la naturalesa del sistema.

Article 246

Els ens locals poden arrendar conjuntament el personal i els mitjans necessaris per a prestar els serveis públics locals. En aquest cas, l'arrendatari resta obligat a realitzar les aportacions consignades i a prestar el servei.

La retribució de l'arrendament li ha d'ésser abonada directament per l'ens local.

Article 247

-1 Els ens locals poden gestionar els serveis de naturalesa econòmica mitjançant la constitució de societats mercantils d'economia mixta, societats anònimes o de responsabilitat limitada, o la participació en

les ja constituïdes. La participació en la societat pot ésser directa de l'ens local o per mitjà d'un organisme autònom o una societat de capital públic.

-2 En el procés de fundació d'aquestes societats s'ha d'assegurar la lliure concurrència i la igualtat d'oportunitats del capital privat, ja sigui per mitjà de subscripció pública o per concurs d'iniciatives. En el cas d'una societat ja constituïda, el plec de condicions ha d'establir, si s'escau, la necessitat de modificar els estatuts de la societat per adaptar-los a les exigències del plec.

-3 Aquesta forma de gestió es pot adoptar també per mitjà d'un conveni amb una empresa única ja existent. En aquest cas, el conveni ha d'establir les modificacions estatutàries que siguin necessàries o, si s'escau, els requisits i les condicions per a la constitució de la societat mercantil d'economia mixta.

Article 248

-1 L'ens local pot ésser majoritari o minoritari en la societat. La representació de l'ens local respon a la seva quota participativa. En qualsevol cas, és necessària l'autorització de l'ens local per a les modificacions estatutàries que n'alterin la posició participativa en el capital social.

-2 S'ha de fixar en l'escriptura de constitució o d'ampliació de capital el valor de l'aportació de l'ens local. El capital social ha d'ésser desemborsat completament en el moment de la constitució o d'ampliació de capital.

-3 Els ens locals poden aportar exclusivament la concessió del servei, degudament valorada.

-4 El capital privat s'ha d'amortitzar dins el període de la gestió del servei. Acabat aquest període, l'actiu i el passiu de la societat reverteixen a l'ens local.

Article 249

-1 Els ens locals, per prestar els serveis públics de llur competència, poden promoure la creació de cooperatives, d'acord amb el que estableixen aquesta Llei i les que regulen aquestes entitats.

-2 Els ens locals poden participar també en les cooperatives ja constituïdes que aconsegueixen activitats d'interès públic, amb la finalitat assenyalada per l'apartat 1.

-3 En tots els casos, l'aportació de l'ens local en relació amb el capital social només pot ésser parcial.

-4 Són aplicables a aquesta forma de gestió les disposicions corresponents a les societats mercantils, llevat de les excepcions fixades per reglament d'acord amb l'especial naturalesa jurídica de l'entitat.

Article 250

En els supòsits de gestió indirecta dels serveis públics s'han de complir les regles següents:

a) S'ha d'establir el termini del contracte, que en cap cas no pot excedir els cinquanta anys.

b) S'han de determinar les tarifes per la prestació del servei i els terminis i les condicions per a revisar-les.

c) S'han d'establir les garanties necessàries per a la reversió, en condicions normals d'utilització, de les instal·lacions, els béns i els materials del servei, un cop exhaurit el termini del contracte.

Article 251

-1 Les tarifes dels serveis públics tenen la consideració de taxes, llevat de les dels serveis gestionats per mitjà d'un organisme autònom de caràcter industrial, comercial o financer, d'una societat mercantil o cooperativa, en els quals casos tenen la consideració de preu, sotmès a les prescripcions civils i mercantils. Tanmateix, tenen la consideració de taxes si el servei és gestionat en règim de monopoli o si és de recepció obligatòria pels administrats.

-2 Les tarifes dels serveis sotmesos a règim d'utilització de preus han d'ésser aprovades per l'Administració de la Generalitat, després d'un estudi econòmic. Si en el termini de tres mesos no ha resolt l'expedient, s'entén que les tarifes són aprovades per silenci administratiu.

-3 Les tarifes han d'ésser suficients per a l'autofinançament del servei. No obstant això, si hi concorren circumstàncies que aconsellen d'establir una quantia inferior, cal que l'ens local estableixi simultàniament les compensacions econòmiques necessàries.

Article 252

El consorci és una entitat pública de caràcter associatiu que pot ésser constituïda pels ens locals amb altres administracions públiques per a finalitats d'interès comú o amb entitats privades sense ànim de lucre que tenen finalitats d'interès públic concurrents amb les dels ens locals.

Article 253

-1 El consorci és de naturalesa voluntària i té personalitat jurídica pròpia per a crear i gestionar serveis i activitats d'interès local o comú. Es constitueix per acord de les diferents entitats que l'integren o per adhesió posterior, posterior, segons les normes internes que el regeixen.

-2 Als consorcis que tenen per objecte la cooperació entre les administracions públiques, són aplicables, en tots els casos, les normes que regulen les relacions interadministratives.

Article 254

-1 El consorci pot utilitzar qualsevol de les formes de gestió del servei establertes per la legislació de règim local.

-2 Els estatuts del consorci han de determinar les especificitats del règim orgànic, funcional i financer en relació amb el general dels ens locals o, si s'escau, amb el de les altres administracions que intervenen en el consorci.

Article 255

-1 Els municipis no poden participar en els consorcis en què intervenen comarques diferents a la qual pertanyen si l'objecte del consorci és coincident amb una activitat o amb un servei declarats d'interès comarcal en el programa d'actuació de la seva comarca.

-2 No obstant això, si es demostra objectivament la necessitat o la conveniència de la participació, el Conseller de Governació, a sol·licitud dels municipis interessats, escoltades les comarques i les altres administracions afectades i amb informe previ de la Comissió Jurídica Assessora, pot autoritzar la participació del municipi en el consorci.

Capítol III

Contractació

Article 256

-1 Els ens locals poden concertar els contractes, els pactes o les condicions que considerin adequats, sempre que no siguin contraris a l'interès públic, a l'ordenament jurídic o als principis de bona administració, i els han de complir d'acord amb llur contingut, sens perjudici de les prerrogatives establertes, si s'escau, a favor dels dits ens.

-2 Els contractes subscrits pels ens locals es regeixen per les normes següents:

a) Aquesta Llei i els reglaments que la desenvolupen, en el marc de la legislació bàsica estatal, dels quals és supletòria la legislació de contractes de la Generalitat.

b) Les ordenances de cada ens local.

Article 257

-1 L'objecte dels contractes ha d'ésser determinat i se n'ha de justificar en l'expedient de contractació la necessitat per a les finalitats públiques corresponents. L'expedient ha d'incloure també el pressupost de despesa.

-2 Els contractes han de tenir un preu cert, que s'ha d'abonar a l'empresari en funció de la prestació efectuada i d'acord amb el que s'hagi convingut.

-3 Els contractes s'han d'establir d'acord amb els principis de publicitat i de concurrència, llevat de les excepcions establertes per llei, i s'entén que són perfeccionats quan els aprova l'òrgan de contractació corresponent.

Article 258

Els contractes subscrits pels ens locals, a l'efecte de la determinació del règim jurídic, es classifiquen en:

- a) Contractes administratius d'execució d'obres, de gestió de serveis públics i de subministraments.
- b) Contractes administratius especials.
- c) Contractes privats.

Article 259

Els contractes l'objecte directe dels quals és l'execució d'obres i la gestió de serveis públics de l'ens local, i també la prestació de subministraments als ens locals, tenen el caràcter d'administratius i la preparació, l'adjudicació, els efectes i l'extinció d'aquests contractes es regeixen per la legislació a què fa referència l'article 256 i, supletòriament, per la resta de les normes del dret administratiu. En defecte d'aquestes últimes, s'apliquen les normes del dret privat.

Article 260

Els contractes administratius especials es regeixen, pel que fa a la preparació, l'adjudicació, els efectes i l'extinció, per llurs normes especials i, en defecte d'aquestes i per analogia, per la legislació aplicable als contractes d'obres, de gestió de serveis i de subministraments i per les altres normes del dret administratiu. En defecte d'aquestes, s'apliquen les normes del dret privat.

Article 261

Als efectes del que disposa l'article 260, tenen caràcter administratiu especial:

Primer. Els contractes de contingut patrimonial, de préstec, de dipòsit, de transport, d'arrendament, de societat i qualsevol altre, quan hi concorri alguna de les circumstàncies següents: a) Que així ho declari expressament la llei.

b) Que estigui directament vinculat al desenvolupament regular del servei públic.

c) Que gaudeixi de característiques intrínseques que facin necessària una tutela especial de l'interès públic per al desenvolupament del contracte.

Segon. Els contractes d'assistència amb empreses consultores o de serveis, que poden tenir per objecte:

a) L'elaboració d'estudis, plans, projectes, memòries i informes de caràcter tècnic, econòmic i social.

b) La prestació de serveis tècnics, econòmics, industrials, comercials o qualsevol altra de naturalesa anàloga, sempre que no incloguin l'execució d'obres, la gestió de serveis públics o la prestació de subministraments, ja que en aquest supòsit són regulats directament per les disposicions de la legislació de contractes de l'Estat que siguin en cada cas aplicables.

c) L'execució d'altres serveis complementaris, com són la mecanografia, l'arxiu, la documentació, la realització material de notificacions i altres d'índole administrativa, i també els serveis d'agència, de neteja, de calefacció, d'informació i els serveis anàlegs.

Tercer. Els contractes forestals regulats per la legislació especial corresponent.

Quart. Els contractes per a la realització de treballs específics i concrets, no habituals dels ens locals, subscrits excepcionalment amb persones físiques que, a més de tenir plena capacitat d'obrar, tenen els

requisits de solvència tècnica o científica necessària per a desenvolupar els treballs que se'ls encomanen.

Article 262 -1 Els contractes privats dels ens locals es regeixen:

a) Pel que fa a la preparació i l'adjudicació, per llurs normes administratives especials i, en defecte d'aquestes, per la legislació aplicable sobre la preparació i l'adjudicació dels contractes d'obres, de gestió de serveis públics i de subministraments, la qual ha d'ésser aplicada per analogia a la figura contractual de què es tracti.

b) Pel que fa als efectes i l'extinció, per les normes del dret privat que siguin aplicables en cada cas, en defecte de normes especials, si n'hi hagués.

-2 Tenen la consideració de contractes privats dels ens locals:

a) Els contractes de compra-venda, de permuta, de lloguer i de donació d'immobles i els altres contractes a què fan referència les normes sobre patrimoni, si no hi concorre cap de les circumstàncies especificades per l'article 261.

b) Els contractes típics del dret civil i del dret mercantil que pel fet de no quedar inclosos en els supòsits especificats pels articles 259 i 261, no tenen caràcter administratiu.

c) Els contractes el caràcter dels quals no es pot deduir de les normes establertes pels articles 259 i 261.

Article 263

Estan facultades per a contractar amb els ens locals les persones naturals o jurídiques, espanyoles o estrangeres, que tinguin plena capacitat d'obrar i no estiguin compreses en cap dels supòsits d'incapacitat i d'incompatibilitat determinats per la legislació bàsica estatal i per les normes que la despleguen.

Article 264

-1 Les competències dels òrgans de les corporacions locals en matèria de contractació es regeixen per les normes següents:

a) És competència del president o del gerent la contractació d'obres, serveis i subministraments quan la seva quantia no excedeixi el cinc per cent dels recursos ordinaris del pressupost ni el cinquanta per cent del límit general aplicable a la contractació directa.

b) És competència del ple la contractació de les obres, els serveis i els subministraments no inclosos en la lletra

a).

-2 La competència per a subscriure el contracte comporta la facultat d'aprovar el projecte, el plec de clàusules administratives, el plec de prescripcions tècniques, l'expedient de contractació i la despesa, la facultat d'adjudicar el contracte i formalitzar-lo i totes les altres facultats que la legislació atribueix a l'òrgan de contractació.

-3 El ple pot delegar les facultats de contractació en la comissió de govern amb les condicions següents:

a) L'acord de delegació ha de determinar si es refereix a totes les facultats de contractació o no.

b) Per a la contractació directa s'ha de fixar prèviament, per acte general o per reglament, la quantia màxima de la delegació.

c) No poden ésser objecte de delegació les facultats de contractació quan la Llei exigeix una majoria qualificada per a l'establiment del contracte.

Article 265

-1 L'òrgan competent per a contractar té la prerrogativa d'interpretar els contractes administratius i resoldre els dubtes que n'ofereixi el compliment. Igualment, per raó d'interès públic, pot modificar els contractes subscrits i acordar-ne la resolució dins els límits i amb subjecció als requisits i els efectes establerts

legalment.

-2 Les facultats atorgades per l'apartat 1 ho són sens perjudici de l'audiència preceptiva del contractista i de les responsabilitats i les indemnitzacions que s'escaiguin.

-3 Els acords dictats per l'òrgan competent per a interpretar, modificar i resoldre els contractes són immediatament executius. Abans d'adoptar-los és preceptiu l'informe del secretari i de l'interventor de la corporació.

-4 Cal el dictamen preceptiu de la Comissió Jurídica Assessora en els casos següents:

a) Interpretació i resolució dels contractes quan la quantia dels quals excedeix la determinada per la legislació de la Generalitat i, si s'escau, de l'estatal, en matèria de contractació administrativa.

b) Modificació dels contractes la quantia dels quals excedeix el vint per cent del preu del contracte.

Article 266 Els expedients de contractació són:

a) De tramitació ordinària.

b) De tramitació urgent, per a les obres, els serveis, el subministraments i les adquisicions que tenen aquest caràcter.

c) De règim excepcional, per a les obres, els serveis, els subministraments i les adquisicions d'emergència.

Article 267

-1 Poden ésser objecte de tramitació urgent els expedients que es refereixen a les obres, els serveis, els subministraments i les adquisicions de reconeguda i inajornable necessitat i a les adquisicions la tramitació de les quals convé d'accelerar per raons d'interès públic. La declaració d'urgència correspon a l'òrgan de contractació competent, i els expedients qualificats d'urgents segueixen el tràmit abreujat establert per la Llei de Contractes de l'Estat i, si s'escau, per la legislació de contractes de la

Generalitat.

-2 El ple i el president de les corporacions locals poden exercir les facultats excepcionals en matèria de contractació que siguin necessàries quan les entitats locals han de realitzar obres, serveis, adquisicions o subministraments d'emergència, a causa d'esdeveniments catastròfics, situacions que comporten un greu perill, o necessitats que afecten directament la seguretat pública. Si és el president el que exerceix la facultat, n'ha de donar compte al ple de la corporació en la primera sessió que celebri.

Article 268

-1 Abans de la perfecció i, si s'escau, de la licitació del contracte, s'han d'aprovar els plecs de clàusules administratives particulars, que han d'incloure els pactes i les condicions específics definidors dels drets i les obligacions que assumeixen les parts contractants.

-2 Abans de l'aprovació dels plecs per l'òrgan competent, és preceptiu que emetin informe el secretari i l'interventor de la corporació.

Article 269

-1 Els ens locals poden aprovar plecs de clàusules administratives generals. Aquests plecs han de contenir les determinacions jurídiques, econòmiques i administratives típiques que s'han d'aplicar a tots els contractes d'objecte anàleg i les determinacions exigides per la legislació aplicable a la contractació laboral.

-2 Els plecs de clàusules administratives generals han de referir-se necessàriament als aspectes següents:

a) L'execució del contracte i les incidències d'aquest.

b) Els drets i les obligacions de les parts i el règim econòmic.

c) Les modificacions del contracte, amb indicació dels supòsits i dels límits.

d) Les causes de resolució del contracte.

e) La conclusió del contracte, les recepcions, el termini de garantia i la liquidació.

-3 L'aprovació dels plecs de clàusules administratives generals correspon al Ple, d'acord amb el procediment establert per a les ordenances locals. Abans de l'aprovació inicial i de la definitiva, és necessari l'informe del secretari i l'interventor de la corporació.

-4 Els plecs de clàusules administratives particulars només poden modificar els plecs generals d'acord amb el procediment establert per l'apartat 3. No obstant això, no s'entén com a modificació la inclusió de noves clàusules per a desplegar el plec de les clàusules administratives generals.

Article 270

-1 Els plecs de clàusules administratives, un cop aprovats, s'han d'exposar al públic durant un termini mínim de quinze dies, i s'ha d'anunciar en el Butlletí Oficial de la la província i en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, perquè s'hi puguin presentar reclamacions, les quals han d'ésser resoltes pel mateix òrgan de contractació.

-2 El requisit establert per l'apartat 1 no s'ha de complir si s'han aprovat prèviament clàusules administratives generals.

Article 271 -1 Els contractes es poden adjudicar per:

a) Subhasta.

b) Concurs.

c) Contractació directa.

-2 Els contractes d'obres s'adjudiquen ordinàriament per subhasta.

-3 Els contractes de gestió de serveis s'adjudiquen ordinàriament per concurs.

-4 Els contractes de subministraments s'adjudiquen ordinàriament per subhasta o per concurs.

Article 272

-1 En l'adjudicació dels contractes per subhasta es pot establir un tràmit d'admissió prèvia, per mitjà del qual es poden excloure abans de considerar les proposicions dels empresaris, les que no compleixen els requisits establerts pel plec de clàusules administratives particulars o generals. Per aplicar aquest procediment cal que els plecs esmentats fixin els criteris objectius que han de regular l'admissió prèvia.

-2 En la subhasta es pot utilitzar també un procediment restringit de licitació, d'acord amb els termes i les condicions que estableix la Llei de Contractes de l'Estat.

En aquest cas no es pot aplicar el que disposa l'apartat 1.

-3 En l'adjudicació dels contractes per concurs es pot establir també un tràmit d'admissió prèvia o utilitzar un procediment restringit, d'acord amb el que estableixen els apartats 1 i 2.

Article 273

S'adjudiquen per concurs els contractes d'obres en què concorrin les circumstàncies següents, que hauran de justificar-se a l'expedient:

a) Aquells en els quals no és possible de fixar prèviament un pressupost definitiu.

b) Els que es refereixen a l'execució d'obres els projectes o les prescripcions tècniques de les quals no han pogut ésser establerts prèviament per l'entitat local i els avantprojectes dels quals han d'ésser presentats pels licitadors.

- c) Si l'ens local considera que el projecte aprovat pot ésser millorat amb altres solucions tècniques, les quals han d'ésser proposades pels licitadors.
- d) Aquells per a la realització dels quals faciliti l'ens local materials i mitjans auxiliars la bona utilització dels quals exigeixi garanties especials dels contractistes.
- e) Si el contracte es refereix a obres de tecnologia especialment avançada o l'execució de les quals és particularment complexa o exigeix, per llur naturalesa, garanties o condicions especials dels contractistes.
- f) Aquells en els quals el preu ofert no constitueix l'element essencial de l'adjudicació.

Article 274

-1 Les subhastes i els concursos s'han d'anunciar en el Butlletí Oficial de la província, en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i, si s'escau, en el Boletín

Oficial del Estado.

-2 L'anunci s'ha de publicar amb vint dies d'antelació i ha d'especificar:

- a) L'objecte del contracte.
- b) El termini i l'horari per a presentar les proposicions en la secretaria de la corporació.
- c) El lloc, el dia i l'hora en què s'ha de tenir la subhasta o el concurs.
- d) El model de proposició, l'extracte dels plecs de condicions, la fiança provisional i la definitiva.
- e) Els documents que han de presentar els licitadors.

-3 Les subhastes i els concursos s'han d'anunciar també en el diari oficial de les comunitats europees si correspon per raó de la quantia, d'acord amb el que determinen la normativa comunitària i, si s'escau, la legislació bàsica estatal.

-4 En la secretaria de la corporació hi ha d'haver a disposició dels interessats el projecte, el plec de clàusules administratives particulars i generals i els altres documents que convé de conèixer per a participar en la licitació.

Article 275

-1 La contractació directa es pot acordar en els supòsits següents:

a) Si no és possible de promoure concurrència en l'oferta o no és convenient de fer-ho per circumstàncies tècniques o excepcionals o perquè els productes a contractar són emparats per patents o drets d'autor, constitueixen model d'utilitat o tenen un proveïdor o posseïdor únic.

b) Els de reconeguda urgència, com a conseqüència de necessitats paleses que exigeixen una execució immediata, llevat que es pugui aplicar la tramitació urgent regulada per l'article 267. En aquest cas, cal una justificació raonada, que ha de constar en l'expedient, amb un informe del secretari i de l'interventor i l'acord del ple de la corporació.

c) Per a l'execució d'obres declarades de notori caràcter artístic, d'acord amb l'informe de l'Administració competent, i per a l'adquisició d'obres artístiques.

d) Els que no arriben a adjudicar-se per manca de licitadors, perquè les proposicions presentades no han estat declarades admissibles o perquè l'empresari a qui ha estat adjudicat no compleix les condicions necessàries per a dur a terme la formalització del contracte. En tots aquests casos, el contracte s'ha de realitzar amb subjecció a les mateixes condicions i preus anunciats, llevat que la corporació acordi de posar-lo novament a licitació, amb les condicions que en cada cas s'escaiguin.

e) Els que tenen per finalitat continuar l'execució d'obres els contractes de les quals han estat resolts, i sempre que es compleixin els requisits fixats per la lletra d). El que disposa aquest apartat s'entén sens

perjudici, si s'escau, del que estableix la lletra b).

f) Els que tinguin per objecte la investigació, l'assaig, l'estudi o la posada a punt.

-2 Per raó de la quantia es pot procedir a la contractació directa en els supòsits següents:

a) Els contractes d'obres, de manteniment o d'inversions, sempre que no sobrepassin el cinc per cent dels recursos ordinaris del pressupost.

b) Els contractes de gestió de serveis públics, sempre que no sobrepassin el cinc per cent dels recursos ordinaris del pressupost, si les despeses de primer establiment previstes són inferiors als cinc milions de pessetes, en un termini superior als dos anys.

c) Els contractes de subministrament, sempre que no se sobrepassi el cinc per cent dels recursos ordinaris del pressupost.

d) La resta de contractes, sempre que no se sobrepassi el cinc per cent dels recursos ordinaris del pressupost.

-3 En el cas que la durada del contracte excedeixi l'annualitat pressupostària, s'ha de determinar, pel que fa al límit, pel còmput total del temps de la durada. En cap cas no es pot superar el límit establert per a la contractació directa en les normes bàsiques aplicables a totes les administracions públiques.

-4 Llevat del supòsit establert per l'apartat 1.a), l'òrgan de contractació ha de consultar, abans de realitzar l'adjudicació, tres empreses com a mínim, si és possible, capacitades per a l'execució de les obres, ha de fixar amb l'empresa seleccionada el preu just del contracte i ha de deixar-ne constància a l'expedient.

Article 276

Els ens locals poden executar directament per administració les obres en què concorre alguna de les circumstàncies establertes per la legislació de contractes de l'Estat i de la Generalitat, sens perjudici de les limitacions fixades per reglament, ateses les característiques de l'ens i de les obres a executar.

Article 277 -1 Les meses de contractació són integrades:

a) Pel president de la corporació, o el membre d'aquesta en què delegui.

b) Pels vocals que determinen les ordenances de contractació de l'ens local o, en defecte d'aquestes, l'òrgan de contractació competent.

-2 En qualsevol cas, ha de formar part de la mesa el secretari. Pot també formar-ne part l'interventor de la corporació, amb veu però sense vot.

Article 278

-1 En les subhastes, la mesa de contractació ha de qualificar prèviament els documents presentats en temps i forma i ha d'obrir després les pliques en acte públic.

-2 La mesa ha d'acordar l'adjudicació provisional del contracte al millor postor o a la proposta més apropada a la mitjana aritmètica de totes les proposicions vàlidament presentades, si així s'ha establert en l'acord d'iniciació de l'expedient de contractació.

-3 Els licitadors assistents a l'acte poden formular reclamacions contra l'adjudicació provisional.

Article 279

-1 L'aprovació o l'adjudicació definitiva per l'òrgan competent perfecciona el contracte tramitat per subhasta.

-2 L'adjudicació definitiva confirma la provisional, llevat que:

a) La mesa de contractació hagi acordat l'adjudicació provisional amb infracció de l'ordenament jurídic. En aquest cas, cal un informe previ del secretari de la corporació.

b) Es presumeix fonamentadament, amb informe previ del secretari de la corporació i, si s'escau, de l'interventor, que la proposició no pot ésser complerta normalment com a conseqüència de baixes desproporcionades o temeràries. En aquest cas, cal donar audiència a l'interessat abans d'adoptar la resolució.

Article 280

Els preceptes d'aquesta llei relatius a la realització de la subhasta regeixen també per al concurs, llevat d'allò que és aplicable exclusivament a la primera de les dues formes d'adjudicació.

Article 281

-1 S'han de precisar en els plecs de clàusules administratives dels concursos els criteris bàsics que s'han de tenir en compte per a adjudicar el contracte.

-2 Els licitadors poden introduir en llurs proposicions les modificacions pertinents per a la realització de l'objecte del contracte, dins els límits assenyalats expressament pel plec de clàusules administratives.

Article 282

-1 Si s'ha establert el tràmit d'admissió prèvia, d'acord amb el que disposa l'article 272.1, els licitadors han d'acompanyar els documents justificatius exigits per a l'admissió en sobre independent de la proposició.

-2 A la vista dels documents justificatius, l'òrgan de contractació ha de resoldre sobre l'admissió dels empresaris a la subhasta.

-3 El president de la mesa de contractació, en l'acte públic d'adjudicació provisional, ha de notificar el resultat de l'admissió a les empreses que hi intervenen i, tot seguit, la mesa ha d'acordar l'adjudicació provisional, d'acord amb el que estableix l'article 278.2.

-4 Si el tràmit a què es refereixen els apartats 1, 2 i 3 s'aplica al concurs, l'òrgan de contractació ha de resoldre sobre l'admissió prèvia a la vista dels documents justificatius adjuntats.

Article 283

-1 La mesa de contractació ha d'obrir les proposicions presentades i elevar-les, juntament amb l'acta i amb les observacions pertinents, a l'òrgan que ha de realitzar l'adjudicació del contracte.

-2 L'òrgan competent pot optar entre adjudicar el contracte a la proposició més avantatjosa, sense atendre necessàriament el seu valor econòmic, o declarar desert el concurs.

Article 284

Per al procediment restringit, s'apliquen les normes generals de la subhasta o del concurs, sens perjudici de les normes especials següents:

a) Les sol·licituds de participació han d'anar acompanyades de la documentació que acredita la personalitat de l'empresari, la classificació, si s'escau, i el compliment de les condicions de solvència financera, econòmica i tècnica determinades en l'anunci de licitació.

b) L'òrgan de contractació ha de seleccionar els empresaris i invitar els admesos, simultàniament i per escrit, a presentar llurs proposicions en el termini assenyalat en cada cas, el qual no pot ésser inferior a vint-i-un dies naturals. Aquest termini es pot reduir a deu dies en cas d'urgència.

Article 285

-1 L'adjudicació del contracte, sigui quin sigui el procediment seguit, s'ha de publicar en el Butlletí Oficial de la província, en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i, si s'escau, en el Boletín Oficial del Estado.

En són exceptuats els contractes l'import dels quals és inferior a cinc milions de pessetes.

-2 L'adjudicació s'ha de notificar directament a l'adjudicatari i també, si no s'ha de publicar l'adjudicació, als

licitadors restants.

Article 286

-1 El document de formalització notarial o administrativa ha de contenir els requisits generals establerts per reglament.

S'ha d'adjuntar al document, com a annex, un exemplar del plec de clàusules administratives particulars signat per l'adjudicatari, el qual ha d'ésser arxivat o, si s'escau, protocol·litzat.

-2 S'han de formalitzar en escriptura els contractes que s'hagin d'anotar o d'inscriure en algun registre que exigeixi el compliment d'aquest requisit, i aquells en què ho sol·licita una de les parts, en el qual cas les despeses originades han d'anar al seu càrrec.

-3 Els altres contractes s'han de formalitzar en document administratiu, llevat dels de subministrament per mitjà de compres directes fetes en establiments comercials oberts al públic. En aquest cas, és suficient la factura comercial, que ha de contenir els requisits establerts per reglament.

Article 287

-1 Per a contractar l'execució d'obres amb l'Administració local, és indispensable que el contractista hagi obtingut prèviament la classificació acreditativa de la seva capacitat financera, econòmica i tècnica.

-2 Els criteris de classificació són els que estableix, amb caràcter general, la Llei de Contractes de l'Estat. En qualsevol cas, les competències atorgades a òrgans estatals pels articles 102 i 109 de l'esmentada Llei corresponen al ple de la corporació.

Article 288

-1 Per poder participar en les subhastes, i els concursos, s'ha de consignar prèviament una fiança, la qual ha d'ésser reintegrada després de l'adjudicació provisional del contracte, llevat de la de l'adjudicatari, que és retinguda fins que es formalitza el contracte.

-2 Els adjudicataris tenen l'obligació de constituir una fiança definitiva, que ha de respondre de tots els conceptes i conseqüències derivats de l'incompliment de les condicions contractuals.

-3 No s'exigeix fiança en els contractes de subministrament la naturalesa o les condicions dels quals no requereixen la prestació de garanties, ni en els contractes garantits d'acord amb les pràctiques comercials internacionals, si l'empresa subministradora és estrangera.

-4 La fiança es pot constituir en metàl·lic o en títols de deute públic. També s'admet l'aval si ho acorda el ple i és atorgat per un banc, oficial o privat, per mutualitats professionals constituïdes a aquest efecte o per entitats d'assegurances sotmeses a la Llei 33/1984, del 2 d'agost.

-5 En els contractes de durada superior a un any es pot establir una clàusula de revisió de la fiança.

Article 289

En les corporacions en les quals la importància dels subministraments ho justifica, és potestativa la constitució d'una junta de compres. El ple n'ha d'acordar la constitució i n'ha de determinar la composició.

TÍTOL XX

Del personal al servei dels ens locals Article 290

-1 El personal al servei de les corporacions locals és format:

- a) Pels funcionaris de carrera.
- b) Pel personal interí.
- c) Pel personal laboral.

d) Pel personal eventual.

-2 Els funcionaris de carrera poden ésser funcionaris amb habilitació nacional. Als funcionaris de carrera es reseven les funcions determinades per la normativa bàsica de l'Estat i les altres que estableixen les normes que la desenvolupen.

-3 El personal laboral pot ésser de caràcter permanent o de caràcter no permanent.

Article 291

-1 Els ens locals han d'aprovar anualment, mitjançant llur pressupost, les plantilles, les quals han de comprendre tots els llocs de treball reservats a cada classe de personal.

-2 Els ens locals han de formar la relació de llocs de treball de l lur organització, d'acord amb la legislació bàsica de l'Estat i amb el desenvolupament reglamentari de la Generalitat.

-3 Els ens locals han de constituir també un registre de llur personal, en el qual s'ha d'inscriure tot el personal a llur servei i s'hi han d'anotar tots els actes que afecten la vida administrativa d'aquest. El registre ha de determinar, a més, les nòmines, a efectes de la deguda justificació de retribucions, les quals han d'ésser coordinades amb les dels altres ens públics.

-4 En l'exercici de llurs funcions de cooperació i sens perjudici de les funcions que corresponen a la Generalitat, les comarques han de cooperar en la constitució del registre de personal de llurs municipis.

-5 La relació de llocs de treball pot atribuir, excepcionalment, a algun o a alguns d'aquests llocs la condició de polivalent, d'acord amb les necessitats especials de l'ens local. En aquest cas, s'han de determinar els períodes temporals corresponents, i les condicions generals de selecció han de comprendre els requisits exigibles per a exercir les diferents funcions assignades al lloc de treball.

-6 S'ha de trametre còpia de la plantilla i de la relació de llocs de treball al Departament de Governació en el termini de trenta dies des de l'aprovació, i s'han de publicar íntegrament en el Butlletí Oficial de la província i en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Article 292

-1 Les corporacions locals han de formular públicament llurs ofertes d'ocupació, d'acord amb els criteris fixats per la normativa bàsica estatal, la qual pot ésser desenvolupada per reglament de la Generalitat.

-2 En l'oferta pública s'ha de fer constar, si s'escau, l'aplicació del que estableix l'article 293.4.

Article 293

-1 L'accés a la condició de funcionari de carrera o de personal laboral de les corporacions locals s'ha de fer d'acord amb l'oferta pública d'ocupació, mitjançant una convocatòria pública i els sistemes de concurs, concurs-oposició o oposició lliure, en els quals s'ha de garantir el compliment dels principis constitucionals d'igualtat, de mèrit i de capacitat.

-2 Els anuncis de convocatòries de proves d'accés a la funció pública local i de concursos per a proveir llocs de treball s'han de publicar, a més del que disposa la normativa bàsica de l'Estat, en el Diari Oficial de la

Generalitat de Catalunya.

-3 La selecció s'ha de fer d'acord amb les regles bàsiques, els programes mínims i la titulació contingudes en la normativa bàsica de l'Estat, la qual ha de determinar, si s'escau, els diplomes lliurats per l'Escola d'Administració Pública, complementaris dels títols acadèmics, que s'han d'exigir per participar en les proves selectives. El ple de la corporació local n'ha d'aprovar les bases.

-4 Si ho acorda el ple de la corporació local, la selecció del seu personal es pot encomanar a la Generalitat, mitjançant l'Escola d'Administració Pública de Catalunya. En aquest cas, la Generalitat aprova les bases i fa la convocatòria i el procés de selecció, en el marc del que estableix l'apartat 3.

Article 294

-1 Correspon als ens locals determinar els cossos, les escales, les places i les categories de llurs funcionaris, els quals s'han d'agrupar d'acord amb els grups de titulació establerts per la legislació bàsica estatal. L'exercici d'aquesta facultat s'ha d'ajustar als criteris de coordinació i d'homologació establerts per garantir la mobilitat funcional.

-2 D'acord amb llurs ofertes d'ocupació pública, els ens locals han de seleccionar el personal per mitjà de convocatòria pública i dels sistemes de concurs, oposició o concurs-oposició lliures, en els quals han de quedar garantits els principis d'igualtat, de mèrit, de capacitat i de publicitat.

Article 295

La selecció per oposició consisteix a superar les proves teòriques i pràctiques exigides en la convocatòria pública, adequades a l'exercici de la funció i també, si s'escau, a superar un curs selectiu de formació a l'Escola d'Administració Pública de Catalunya quan es tracta de proveir places dels grups A) i B). Per als funcionaris dels grups C), D) i E), els cursos de formació de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, en els casos en què s'estableixin, no tenen caràcter selectiu.

Article 296

-1 La selecció per concurs-oposició consisteix a superar les proves corresponents i, si s'escau, els cursos selectius de formació, i també a posseir determinades condicions degudament valorades de formació, de mèrits o de graus d'experiència.

-2 La valoració d'aquests mèrits o nivells d'experiència no pot significar, en relació amb les proves selectives, més de la tercera part de la puntuació màxima assumible en el conjunt del concurs-oposició. Amb la finalitat d'assegurar la deguda idoneïtat dels candidats, aquests han de superar, en la fase d'oposició, la puntuació mínima que s'ha establert per a les proves selectives respectives.

-3 Quan la fase de concurs és prèvia a l'oposició, no pot tenir caràcter eliminatori.

Article 297

-1 La selecció per concurs consisteix a valorar els mèrits, d'acord amb el barem inclòs en la convocatòria corresponent, la qual ha d'ésser en tots els casos pública i lliure.

-2 El sistema de concurs només es pot utilitzar per a adquirir la condició de funcionari quan es tracta de proveir llocs de treball corresponents a places singulars pertanyents als grups A) i B), que per raó de les característiques i de la tecnificació, han d'ésser proveïdes amb personal de mèrits rellevants i condicions excepcionals.

-3 També es pot utilitzar el sistema de concurs per a proveir llocs de treball dels funcionaris del grup E) i dels funcionaris dels cossos o escales d'administració especial.

-4 Les dotacions per a proveir places pel sistema de concurs han de figurar degudament especificades en un annex al pressupost.

Article 298

-1 El personal interí i el personal laboral no permanent són seleccionats mitjançant convocatòria pública i pel sistema de concurs, llevat dels casos de màxima urgència.

-2 Als efectes de l'apartat 1, l'ens local pot convocar un únic concurs anual, on s'ha d'establir l'ordre de preferència per a proveir les vacants que es produeixen durant l'any.

-3 En el cas de màxima urgència, el nomenament del funcionari o la contractació de personal s'han de publicar en el Butlletí Oficial de la província i en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, i se n'ha de donar coneixement al ple en la primera sessió que tingui.

Article 299

-1 Els membres dels tribunals o d'òrgans similars han d'ésser designats per la corporació d'acord amb les normes següents:

a) Un terç és integrat per membres i/o funcionaris de la mateixa corporació.

b) Un altre terç és integrat per personal tècnic.

c) L'altre terç és integrat per representants de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, a proposta de la mateixa Escola.

-2 En els tribunals o òrgans similars s'ha de garantir la presència de funcionaris, però en cap cas no han d'ésser constituïts majoritàriament per membres en actiu del mateix cos o la mateixa escala per als quals s'ha de fer la selecció. El personal tècnic i el funcionari ha de tenir la idoneïtat necessària en relació amb el tipus de places a proveir.

-3 El president de la corporació o un membre d'aquesta en qui delegui presideix els tribunals o òrgans similars.

-4 El nomenament del tribunal o d'un òrgan similar correspon a l'òrgan de l'ens local competent per al nomenament dels funcionaris de què es tracti.

-5 Els concursos per a proveir llocs de treball han d'ésser resolts motivadament pel ple de la corporació, a proposta del tribunal o d'un òrgan similar designat a aquests efectes.

-6 La regulació de la composició i el funcionament dels tribunals o d'òrgans similars han d'ésser objecte de desplegament per reglament de la Generalitat.

Article 300

-1 A més dels cursos selectius establerts pels articles 295 i 296, l'Escola d'Administració Pública de Catalunya organitza cursos de perfeccionament, especialització i promoció per als funcionaris al servei de les entitats locals, en els quals poden col.laborar l'Institut de

Estudios de Administración Local i els organismes similars de caràcter públic.

-2 S'han de determinar per reglament els supòsits en què ha d'ésser obligatòria la realització de cursos de perfeccionament i els efectes preferents, en igualtat de les altres condicions exigides, per a la provisió de llocs de treball i la promoció interna, que s'atribueixin als cursos d'especialització i de promoció.

Article 301

-1 Els llocs de treball reservats a funcionaris s'han de proveir per concurs, mitjançant convocatòria pública, en el qual s'han de valorar els mèrits al·legats d'acord amb les bases de la convocatòria, entre els quals s'han de considerar preferents, segons que es determini per reglament, la valoració del treball desenvolupat en altres llocs de les administracions públiques, els cursos seguits a l'Escola d'Administració Pública de Catalunya o en altres institucions, i les titulacions acadèmiques i l'antiguitat, en relació amb el lloc de treball a proveir. El cessament en els càrrecs proveïts per concurs exigeix un expedient administratiu amb audiència de l'interessat i una comunicació a la representació del personal.

-2 Excepcionalment, es poden proveir per lliure designació els llocs que figurin amb aquesta qualificació en la relació de llocs de treball. En aquests casos, és també preceptiva la publicació de la convocatòria en els mateixos termes que en els supòsits de concurs.

-3 Mentre no es resolgui el concurs, el lloc de treball ha d'ésser ocupat per un funcionari habilitat. El nomenament ha d'ésser simultani a la convocatòria del concurs.

Article 302

-1 Els funcionaris d'altres administracions públiques i de corporacions locals es poden presentar a les convocatòries per proveir llocs de treball dels ens locals, d'acord amb el que disposa la relació corresponent de llocs de treball.

-2 Els funcionaris procedents d'altres administracions que accedeixen al servei de l'administració local a Catalunya han de posseir un grau de coneixement suficient del català per a desenvolupar les funcions del lloc de treball propi.

-3 La designació per al lloc de treball determina simultàniament l'accés a la funció pública de la corporació local corresponent i l'adscripció a un lloc concret. En l'Administració d'origen el funcionari queda en la situació d'excedència voluntària, i s'integra en el cos o l'escala del mateix grup de la nova Administració pública que sigui equivalent.

Article 303

Les corporacions locals han de facilitar la promoció interna consistent en l'ascens des de cossos o escales de grups inferiors a altres corresponents de grup superior. Es pot reservar per a aquesta promoció fins a un cinquanta per cent de les vacants de cada convocatòria, d'acord amb el que disposa la normativa bàsica de l'Estat i el desplegament per reglament de la Generalitat.

Article 304

-1 En la carrera dels funcionaris s'han de respectar les regles contingudes i la normativa bàsica de l'Estat sobre el grau personal i els seus efectes en la provisió de llocs de treball.

-2 El ple de les corporacions locals pot decidir que els graus superiors s'adquireixin també mitjançant la superació de cursos de formació a l'Escola d'Administració Pública de

Catalunya.

Article 305

-1 Les retribucions bàsiques dels funcionaris locals tenen la mateixa estructura i una quantia idèntica que les establertes amb caràcter general per a tota la funció pública.

-2 Les retribucions complementàries han de respectar l'estructura i el criteri de valoració objectiva de les de la resta de funcionaris públics. La quantia global ha d'ésser fixada pel ple de la corporació dins els límits màxims i mínims que assenyali l'Estat.

-3 Les corporacions locals han de reflectir anualment en llurs pressupostos la quantia de retribucions de llurs funcionaris en els termes establerts per la legislació bàsica sobre la funció pública.

Article 306

Les jornades de treball dels funcionaris de l'Administració local són, en el seu còmput anual, les fixades per als funcionaris de l'Administració civil de l'Estat, i se'ls apliquen les mateixes normes sobre equivalència i reducció de jornada.

Article 307

-1 El règim estatutari dels funcionaris locals pel que fa a l'adquisició i la pèrdua de la condició de funcionari, les situacions administratives, els drets sindicals i de participació, les vacances, les llicències i els permisos, els deures i les responsabilitats, i el règim disciplinari han d'ésser idèntics als dels funcionaris de l'Administració de la Generalitat. Tot això sens perjudici de l'aplicació per l'autoritat local corresponent de l'esmentat règim o per l'Administració de l'Estat en el cas de separació del servei d'un funcionari amb habilitació nacional.

-2 Els funcionaris que han de prestar serveis en organismes autònoms creats per la mateixa corporació mantenen la situació de servei actiu, llevat que s'integrin en la funció pública pròpia dels organismes esmentats.

Article 308

-1 Per decret del Govern de la Generalitat es poden transferir funcionaris dels ens locals a altres administracions locals o a l'Administració de la

Generalitat, quan d'acord amb la legislació de règim local i les lleis sectorials corresponents es produeixi una redistribució de les competències administratives.

-2 Si el traspàs comporta un canvi de localitat, el decret del Govern de la Generalitat només ha de determinar el nombre i la qualificació dels funcionaris a traspassar. La corporació local cedent és la que ha d'elaborar la llista de funcionaris a traspassar, respectant al màxim la voluntat dels funcionaris; a aquests efectes, ha de convocar concurs entre els seus funcionaris. En el cas que les peticions siguin inferiors al nombre de funcionaris a transferir, la corporació local ha de determinar els funcionaris que es traspassin amb caràcter forçós.

-3 Els funcionaris transferits a petició pròpia s'integren plenament en la funció pública de la nova administració a què passen a prestar serveis i se'ls respecta el grup del cos o l'escala de procedència, i també els drets econòmics inherents al grau personal que tenen reconegut. En el cos o l'escala d'origen queden en situació d'excedència voluntària.

-4 Els funcionaris transferits amb caràcter forçós estan en situació de comissió de serveis fins que es produeix una vacant de lloc de treball en l'administració d'origen corresponent al seu cos o la seva escala i al seu grau personal, la qual, per una vegada, tenen dret preferent a ocupar. Si hi renuncien, passen a integrar-se plenament en la funció pública de la corporació en què presten serveis i resten en excedència voluntària en la d'origen.

-5 Els funcionaris que passen a prestar serveis en altres localitats tenen dret a les indemnitzacions reglamentàries, mentre estan en situació de comissió de serveis.

-6 Quan el que estableix aquest article afecta el personal laboral, el traspàs no comporta modificació de la relació contractual preexistent, llevat de la que es deriva directament del mateix traspàs.

Article 309

L'Escola d'Administració Pública de Catalunya s'ocupa de la selecció i la formació dels funcionaris amb habilitació nacional, en els termes del conveni que acordi amb l'Institut de Estudios de Administració Local.

Article 310

-1 Els concursos per a proveir places reservades a funcionaris amb habilitació nacional es regulen per la normativa bàsica de l'Estat i el desplegament per reglament de la Generalitat.

-2 Els concursos són convocats anualment per la Generalitat, simultàniament amb les administracions de les altres comunitats autònomes.

-3 Els ens locals remetent anualment a l'Administració de l'Estat i a la de la Generalitat una relació exhaustiva de les places o dels llocs de treball reservats en llurs plantilles a funcionaris amb habilitació nacional que estiguin vacants i, si s'escau, les bases aprovades que han de regir per als concursos.

-4 L'Administració de l'Estat rep les sol·licituds del concurs i les remet als ens locals interessats.

-5 Cada corporació local, amb avaluació prèvia dels candidats per un tribunal nomenat en el si de la corporació, d'acord amb el que estableixen les bases del concurs, formula a l'Administració de l'Estat la proposta de nomenament corresponent, la qual ha d'incloure els noms per ordre de qualificació obtinguda.

-6 L'Administració de l'Estat nomena el candidat amb la millor qualificació, segons l'ordre de preferència manifestat abans si ha sol·licitat més d'una plaça.

Article 311

-1 El nombre, les característiques i la retribució del personal eventual són determinats pel ple de cada corporació, e n començar el mandat. Aquestes determinacions només es poden modificar amb motiu de l'aprovació dels pressupostos anuals.

-2 El nomenament i la separació d'aquests funcionaris són lliures i corresponen a l'alcalde o al president de l'ens local corresponent. Cessen automàticament quan es produeix el cessament o l'expiració del mandat

de l'autoritat per a la qual presta la funció de confiança o d'assessorament.

-3 Els nomenaments dels funcionaris eventuais, el règim de llurs retribucions i llur dedicació es publiquen en el Butlletí Oficial de la província, en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i, si s'escau, en el propi de la corporació.

-4 La prestació de serveis en qualitat de personal eventual mai no pot ésser considerada com a mèrit per a l'accés a la condició de funcionari ni per a la promoció interna.

Article 312

-1 Al personal eventual i al personal interí, s'aplica per analogia el règim estatutari dels funcionaris de carrera, d'acord amb la condició respectiva.

-2 No es pot nomenar personal interí per a llocs no inclosos en l'oferta d'ocupació pública, llevat que es tracti de vacants produïdes posteriorment a l'aprovació de l'oferta.

Article 313

-1 El ple, a proposta de l'alcalde o del president, pot nomenar personal directiu quan la complexitat dels serveis de l'ens local ho requereix. Si és més d'un, s'ha de determinar la branca o el servei que queda sota la seva direcció.

-2 Els llocs reservats al personal directiu han de figurar en la relació de llocs de treball de la corporació.

La designació ha de recaure en persones amb la titulació, l'aptitud i les condicions específiques que s'exigeixen als funcionaris que poden ocupar aquests llocs.

-3 No poden ésser nomenats com a personal directiu els membres de la corporació.

-4 S'apliquen al personal directiu les causes d'incapacitat i d'incompatibilitat establertes per als membres de la corporació i han de tenir la consideració de funcionaris eventuais.

-5 El personal directiu pot assistir a les sessions dels òrgans de govern de la corporació quan és requerit pel president o ho demana la majoria dels membres de la corporació. El personal directiu present a la sessió s'ha de limitar a informar i, si s'escau, a assessorar.

Disposicions addicionals

Primera

Els preceptes d'aquesta Llei que, per sistemàtica legislativa, incorporen aspectes de la legislació bàsica de l'Estat, s'entén que són automàticament modificats en el moment en què es produeixi la revisió de la legislació estatal. En el supòsit de modificació de la legislació bàsica, continuen essent vigents els preceptes que són compatibles o permeten una interpretació harmònica amb els nous principis de la legislació estatal, mentre no hi hagi adaptació expressa de la legislació autonòmica.

Segona

Les decisions que, d'acord amb aquesta Llei, corresponen al ple en matèria de creació i regulació d'òrgans complementaris, funcionament dels òrgans dels ens locals, informació i participació ciutadanes i estatut dels membres de les corporacions locals, es poden adoptar amb caràcter normatiu i integrar en el reglament orgànic de la corporació.

Disposicions transitòries

Primera

-1 Sens perjudici del que disposa l'article 75, el règim especial del municipi de Barcelona que estableix el Decret 1066/1960, del 23 de març, continua essent vigent mentre el Parlament de Catalunya no legisli sobre aquesta matèria, llevat d'allò que s'oposi, contradigui o resulti incompatible amb la Llei de Bases de Règim Local i amb aquesta Llei.

-2 Als efectes de la revisió del règim especial per iniciativa del Govern de la Generalitat, s'ha de constituir una Comissió integrada per representants de la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona, per tal d'elaborar els estudis i les propostes corresponents.

Segona

El Govern de la Generalitat, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de determinar quines de les actuals entitats locals menors han de continuar existint com a entitats municipals descentralitzades, d'acord amb els criteris i els requisits establerts per l'article 77.2 i amb el que estableix l'apartat 4.c) del mateix precepte.

Tercera

Les organitzacions associatives d'ens locals actualment existents han d'adaptar, si s'escau, els seus estatuts al que estableix l'article 119 d'aquesta Llei i inscriure'ls en el registre especial en el termini de sis mesos, com a màxim, de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Quarta

Mentre no es farà el desplegament reglamentari a què es refereix l'apartat primer de la Disposició Final Segona, s'han d'aplicar els reglaments i les altres disposicions de l'Estat sobre la matèria, en tot allò que no s'oposi al que estableix aquesta Llei, ho contradigui o hi sigui incompatible. Un cop aprovats els reglaments per l'Administració de la Generalitat, les esmentades normes estatals seran d'aplicació supletòria, d'acord amb el que estableix l'article 149.3 de la Constitució.

Disposicions finals

Primera

-1 El Departament de Governació, en el termini de sis mesos de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha d'aprovar un reglament orgànic tipus adaptat a les circumstàncies específiques de les poblacions de menys de cinc mil habitants, que s'ha d'aplicar si no hi ha reglament propi.

En el procediment d'elaboració del reglament tipus, s'ha de donar audiència i participació a les associacions d'ens locals.

-2 Per tal de facilitar l'actuació administrativa dels ens locals a què es refereix l'apartat anterior, el Departament de Governació ha d'elaborar models tipus d'actes, acords, ordenances i reglaments, inventaris, plec i expedients i ha d'establir, així mateix, procediments que permetin sistemes simplificats de comptabilitat i estructures pressupostàries.

Segona

-1 Sens perjudici de les remissions expressament establertes, s'autoritza el Govern de la Generalitat perquè dicti les disposicions necessàries per a desplegar per reglament aquesta Llei.

-2 El desplegament per reglament a què es refereix l'apartat anterior ha de fer-se en el termini d'un any de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

-3 Correspon, no obstant això, a la potestat reglamentària dels ens locals el desplegament dels aspectes relatius a l'organització, el funcionament dels òrgans de govern, l'estatut de llurs membres i la participació ciutadana, d'acord amb el marc general que estableixen aquesta Llei i les normes bàsiques de l'Estat. El Govern de la Generalitat pot elaborar disposicions reglamentàries sobre aquestes matèries, que són d'aplicació supletòria en defecte de les de les corporacions

locals.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei, cooperin al seu compliment i que els Tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Barcelona, 15 d'abril de 1987

Jordi Pujol

President de la Generalitat de Catalunya
